

154783

Ganja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI

Let's wish it to everyone:
HAPPY NEW YEAR!

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagi, Illinois
(inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois)

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women

<i>Duhovni svetovalec - Spiritual Advisor</i>	Very Rev. Alexander Urankar, O.F.M., 823 E. Mineral Ave., Milwaukee 4, Wis.
<i>Ustanoviteljica - Founder</i>	Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
<i>Častna predsednica - Honorary President</i>	
<i>Predsednica - President</i>	Josephine Livek, 331 Elm St. Oglesby, Illinois
1. <i>Vice-President</i>	Mary Tomsic, Box 202, Strabane, Pa.
2. <i>Vice-President</i>	Anna Pachak, 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
3. <i>Vice-President</i>	Mary Golik, 3016 Gantenbein St., Portland, Oregon
4. <i>Vice-President</i>	Mary Urbas, 833 E. 156th St., Cleveland, Ohio
5. <i>Vice-President</i>	Barbara Rosandich, 846 Chapman St., Ely, Minnesota
6. <i>Vice-President</i>	Rose Scoff, 2208 Mariposa, San Francisco, California
<i>Glavna tajnica - Supreme Secretary</i>	Albina Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Illinois
<i>Glavna blagajničarka - Supreme Treasurer</i>	Josephine Zeleznikar, 2045 W. 23rd St., Chicago 8, Ill.

NADZORNI ODBOR — AUDITING COMMITTEE:

<i>Predsednica - President</i>	Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
<i>Nadzornica - Auditor</i>	Josephine Praust, 1281 E. 169th St., Cleveland, Ohio
<i>Nadzornica - Auditor</i>	Katie Triller, 1724 Stanton Ave., Whiting, Indiana

SVETOVALNI ODSEK — ADVISORY COMMITTEE:

<i>Predsednica - President</i>	Anna Yakich, 4716 Lester Ave., Cleveland, Ohio
<i>Odbornica - Officer</i>	Rose Racher, 2205 Burton St., Warren, Ohio
<i>Odbornica - Officer</i>	Helen Corel, 67 Scholes St., Brooklyn, New York

ODBOR ZA MLADINO IN RAZVEDRILO — YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:

	Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott St., Chicago 8, Illinois
	Christine Stopar, 245 15th St., N.W., Barberton, Ohio
	Mary Theodore, 2529 4th Avenue, Hibbing, Minnesota
	Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago 17, Ill.
	Mary Snezic, Box 49, Bessemer, Pa.

<i>Urednica - Managing Editor</i>	Corinne Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.
---	---

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 S. Allport Street, Chicago 8, Ill.

Managing Editor:

Corinne Novak

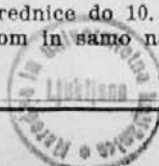
Editorial Office:

1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill., Tel. Bishop 7-2014

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po pisateljci. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite, da so razločno pisana.

PD 553/1967

SREČNO IN VESELO NOVO LETO VSEM!

Drage odbornice in članice:

Naj bi vam bilo srečno in zdravo novo leto, kjerkoli se nahajate! Želim vsaki posebej kakor tudi vašim dragim, da bi bilo novo leto za vse zadovoljno. Ni dvoma, da se marsikatera med nami vprašuje: Kaj nam bo prineslo novo leto? Težko je napovedati bodočnost z gotovostjo, ali vemo pa vse, da bosta naša sreča in uspeh odvisna od naših lastnih del, zato posvetimo novemu letu vsa naša prizadevanja.

Mrs. Josephine Livek

Minilo leto je bilo za našo Zvezo v mnogih načinih zelo uspešno. Proslava posvetitve lastnega Zvezinega doma je sijajno uspela in zgodovina bo dolgo let pričala o lepem sodelovanju in zanimanju, ki ste ga povsod izkazale v ta namen.

Dve kampanji sta končani in pridobili smo lepo število novih članic. Izid bo priobčen v prihodnji Zarji. Hvala vam vsem, katere ste se pomujale.

V minulem letu je več naših podružnic slavilo 25 let svojega obstoja. Letos bodo druge podružnice na vrsti. Častitam vam vsem k vašemu neutrudljivemu delu, lojalnosti in želji, zidati še večjo Slovensko Žensko Zvezo. Meni je bilo v veliko veselje biti med vami na proslavah, še enkrat hvala!

V tem mesecu boste novoizvoljene uradnice prevzele svoja mesta in dolžnosti. Vsem želim mnogo sreče in veselja v uradovanju. Vaša naloga ne bo lahka, toda vse vemo, da brez prizadevanja ne dosežemo ničesar, zato poprimimo se vse skupaj, da bomo imele uspešno leto! Naj mi bo tukaj dana prilika, da se zahvalim vsem za lepo delo v preteklosti ter vsem iskreno želim: zdravja, srečo in napredek. Ker smo v Marijinem letu, je moje voščilo in molitev, da bi nas vse Marija mnogokrat blagoslovila.

Še enkrat vsem: **SREČNO NOVO LETO!**

JOSEPHINE LIVEK, predsednica.

K lepemu novoletnemu voščilu glavne predsednice, Mrs. Josephine Livek, se pridružujemo:

Very Rev. Aleksander Urankar, duhovni svetovalec.

Marie Prislant, ustanoviteljica in častna predsednica.

Albina Novak, glavna tajnica; Josephine Zeleznikar, glavna blagajničarka; glavne nadzornice: Mary Lenich, Josephine Praust, Katie Triller; glavne podpredsednice: Mary Tomsich, Anna Pachak, Mary Golik, Mary Urbas, Barbara Rosandich in Rose Scoff. — Svetovalni odsek: Anna Yakich, Rose Racher in Helen Corel. — Odbor za mladino in razvedrilo: Lillian Kozek, Christine Stopar, Mary Theodore, Mary Markezich in Mary Snezic; ter urednica Corinne Novak.

SREČNO NOVO LETO!

Aleksander Urankar, O.F.M., duhovni svetovalec

Čim bolj se svet udaja skrbem o bodočnosti, čim bolj govori o nevarnostih atomskih dni, tem bolj na drugi strani pozdravlja vsako sled upanja in vsak pramen zarje, ki se pokaže na obzorju ali v peščeni puščavi.

Videli smo to zlasti v dneh, ko se je staro leto poslavljal in je novo zagorelo za goro časa. Vsako besedo in čestitko vemož sveta, naj je bil Malenkov, Churchill ali Tito, čestitko ob novem letu smo vzeli kot znamenje, da bo v prihodnjih dneh vladala sloga, vzajemnost med narodi, da bo leto 1954 res leto miru in leto, ki mu bo sledilo še mnogo drugih, polnih zadovoljstva, pokoja in razumevanja.

Upanje, kolika krepost in moč. — Dokler je upanje v srcu, se bolnik še vedno smehlja, dokler je nada v duši, smrtniki še vedno mislimo, da je življenje lepo in vredno življenja. Kaj bi neki človeštvo počelo brez te čednosti? Zlasti ob novem letu nam pomladi kri in daje nove volje za delo in nehanje. Koliko večja je ta čednost nam kristjanom, ker nam odpira zaveso za življenjem in v tem upanju najdemo svedoštvo svoji veri in duhovnemu življenju. Upanje je božja hčerka, rojena iz misli na večnost, kjer najlepše sonce sije in najblažja zarja rumeni: Lepota, Resnica, Ljubezen.

Kristjan mora vsak biti optimist. — Ker je Bog z nami, kdo more biti proti nam, ker nam je večnost zadnja postaja, vidimo v življenju, naj bo še tako črno in trpljenja polno, le čakalnice, odkoder se bomo odpeljali na večno Riviero. Zavedamo se pa tudi dejstva, da je upanje sad zaupljivosti v Boga in bližnjega, da si te čednosti lahko pridobimo le s ponovnimi izrazi in dejanji zaupljivosti. Večni otroci moramo biti, udani božjim sklepom. Večni prijatelji moramo biti so-ljudem, udani, pristrčni, prijazni so-človeku, ker mu zaupamo in v njem najdemo oporo.

Dvoje vrste ljudi si srečaval ob slovesu starega leta in prihodu novega. Črnogleda, ki je pozdravil novo leto s pikro besedo: „No ja, novo leto je prišlo. Prebil sem se skozi 365 dni, kaj mi more novo leto dati drugega kot stare skrbi, staro bolezen, staro ropotijo življenja.“ Srečal si pa tudi druge vrste človeka, ki je z radostjo pozdravil novo leto. Dejal je: „Spet imam novo priliko, da pokažem svetu, da še nekaj zmorem, da nisem za počen groš.“ Če tak človek potem še z zahvalo Bogu za to lepo priliko novega leta pristavlja trden sklep, da mu leto ne bo le papirnat koledar, ki mu dan za dnem iztrga listič in ga vrže v koš, temveč mu bo leto božji dnevnik dobrih del in zasluženj, imaš v njem pravega kristjana, ki vidi v času najlepšo milost božjo, milost in priliko samoposvečevanja.

Preroki ob novem letu. — Polno jih imamo. Vremenskih, ki prerokujejo vreme za vse leto. Državnih in

ekonomskih, ki napovedujejo obzorje državnih razmer in blagostanja na svetu. Političnih, ki namigavajo na vse mogoče dogodke, ki se bodo v prihodnjih dneh izcimili. Škoda, da ni več božjih prerokov, kot so jih v davnih dneh starega testamenta imeli, da bi nam še kaj osebnih prerokovanj podali in nam kristjanom povedali. Povedali, recimo, kdaj ne bo več nobenih vojsk, vojaških in duhovnih, kdaj se bo volk z ovco skupaj pasel itd. Pa ga imamo preroka take vrste. Sam Bog nam ga je dal. Naša lastna zdrava pamet. In ta pamet kar naprej prerokuje: Ko boš uredil račune sam s seboj in svojim Stvarnikom, ko boš gledal bolj tudi na spravo z ljudmi, ne le, kako boš spravil bogastvo v svoj žep, takrat boš tudi več miru, zadovoljnosti in sreče užival. Novo leto je le koledarska prigoda, star človek pa gre s svojo staro pokvarjeno naravo naprej v nove koledarske dni. Dal mu je pa Bog kontrolo, zavoro, s katero lahko zavremo življenje, da ne bo šlo po klancu v prepad. Srečno novo leto. Srečno bo, če si bom znal sam postlati. Srečno bo, če bom tudi kaj sodeloval pri lepšem novem letu z lepšim nazorom o življenju in z volnejšo udanostjo v voljo božjo.

Mož leta — žena leta. — Man of the year, woman of the year. Ob koncu leta in s pričetkom novega razni listi iščejo in brskajo po preteklih mesecih, da najdejo moža ali ženo, ki sta se posebno odlikovala v preteklem letu. Kako lepa navada bi bila tudi za nas. Če že ne iščemo osebe, pa lahko iščemo najlepše dejanje v starem letu, ki smo ga počeli, najbolj vredno dobro delo, najiminitnejše zasluženje. Katero je bilo tvoje dejanje, ki krono zasluži?

Srečno novo leto vsem glavnim odbornicam, članicam po vseh podružnicah, vsem somišljenikom in prijateljem Zveze. Naj bi nam bilo zdravo, polno nad, polno dobrih del.

†Beloglavec-Kranjc Draga:

NOVOLETNA

Zopet: v ivje, mraz, odeto prihaja k nam novo leto.

Polno darov nam nosi v desnici: lepih, solnčnih: pozdrave sreče — druge težke nam nosi v levici — darovi usode še speče. —

Da bi vam to leto desnico odprlo — z očesom sreče v Vas zazrlo, da bilo bi zdravo, srečno veselo: to moje srce je v voščilce zapelo.

Srečno
1954
Srečno, zdravo in z zadovoljstvom blagoslovljeno leto
1954 želim č. g. duh. svetovalcu, gl. odbornicam ter
vsemu članstvu naše dične Zveze!

Novemu letu bo primeren recept, ki je na mestu vsak
čas in vsak dan. Glasi se:

Vzemimo štiri dele pristnega zanimanja za svojega
bližnjega. Precedimo in odstranimo vsak del sebičnosti.
Temu primešajmo veliko žlico neprisljane in neopona-
šane dobrotljivosti. Vlijmo v posodo prijaznosti ter pe-
cimo pri ognju srčne ljubezni.

Za „frosting“ vzemimo dobra dela ter jih okrasimo z
ljubkim nasmehom. Servirajmo z iskrenim prijateljstvom!

Ob pričetku novega leta se zlasti radi spominjamo
dobrih, starih časov. Vse je bilo takrat boljše in lepše,
trdijo nekateri. Moj prijatelj je oni dan za lepimi, starimi
časi žaloval takole:

„Ko sem pred 50 leti prišel v Ameriko, je bila ta de-
žela res prava Amerika. Vse je bilo dosti boljše in lepše
kot danes. Po cesti si lahko kolovratil, kakor se ti je
zljubilo, ne da bi se ti bilo treba umikati avtomobilom in
trukom ter se bati, da te bo kdo povozil. Dobra obleka je
stala deset dolarjev, najboljši čevlji pa dva. V mesnici si
dobil celo svinjsko glavo za 15 centov, srce, pljuča in
jetra pa za en dajm. Najlepši pa je bil salun. Šest čašic
dobrega, penetege se piva za kvoder! Na koncu bare je
bil nastavljen „free lunch“, da si se lahko najedel do si-
tega. In zdaj? Pivo je slabo, žganje še slabše, soda zanič,
lunč moraš pa drago plačati. Vidiš, taki so ti novi mo-
derni časi, ki niso kaj priča...“

Oni dan sem se seznanila z Amerikancem, ki biva
v afriški republiki Liberia. Vprašala sem ga o tamošnjih
razmerah in okoliščinah. Naj na kratko povem, kaj sem
zvedela:

V Liberiji živi pet milijonov Črncev-domačinov, ki
spadajo k 42. različnim rodovom. Amerikanci živijo le
po mestih, kjer vodijo trgovine.

Dežela Liberia leži kakih 250 milj od Ravnika (Equa-
dor), zato ima vso leto stalno temperaturo, ki znaša
okrog 85 stopinj gorkote. Dežuje tam le enkrat na vsakih
šest mesecev.

Najbolj priljubljena knjiga je — Sears in Roebuck
katalog.

Sočivje tam ne raste, pač pa ga morajo uvažati. Sadje
uspeva dobro. Banane so jako poceni. Cel šop se jih dobi
za pet centov.

Jajca stanejo približno 75 centov ducat; svinjskega
mesa sploh ni za dobiti; govedina se prodaja po \$1.10
funt. Najbolj priljubljene so kokoši, ki jih gojijo sami in
so prav majhne vrste.

Firestone družba ima tam velikanske tovarne in plan-
taže za kavčug (rubber), kjer so po večini zaposleni Ame-
rikanci. Kdor izmed Amerikancev dela stalno dve leti, je
upravičen do plačanih trimesečnih počitnic.

Gori omenjeni Amerikanec je ravnatelj neke Fordove
garaže ter zasluži \$800.00 na mesec. Davka mu na svoj
zaslužek ni treba plačati nobenega, ker v Liberiji ni ni-
kakega davka: ne dohodninskega in ne drugega.

Najhujša nadloga v tej deželi so posebne vrste, velike
in zelo bojevite mravlje. Te živalice so čudovito organi-

zirane. Vpostavijo se v armado in gredo na pohod kot vo-
jaki, zato jim imenujejo „Army Ants“. Pojedó prav vse,
kar jim pride na pot. Celo kača Boa, ki je najstrašnejša
svoje vrste, katere se vse boji, se ustavi, predno prične
žreti svojo žrtev, da pogleda okrog, če niso mravlje v bli-
žini. Boa namreč požre ujeto žival vso naekrat, nakar jo
po več tednov prebavlja. Ker se v tem času ne more pre-
mikati, se mravelj boji. Mravlje uničijo tudi slona, ker mu
zlezejo v rillec, ko spi, in se jih takrat ne more ubraniti.

* * *

Pred desetimi leti je neki angleški zdravnik obvestil
svojega 64 let starega pacienta James Whiteford-a, da
ima neozdravljivo bolezen ter da bo živel samo še dve
leti. Mož se je najprvo hudo ustrašil, nato se pa v svojo
usodo vdal, prodal vso imetje, denar naložil na obresti
ter se pripravil na smrt. Spomnil pa se je, da ima v Ame-
riki neko nečakinjo, katero bi rad pred smrtjo videl. Po-
dal se je torej na pot. Ko je dospel v Združene Države,
se mu je tukaj jako dopadlo. Sklenil je, da bo kar v Ame-
riki počakal na smrt. Od takrat je poteklo deset let. Le-
tos je možakar v Londonu vložil tožbo napram svojemu
zdravniku, ki mu je s smrtno napovedjo zagrenil življenje.
Mož je zdaj star 74 let ter se prav dobro počuti. Oni dan
se je celo igral z mislijo, če bi ne bilo dobro oženiti se.

* * *

Obljubila sem podati navodilo za knedeljne kot jih
pripravi naš pevec in dirigent Tone Šubelj. Za to delika-
teso je potrebno naslednje:

Ena štruca dva dni starega belega kruha,
¼ funta surovega masla,
2 fino zrezani čebuli,
ena pest drobno zrezanega peteršilja,
5 jajc,
en funt skutine (cottage cheese),
pol žličke sladke rdeče paprike,
ščepec zmletega črnega popra.

Čebulo in peteršilj se praži na maslu, da postane zlato-
rumeno, nakar se vlije na kruh, ki je na kocke zrezan.
Temu se doda jajca, sir, peteršilj, paprika in poper. Ako
je zmes presuha, se dodene nekoliko vode, nikdar pa mle-
ko, ker mleko naredi knedeljne trde — pravi šef Šubelj.

Knedeljne se oblikuje v kroglice, jih povalja po moki
ter kuha 25 minut v močno vreli vodi. Kuhane knedeljne
se prereže na četrtine in začini z vročim maslom. Kne-
deljnov je dovolj za 6 ljudi, nas pa je bilo samo pet, pa
smo vse pojedli.

K knedeljnom paše „piška v papriki“. Za ta recept
g. Šublja je potreba tole:

Ena mlada kokoš,
¼ funta surovega masla,
eno srednje-veliko čebulo,
dve jedilni žlici sladke rdeče paprike,
dve jedilni žlici kruhovih drobtin,
štiri jedilne žlice sladke smetane,
eno jedilno žlico moke,
eno kanto College Inn kokoške juhe.

V precej velikem loncu pražimo čebulo v maslu, da
postane zlato-rumena. V to denemo v kosce zrezano ko-
koš, jo potresemo s papriko, dobro pokrijemo in pražimo
pol ure. Nato potresemo meso s drobtinami in moko, po-
solimo, pokrijemo ter pražimo še 5 minut. Sedaj vse sku-
paj premešamo, zalijemo s juho, dodamo smetano ter od-
prto kuhamo nadaljnih 15 minut. Serviramo s knedeljni.
Dober tek!

SLIKA NA NASLOVNI STRANI: V čast nam
je posvetiti naslovno stran naši mladini, in še po-
sebnost, ker sta deklici ljubki vnukinji naše ustanoviteljice
Mrs. Prislant, in sicer hčerki Mrs. Margaret Fischer iz
Sheboygan-a, Wisconsin — Marie in Margaret Ann, ki nam
vsem skupaj voščita: Srečno novo leto!

IZGUBIL SEM PRIJATELJA

Zgodnji jesenski dež me je zalotil nepripravljenega v mestu. Spočetka je nalahno pršilo, potem je jelo močnejše, nazadnje je curkoma lilo. Drevesne krošnje v parku in ob cestah niso več držale vode — pač ker je bila jesen — in stopil sem pod napušč srednje visoke hiše. Tam sem moral dolgo časa vedriti. Kar sunkoma je dež ohladil ozračje, še posebej, ker je padal večer, in postajati mi je pričelo hladno. Zapel sem suknjič, odvihal ovratnik — to greje — roki porinil globoko v hladna žepa, da bi ujeli čim več toplote, imel pa nisem klobuka in predvsem sem bil skrajno slabo razpoložen.

Ta dan me je bil zapustil prijatelj. Najboljši prijatelj. Z njim sem izgubil močno oporo, ker sem bil nanj zelo navezan. Lahko bi rekel, pol moje duše je odšlo z njim, kako naj ne bi bil slabe volje. Že popoldne sem bil neskončno nesrečen in kakor da bi mi po hrbtu tekla mrzla blatna voda, mi je bilo. Zvečer pa je prišlo še deževje — prav tega je še manjkalo — in mera je bila polna. Začutil sem, da sem lačen, zato sem zavil v bližnjo gostilno. Ko pa sem sédel za mizo v okajeni izbi, nenadoma ni bilo več glada, pač pa me je neznansko zažejalo. Bolečina je hotela, da jo utopim in naročil sem pijače. Prvo merico sem kmalu izpraznil ter naročil drugo. Zakajeni zrak v izbi mi je dobro del, ovil me je z mehko sinjesivo kopreno dima.

Prijatelj! Spoznal sem ga pred več kot 15 leti in smešno se čuje, toda je res — spoznal sem ga na semnju. Tam, kjer vsakdo gleda, kako bi svojega bližnjega opeharil, kjer previden človek neprestano otipava žep, v katerem ima denarnico in onega, v katerem je ura, kjer je vik in krik in pravzaprav res ni nič lepega razen stojnic in src iz lecta, tistih src s čudno živimi barvami in z majhnimi zrcali v sredi, opletenimi z napismi, ki izražajo trajno ljubezen — tam, pravim, sem ga spoznal. Oko je čudno iskalo v zmedi, pravzaprav ni vedelo kaj, nenadoma pa ga je zagledalo, dejalo: ta je pravi in nobeden drugi, in tako se je zgodilo. Po tem trenutku jih je bilo le malo, da jih ne bi bila skupaj preživela, veselih in žalostnih, lahkih in težkih.

Vrednost mojega prijatelja je bila izredna zato, ker je imel v meni nenavadno izbirčnega, strogega in ne zlepa s čim zadovoljnega človeka. Kdo pa je dotlej sploh vzdržal ob moji strani? Mnogo izkušnje sem si bil nabral v življenju, tako tudi s prijatelji. Videl sem, da posebno bujno cvete ta roža v spominskih knjigah, kjer si pišejo prijatelji in prijateljice lepe besede, da se potem ne pogledajo več. Midva si nisva nikdar pisala v spominski knjigi, kajti bila sva si zares prijatelja.

Vino je bilo dobro, čisto narahlo se me je že oprjelo, kakor prva meglica raztrganega skalovja v gorah. Vse se je že videlo skozi rahlo toplo kopreno in glavo je prešinjala mehko valovanje, s katerim so valovale neznansko prijetno vse stvari in se zibale. Mehka muzika je prihajala v vse to. V skalovju si in levo in desno zija prepad in kako dobro ti dene tedaj prijatelj. Spomin je hitel v nekdanje dni. Res, nekaj jih je bilo, prijatelj iz gora in mladih let. Toda kje so? Kje so obljube in slavošpevi? Ali niso odpovedali na gladkih tleh vsakdanjega življenja, kjer jim je spodrsnil korak in so potem padali ter postavljali kozolce, da je bilo strah. Kdo je ostal od tistih dni, razen tega edinega, ki me je zapustil danes.

V gorah in v mestu, v skalovju in na parketu je v prvi vrsti poznal samo mene in samo meni služil. Od vsega, kar je dobil, je dajal meni boljše del, zase pa ni hotel ničesar. Kje bom našel še kedaj takega spremljevalca, stanovitega in nesebičnega, kakor je bil.

Odlikoval pa se je tudi po čudni modrosti in ljubezni do knjig. Trenutki, ko sem kupil novo knjigo, najrajši nevezano in nerazrezano, so bili v mojem življenju vselej najbolj praznični. Že na potu domov sem si vselej predstavljaj, kako bom sedel k mizi, luč bo svetila izpod barvastega senčnika, potem bom povabil zraven mojega prijatelja in prišel bo, ker — kaj bi jaz brez njega! Razumel

bi morda komaj vsako četrto, če ne sploh vsako osmo stran in tako bi bila vsa knjiga zame prav za prav zagonetka. On pa mi je pomagal, da sem razumel vse strani kake knjige in mi vse razložil, ta modri in učeni prijatelj!

Ob svojem izgubljenem prijatelju sem se pravzaprav tudi jaz naučil občevanja z ljudmi. Ko sem se lotil te misli, sem naročil novo merico. Točajka mi jo je prinesla in njena silhueta se je pri tem prijetno zibala. Dejansko je bila vsa izba polna njenega gibanja, bila je zdaj tu, zdaj tam. To ustvarja vino. Ampak nazaj k prijatelju! Preden sem ga spoznal, sem bil zelo dostopen za sladko, božajočo gesto in blestečo besedo in istovetil sem prijateljstvo s tem. Toda kolika znota! Kako resničen je pregovor: Prijatelj me Bog obvaruj, sovražnikov se bom sam. Moj prijatelj je bil drugega kova. Njegov blesk je bil kovinski, neusmiljen, plemenit blesk, kadar ni bilo moje ravnanje pravilno, je urezal ostro, da je zaskalelo na dnu srca, nič ni bilo dvoumnosti in hinavščine, temveč vse kot prava žlahtnost. Tega sem se od njega navadil in tak sem bil potem sam do drugih ljudi. Seveda — plačilo je bilo temu primerno. Drug za drugim so odpadali od mene, prijatelji, znanci iz dobrih in veselih dni, in nekateri so šli med prave sovražnike, kajti niso prenesli ne stroge besede, ne hudega pogleda, ker njih nupuh je bil zadet.

Tedaj se mi je pa skozi motne možgane porodila težka sumnja. Če je šel, ta moj prijatelj, ali mu smem še tako reči? Je to sploh še prijatelj? Ali se ni polakomnil druge družine, v kateri bi se boljše počutil kot se je pri meni? Ali ga ni moja že morda dolgočasila? Sam sebi in svojim nazorom je postal nezvest, če je šel.

Pa tudi nehvaležen je bil! Moj gnev je prehajal v pravi srd in kako tudi ne. Kolikor daleč nazaj mi je nesel moj odimljeni spomin, si nisem mogel niti malo očitati, da bi bil kdaj z njim grdo ravnal. Varoval in negoval sem ga, v opasnih trenutkih sem se najprej ozrl za njim, niti trenutek nisem bil nepazljiv, vse do današnjega dne, ko je odšel in ga ni več.

Toda — ali je to neodpuščljivo, če pozornost za hip odpove? Nesel sem zopet kozarec k ustom in globoko srknil, da bi utopil to neprijetno razmišljanje v vinski kapljici, v duši pa je glodala misel dalje. Na jeziku je nenadoma obvisel trpek okus. Kdaj pa me je pravzaprav zapustil? V dobrih ali v slabih dneh? V slabih vendar! Postal sem revež. Če ni bila zemlja ležišče, je bila slama. Nobeni sobi nisem mogel več reči, da je moja in nobeni stregi, ki so se menjavale kot srajce pri bogatini. Revna je bila hrana zame in zanj in še primere ni z nekdanjimi časi. Pa mu je postalo tega preveč. Zagotovo je iztaknil kje kaj boljšega in se poslovil brez besede, kajti mislil si je, če se opravičim, pride zadrega in za njo druga in nazadnje še iti ne bi mogel. Ostati pa tudi ne bi bilo mogoče in tako se je poslovil skrivaj. Ampak če je on dobil novega prijatelja, zakaj ga ne bi tudi jaz. Takoj jutri grem in si ga poiščem.

Ura je bila že pozna. Beseda jutri ni bila več umešna, kajti polnoč je bila minila, nov dan je bil in ura pravzaprav rana. „Dovolj je vina,“ sem ugotovil. „Plačati!“ Natakariča je prišla in plačal sem.

Zunaj se je razpenjalo jasno zvezdnato nebo, od drevja in napuščev je še kapljalo in zelo hladno je bilo. Poiskal sem svoje leseno ležišče, neprestano govoreč sam s seboj in dajajoč duška zdaj svoji ogorčenosti nad takim prijateljem, zdaj krepki odločnosti, da si poiščem novega. Potem sem zaspal, a ko sem se zbudil, je bil že svetel dan.

Ker ne spadam v vrsto tistih ljudi, ki se naslednji dan ne zavedajo tega, kar so bili mislili, govorili in sklenili prejšnjo noč ob čaši vina, zlasti, če je bila ta nekoliko globlja, sem ponočni sklep takoj izvršil. Ta dan ni bilo nikjer nobenega semnja. V mesto grede sem zato stopil v trgovino, se reče, v temu primerno trgovino. Tam sem iskal, iskal in končno se je prikazal moj novi prijatelj — moj novi, lepi žepni nožek. **Mano Malenšek**

IVAN CANKAR:

KRIŽ NA GORI

Ljubzenska zgodba

PRVO POGlavJE

I.

Hanca je stopila v zakristijo, da bi zvonila k prazniku. Zakristija je bila prav pod zvonikom in v kotu je viselo dvoje začrnelih vrvi, mastnih in gladkih od potu. Hanca je prišla za vrv z obema rokama in se je sklonila; žalosten, ubit glas se je razlegel po dolini. Na potu kraj vsi je stal Mate, gledal je proti cerkvi in lepe so bile njegove misli.

Takrat je bilo Hanci petnajst let; njene roke, gole do komolcev, so bile tenke in nežne, telo je bilo šibko, porazvito. Tudi obraz je bil droben; oči, resne in razumne, so se stiskale pretesno, tako da je bil pogled srep, nemirno vprašujoč.

Utihnila je pesem, sunkoma je trepetal preko doline zadnji zamolkli zvok; od daleč, onstran gorá, se je oglasilo veselo potrkanje.

Hanci so rdela lica, lasje so se ji bili usuli na čelo. Roka je še držala vrv, ki se je zibala enakomerno; v zvoniku je zvečalo, kakor da bi drgnil plašen lok narahlo in v dolgih presledkih po debeli struni. Hanca je poslušala in nenadoma se ji je srce razžalostilo. Tiho in ponižno je stopila z bosimi nogami v cerkev in je pokleknila pred oltar, na vegasto, leseno stopnico. Nad oltarjem je bil lesen kip Matere božje z Jezusom v naročju; les je bil razpokan in preperel; na plašču, nekdašnjem, so se poznale samo še umazane pege, zvezda nad glavo, nekdašnja pozlačena, se je bila nagnila in je padala na čelo.

„Ti ga varuj!“ je molila Hanca in njeno srce je bilo polno strahu, iz ljubezni porojenega.

Hanca se je sklonila globoko; vegasta stopnica je zaškripala, zvezda nad glavo Matere božje se je zazibala in je padla na beli prt, Mati božja se je ozrla na Hanco.

Vstala je in se je napolnila. Vetern aprilski dan je bil zunaj, nebo je bilo nemirno, časih je pljusnila nenadoma ploha preko doline, nato je zasijalo mlačno belo sonce izza jadrno bežečih oblakov. Ozka blatna pot, z živo mejo in visoko nasutim kamenjem ograjena, je vodila mimo zadnjih umazanih koč, mimo skednjeve in kozolcev v hrib. Nato ji je prišel naproti in pozdravila sta se molče s kratkim, mirnim pogledom. Nosil je pod pazduho velik zavoj, podoben štirioglati deski, zaviti v rjav papir in z vrvo prevezani.

„Daj meni to!“

Hanca je vzela zavoj, toda bil je zanjo prevelik in vzdigati je morala ramo, da bi se ne vlačil po tleh. Naposled ga je naložila na hrbet in se je sključila globoko, tako da je videla Mateju, ki je stopal pred njo, komaj do kolena.

„Pa tako kmalu pojdeš, Mate?“

„Bog daj! Tukaj je kakor v grobu; umrl bi, ko bi tebe ne bilo. Še jesti si ne upam; kakor tat sedim za mizo in kakor tatu me gledajo. Pa bo drugače zdaj!“

„Hudo mi bo po tebi...“

„Vse drugače bo zdaj!“

Vzkliknil je iz polnih prsi, kakor izpod težkega bremena in je pospešil korake. Hanca je omahovala za njim z nerodnim tvorom, ki ji je segel visoko preko glave; ker ga je držala za hrbtom, so ji zaspale roke. Blato ji je škropilo po bosih nogah preko gležnjeve.

„To je, Hanca, ker so ljudje neumni in brez srca! Oče je kmet — pa bodi še ti kmet, pravi! Tako bi bili kmetje vsi ljudje na svetu! Tone je duhovnik pa bi bil še ti duhovnik, pravi! Tako bi bili vsi ljudje na svetu duhovniki! Kakor da bi rekel jablan: na, zdaj pa rodi breskve! Neče roditi breskev, zato ker je jablan! O, Hanca, neumni so ljudje!“

Hanca je poslušala kakor pridigo na fari. Lasje so ji bili padli na čelo prav do oči in tilnik jo je bolel, all izpustiti ni mogla z nobeno roko, da bi se ne zvrnilo v blato breme, ki ga je nosila z vdanim strahom kakor Mater božjo ob devetdnevnici.

„Neumni so in zato bi že rad, da se jim prikažem s častjo in slavo. Samo enkrat še, da se jim prikažem in da se poslovim za zmerom. To bi bil dan, kakor ni lepši noben praznik v letu, niti sam Božič! Kaj, praviš, da bi rekel tvoj oče? Ali bi te še tepel zaradi mene?“

Stopala je tik za njim, tako da ji je škropilo na krilo tudi blato od njegovih nog. Otrplih rok ni čutila več, pozabila je tudi na pot in prijetno ji je bilo pri srcu; kakor da bi sedela pod kozolcem, visoko nad vasjo, ter se pogovarjala o prihodnosti, ki je že čisto blizu. Tam za goro, na koncu blatne poti...

Mahoma so zakrili sonce tenki, sivi oblaki; prihiteli so bili v urnem diru od juga; pljusalo je preko zemlje sunkoma in v kratkih presledkih, kakor iz velikanske škropilnice.

„Stopiva pod kozolec, Hanca; vrneš se, ko se razvedri!“

Hanca je položila zavoj na snop in je sedla, roke v naročju, glavo upognjeno; Mate je stal spredaj, tako da so mu škropile kaplje v obraz, zakaj v istem hipu je bila zamahnila škropilnica preko Globeli. Pod njima, v polmraku in dežju, je ležala vas, tiha in neprijazna. Hiše so se stiskale tesno druga k drugi; strehe strme in visoke, skoro do tal viseče, tako da so bila mala čemerna okna v večni sencu. Na nizkem holmu, na široki krtini, je stala cerkev podružnica, stara in umazana, z nizkim sivim stolpom, iz katerega je gledala prevelika lina kakor široko odprto, začudeno in topo okno. Poleg cerkve se je razprostiralo pokopališče, ograjeno z visokim in močnim zidom in skoro večje nego vsa vas. Le malo križev, vegastih in polomljenih, je raslo iz trave in blata. Pod vasjo je ležala v somraku ozka globel, popolnoma podobna odprti raki; in na nobeni strani ni bilo vrat iz nje.

Mate je stal pod kozolcem in je gledal navzdol z velikimi svetlimi očmi.

„Glej, Hanca, ali se ti ne zdi, da pada vas v to rako?“

Zazdelo se je tudi Hanci, da se vas krčevito oklepa strme rebri in da se ozira topo oko zvonika strahom navzdol, v odprto rako. Mate je stisnil pest in je iztegnil roko.

„Le dol, kamor hočeš! Jaz pa še ne maram umreti!“

Okrenil se je k Hanci.

„Hanca, midva sva mlada, midva bova živela!“

Hanca ga je pogledala z mirnimi očmi.

„Rada te imam, Mate!“

Stal je pred njo, tenak in visok, lica zardela, oči polne veselega, zmagežljnega ognja. V obraz je bil mlajši nego po letih, izraz ustnic in velikih, izbuljenih oči je bil skoro otroški — ključovalen in sanjajoč otrok, ki mu je Krim krtina. Oblečen je bil slabo; noge so mu tičale v zakrpanih, nizkih čevljih, hlače so mu bile prekratke, tako da je kazal gole noge, kadar je hodil navkreber; okoli vratu je imel zavezano pisano ruto in dvoje koncev mu je viselo nad zapeto pretesno suknjo na prsi, kakor nemarno zavozlana pentlja. Stal je pred Hanco; nad dolino se je razvedrilo nebo in zasijala mu je svetla glorijska okolica glave.

„Kaj misliš, da ti vzame župnik svetnika?“

Hanca je vprašala le tako; na tihem je vedela sama, da ga vzame, zakaj Mate je bil velik umetnik.

„Kako da bi ga ne vzel? Poznam župnika, pameten človek je, vidi se mu že na očeh, na obrazu. Le čudno se mi zdi, da se nisem prej domislil, da sem se obotavljal tako dolgo. Bilo bi že zdaj vse drugače, bil bi že Bog vedil kje, daleč v svetu!“

Sedel je poleg Hance in je stisnil obraz v dlani; oči so strmele v globel, v odprto rako.

„To je tisti dan, Hanca, zdaj se odloči vse! In vendar me je skoro strah... Ali se spominjaš, kako sem te srečal takrat v globeli in kako sem te ustavil, ko sem te komaj poznal. Kakor otrok sem jokal in mislil sem, da je konec. Ti pa si šla z mano in vse je bilo dobro...“

„Zdaj bo vse dobro, Mate!“

„Torej na pot!“

Zavzdihnil je — težka je bila pot in strma in zaupanja ni bilo v srcu, ne tiste trdne vere, ki se napoti z lahkimi koraki v hrib in čepav ne vidi cilja nikjer.

„Dobro je, Hanca, da si šla z mano; kadar si ti pri meni, mi je prijetno in mislim, da je že blizu tista prihodnost, Hanca, ko bova živela veselo za gorami. In kadar te ni, pomislim nate in nisem več žalosten. Zbogom, Hanca!“

Podala sta si roko, narahlo, prsti so se komaj doteknili prstov in nista si pogledala v oči. Napotil se je v hrib, Hanca se je vračala v globel.

Tih in plašen je bil njegov glas, ko se je poslavljaval in Hanci sami se je zgenilo v prsih; bila je žalost, sočutju podobna, ali dvoma ni bilo v njenem srcu. Žalost, kakor ob tistem večeru, ko jo je srečal v globeli in jo je ustavil. Poznala ga je po imenu in po obrazu, kakor ga je poznala vsa globel, toda prej se ni ozrla nikoli, če je šel mimo, tenak in visok, roke na hrbtu, glavo upognjeno. Tedaj pa se je ozrl nanjo z velikimi očmi in jo je prijel za rame z obema rokama. Pogledala mu je v obraz in vse njeno srce je strepetalo od sočutja in vdanosti.

„Kam, Mate?“

„Pojdi z mano, Hanca! Moraš z mano!“

Ljubila ga je in je šla z njim, kamor je vodila pot. Jesen je bila, meglena in tiha; neprijazne sence so se plazile iz globeli visoko v hrib, vračale so se od sivega neba po blatnih klancih v globel in so jo napolnile vso do roba. Šla sta roko v roki, preko globeli, vedno dalje, dokler nista prišla do tolmuna pod hribom. Nočilo se je že, globoko je ležala voda, tiha in črna je bila.

„Glej, Hanca, to je bil nocoj moj cilj; zakaj, ti ne veš, kako je meni težko in žalostno na svetu. Šel bi kam, daleč stran — kam? Da ostanem tukaj, ne bi ostal drugače, kakor tam spodaj; tam je tiho, na dnu, nihče bi me ne motil... Dobro je, Hanca, da sem te srečal; tako se mi zdi, kakor da sem te ugledal prvikrat nocoj. Kod si hodila prej?“

„Poznam te, Mate, pa sem te videla v obraz šele nocoj.“

„Kako je to čudno, Hanca! Pogledaj tja, sonce se sveti nad hribom in nisem ga videl prej, šel sem kakor skozi noč. In ko si mi prišla naproti, se je zasvetilo sonce nad hribom. Zdaj vidim, kam gre moja pot; strma je in lepa, tja gre do sonca, ki sijje nad hribom...“

„Če ti je bilo težko pri srcu, zakaj mi nisi povedal?“

Veliko sladkost je čutila Hanca ob tisti uri; tisto največjo sladkost, ki jo je občutil Zveličar, ko je zadel križ na svojo ramo. Njen glas je bil vdan in poln ljubezni.

„Če si težko nosil, zakaj nisi naložil križa na mojo ramo?“

In ob samem sladkem čutu, ob nezavedni, vdani misli so se stisnile njene šibke, ozke rame in se je sključil hrbet. On je ni videl, tudi ni razumel njenih besed, njegove svetle oči so gledale proti soncu, ki je rdelo nad hribom. Ali zdelo se je, ko je oprl v tistem trenutku roko ob njeno ramo, da se je naslonil z vsem telesom in z vso močjo, tako da ji je potisnil čelo k tlom. Za njima se je spenjala v hrib velika senca in na senci je bila njegova roka silna in težka...

Žalost kakor ob tistem večeru je bila v njenem srcu, ko se je vračala v globel, molčečo v mraku. Pot se je spuščala strmo navzdol, toda Hanca je stopala počasi, kakor da bi hodila navkreber, z nerodnim bremenom na hrbtu. Gledala je v dolino in strah jo je bilo vasi, ki se je oklepala rebri, velika, brezoblična, črna žival, topo strmeča v nerazumljivi grozi...

Postala je in se je ozrla v hrib. Stopal je počasi navkreber, po blatnih, spolzkih ovinkih, zavoj pod pazduho, globoko sključen. Ves hrib je bil že v senci, na oni strani pa se je svetilo žarko rdeče sonce, čez pol neba je bila razlita večerna luč. Stala je in je gledala, zmerom bolj so se širile njene oči v čudu in strahu. Zdelo se ji je, da hiti zmerom bolj, da je bil stopil s poti v stran in da

pleza zelo urno po spolzki bližnjici in da se opira tudi z roko. Če bi zdajle vzdignil desnico, bi jo že pomočil v večerno zarjo. Vzdignil je desnico in prsti so bili kakor žarki, z enim samim korakom se je vzpel na hrib. Tedaj je vtrepetala Hanca.

Zakaj velik temen križ je stal na gori. Razprostril je bil Mate roke in za njim je rdela večerna zarja, pred njim je ležala globel v samotnem mraku. Velik temen križ se je bil vzdignil nad vasjo, križ nad odprtim grobom. Zazibal se je, polagoma se je pogrezal in je utonil v svetlobi, ki je bila razlita čez pol neba...

II.

Dolg je bil večer; nepremično je stala zarja na nebu in sence so tonile v njej. Hanca je čakala in že je ključala bojazen v njenem srcu.

Stopila je v izbo; oče je sedel ob oknu na nizkem stolcu in je šival; raztrgani in zakrpani čevlji so ležali naokoli. Oprl je roko ob koleno in se je ozrl proti durim.

„Kod si hodila?“

„Spremila sem Mateja v hrib.“

„Lep par. Kam se je napotil lump?“

„Na faro k župniku.“

„Hanca, varuj se!“

Ko je sedel sključen na stolcu, je bil oče ves zgrbljen in star. Obraz mu je bil gladko obrit in siv, ob ustnicah je bilo zarezano dvoje dolgih, ohlapno visečih gub, kakor jih imajo samo cerkovniki.

„Zakaj si govorila z njim?“

Hanca ni vedela odgovora. Zdelo se ji je čudno in nerazumljivo, da bi ne govorila z njim. Kakor da bi zapovedal oče: Zatisni oči in ne odpri jih več; lezi in ne vstani več!

„Mate je lump. Saj ga vidiš — raztrgan in beraški! Še zdaj mi je dolžan, ko sem mu zakrpal tiste škrepete. Najbrž že niso za nobeno rabo več, pa jih ne prinese. No, jaz tudi ne bom letal za njim... Glej, iz tega fanta ne bo nikoli nič! V šoli je bil, pa se je izpridil in so ga spodili, zdaj pa ni za nobeno delo. Ne gospod, ne kmet, nič ne! Pusti ga na miru, lepo ti povem, drugače se te Bog usmili! Nisem zmerom dober človek, Hanca!“

Ozrl se je nanjo izza rame in v senci je bil njegov obraz še bolj siv in star; obrvi so visele na oči in čelo je bilo nagubano.

„Naj pride k meni po škornje, dam mu jih; tudi lump je siromak. Ampak tebe nisem namenil njemu.“

Hanca je stala pred durmi, roke sklenjene v naročju. Ko je oče umolknil, je sedla za mizo, da bi šivala. Roka pa je bila trudna in lena in tudi glava ji je bila težka.

„Kaj jim je storil, vsem? Tako je velik in ubog in koder hodil, se ne ozre nanj prijazno oko. Ozirajo se nanj izza rame z mrkim pogledom, na hudodelca, ki ni rekel nikomur žale besede in ki bi slekel suknjo, da bi bili drugi oblečeni... Nič ne misli, Mate, stori, kakor da bi ne videl nikogar!“

„Kaj pa bo na faro?“

Zdrznila se je in se je ozrla.

„Napraviš je sliko, svetnika, pa je nesel župniku. Mate je umetnik!“

Oče se je nasmehnil, da so bile gube ob ustnicah še globlje in daljše.

„Umetnik, glej! Mate umetnik!“

Smehljal se je razširil in se je razvil v polglasen, vesel in zadovoljen smeh; telo se je stresalo in tresla se je tudi roka, ki je počivala na kolenu.

„Mate s tistimi hlačami, s tisto suknjico! No, Hanca, ti si neumno dekle!... Rad bi le vedel, kaj opravi pri župniku. Nekaj ti povem Hanca: Napodi ga čez hrib, da se mu bodo opletala okoli bokov dolga cepeta. Poznam župnika; ne ukvarja se dolgo s takimi ljudmi. Zaloputnil bo duri, pa hajd, fant in svetnik!“

Hanca mu je gledala prestrašena v zadovoljni, smehljajoči obraz.

(Dalje prihodnjic)

TO in ONO

PRVA ŽUPANJA V AMERIKI

Menda ni prav, če se kaj pritožujemo, da so ženske zapostavljene. Danes je ženska v Ameriki najbolj enakopravna z moškimi prebivalci. Za vse to pa se imamo zahvaliti našim pionirkam, ki so se potegovale za volilne pravice in za splošno enakopravnost skozi več kot pol stoletja. Pa tudi v prejšnjih časih se je kakšna ženska spravila do višje stopnje. To so bili posamezni in izvanredni slučaji tudi v Ameriki.

Pred 66 leti je v Argonia, Kans., živela mlada in inteligentna žena, ki je bila poročena s trgovcem in ator-nijem Louis A. Salter-jem. V tistih časih so se ženske jako potegovale, da bi odpravile pljačo in s tem seveda tudi vse zlo, ki prizadene tiste družine, katerih očetje preveč radi držijo kozarček v rokah. Women's Christian Temperance Union (WCTU) je bila organizacija žensk in njena tajnica je bila omenjena gospa Salter. Nekaj posebnega za ženske je bila postava v Kansasu, ki je nekaterim večjim mestom dala to pravico, da so se ženske smele udeležiti volitev. To je bilo nekaj jako redkega tudi v Ameriki za tiste čase. Vse okoliščine pa so končno koristile mladi tajnici, da je bila z večino glasov izvoljena za župana ali bolje rečeno za županja. Tista skupina moških, ki se niso dali ustrahovati od WCTU, si je dovolila posebno šalo. Dala je tiskati plakate z imeni vseh tistih, ki so točili pljačo in na vrhu pa je stalo ime ga. Salter. S tem so moški mislili briti norce iz ženske organizacije, kar se pa ni posrečilo. Idejo tega plakata so ženske po svoje tolmačile in volile tajnico Salter v županski urad. Dobila je dvetretjinsko večino, ki je pustila najboljši rekord o svojem uradovanju. Mesto Argonia ni premoglo niti enega salona in govorili so, da je to v resnici prava puščava za večno žejna grla. Seveda se je pljača dobila drugod, ampak ne v Argoniji. In veste kakšno plačo je ta gospa prejela. Za vse njeno temeljito in vzorno županstvo so ji plačali en cel dolar. Leta 1932 ji je mesto Argonia postavilo kamenit spomenik z bronasto tablico v počast prve županje v Združenih državah.

ODLIKOVANJE DVEH ZDRAVNIC

Rak je tako pridno zasledovan, da ni dvoma, da bi enkrat ne našli tudi njegovega povzročitelja. V laboratorijih delajo osebe obojega spola in do sedaj se znanstveniki razveselijo vsakega, še tako malega uspeha, ki ga dosežejo v teh raziskovanjih. Razpisane so tudi nagrade za različne poskuse te bolezn. Nedavno so žen-

ske predložile svoje rokopise o študijah bolezn rak. Zdravnice in znanstvenice, ki delajo na raznih univerzah in laboratorijih v Kaliforniji, so dale svoja poročila in dve zdravnici sta prejeli priznanje in nagrado dva tisoč dolarjev. Obe zdravnici, dr. Anita H. Payne in dr. Lola S. Kelly sta uslužbeni v Donner laboratoriju univerze v Berkeley, Kalifornija. Upajmo, da se bo enkrat komu le posrečilo odkriti to skrivnost. Gotovo je tudi ta sovražnik tako neznamen in tudi tako skrit, da je zasledovanje istega veljalo ogromne vsote denarja.

SPREMEMBA V VODSTVU DEMOKRATIČNE ŽENSKE STRANKE

Tekom zadnje predsedniške kampanje nam je gotovo dobro v spominu gospa India Edwards, ki je bila voditeljica ženske demokratske stranke. Predlagana je bila za podpredsedniško mesto, kar je seveda hvalježno odklonila. Je dobra govornica in organizatorica, ki je mnogo pripomogla priznanju žensk pod Trumanovo administracijo. Praviijo, da je bila njena zasluga, ko je predsednik Truman ženskam poklonil toliko važnih in odličnih služb. Imeli smo ambasadorico Anderson na Danskem in ministra Pearle Mesta v Luksemburgu. Bilo je še več višjih uradnih služb, do katerih so tedaj ženske prišle. Včasih si ženske kaj takega niti misliti niso mogle. Pa v dobro organizirani demokratski stranki, katero je vodila jako spretna India Edwards, so se tudi ženske začele ozirati po službah, ki so jih do tedaj prevzemali samo moški. Dosegle so precej in tudi pustile najboljši rekord za seboj, ko je stopila republikanska stranka na površje.

Ga. Edwards je resignirala, ker se bo družina preselila v Kalifornijo. S tem seveda ni rečeno, da bo ga. India počivala. To že ni v njenem temperamentu. Ostala bo še kot podpredsednica pri Narodnem komiteju, da bo lahko še v bodoče vplivala in spodbujala ženske k večji delavnosti pod okriljem demokratov.

Naslednica ge. Edwards pa je ga. Walter Louchheim iz Washingtona. Tudi ta se je zelo brigala za demokratsko stranko in je prostovoljno delala pri finančnem odseku ter prispevala mnogo člankov v prid Narodnega komiteja. Kot delegatinja se je udeležila zadnjih dveh konvencij ter je bila članica komiteja za program demokratske stranke. Je jako ljubezna oseba, ki si zna pridobiti naklonjenost občinstva. Tekom druge svetovne vojne je bila pomočnica pri UNRRA v uradu za splošne informacije. Je tudi članica Women's National Press Club. Praviijo, da imenovanje ga. Louchheim je prava sreča za demokratsko žensko stranko. Pod njenim vodstvom se bo organizacija še bolj razgibala in utrla pot svojim članicam do polne enakopravnosti.

VELIK NAPREDEK V RAZISKOVANJU PARALIZE

Naši nevidni sovražniki, ki nam uničujejo naše zdravje, so tako zelo majhni, da se jih ne more videti s prostim očesom in nekatere tudi ne s povečalnimi mikroskopi. Kadar človek zboli, si lahko mislimo, da so se v telesu razvili hudobni bacili zoper katere je treba najti tako sredstvo, ki jih bo ugonobilo. Vsa taka raziskovanja zoper naše različne bolezni, se neprestano vrše po raznih laboratorijih širom sveta. Takim ljudem gre zasluga, da so prišli na sled virusu, ki povzroča paralizo. Da je to huda bolezen, lahko verjamemo, če pogledamo njene žrtve, ako jih je pustila še pri življenju. Veliko jih pobere smrt, kdor pa bolezen preboli, pa ostane pohabljen več ali manj na svojih udih.

Zadnja poročila iz medicinske vede so jako razveseljiva. Odkrili so virus paralize, ga ločili in fotografirali. To vse se je storilo z veliko natančnostjo in s posebnimi aparati v laboratoriju univerze v Kaliforniji. Dva biokemista, dr. Howard L. Bachrach in dr. Carlton E. Schwerd sta proučevala to neverjetno malo zrnce, znano pod imenom virus. Povečan od dve sto do tri stotisočkrat (200.000 do 300.000) se vidi ta silni sovražnik kakor silno majhna tenis žogica. Če bi imeli en milijon teh virus žogic in bi jih položili druga poleg druge, bi to število vzelo ravno en palec (inch) dolžine. Težko si človek predstavlja kaj tako neznansko majhnega, pa da bi imelo tako silo, kateri podleže še tako krepak človek. Verjeti moramo temu, ker je znanstveno dokazano. S tehničnimi pripomočki je sedaj mogoče razvijati polno virus v ceveh brez živčne snovi, katero vselej napade. To je velik napredek in pripomoček v iskanju cepila, ki bi pomagalo proti paraliz. V laboratorijih Parke, Davis in Co. v Detroit-u, Mich., razvijajo primerno cepilo, ampak praviijo, da bo še par let, predno bo v resnici zdravniško potrjeno in priporočeno. Vse tako delo zahteva velike natančnosti in odvisno je tudi večkrat od srečnega naključja. Otroci so najštevilnejše žrtve paralize in če je paraliza z osebnim dotikom nalezljiva, skrbimo za posebno snago in varnost otrok.

ZRCALO NAŠEGA ČASA

Uradna statistika izkazuje, da je letos zaposlenih 19 milijonov žensk. Vštete so poročene žene, vdove, razporočene in samske. Včasih so ženske mislile, da bodo ekonomsko prekrbljene, ako najdejo primerne žene. Danes pa to več ne drži, ako pogledamo na delavski cenzus. Vsaka četrta žena ima svoj zaslužek neke izven svojega doma. Zapisnik izkazuje 10.700.000 delavk, ki so poročene.

Kaj je spravilo ženske od domačega ognjišča v industrijski vrvež? Vzrokov je veliko. Rekli bi lahko, da je v mnogih slučajih vzrok navada. Kot dekleta je samostojno živela in tako hoče biti bolj neodvisna tudi kot žena. Saj vemo kako gre denar kakšnim možem težko iz rok. Moderno življenje je drago. Dostikrat možev zaslužek ne more kriti vseh hišnih izdatkov. Kdo drugi naj prispeva, če ne žena? Kjer ni otrok, to že gre. Kjer so pa otroci, naj ti bodo prva skrb vsake dobre matere. Boljše se je malo premagati, pa dati svojim otrokom vso skrb in vso ljubezen, ko odrasčajo. To bo prineslo več obresti, kakor jih more dati še tako velik zaslužek, ako so otroci zanemarjeni.

BLAGOSLOVLJENA SVEČA

Ko sta Marija in Jožef štirideseti dan po Jezusovem rojstvu prišla v tempelj, da svojega prvorojenega postavita pred Gospoda in darujeta predpisan dar očiščevanja, tedaj je starček Simeon blagrovil otroka kot "luč v razsvetljenje nevernikov". V spomin na ta Simeonov slavospev je praznovanje tega praznika v Cerkvi vedno združeno z množino luči. Verniki so že v starih časih med sveto mašo držali v rokah goreče sveče. Zaradi tega je ta praznik dobil ime Svečnica. Pred sv. mašo duhovnik blagoslavlja sveče, jih prižge in se potem razvrsti procesija s svečami po cerkvi. Te blagoslovljene sveče vzemajo verniki s seboj v domove, kjer jih prižigajo ob najrazličnejših prilikah.

Že v praksičanstvu je veljala sveča za simbol Kristusov. Kakor svetli plamen sveti iz čistega voska, tako sije Kristusovo božanstvo iz njegovega telesa. In kakor se sveča izgoreva, da sveti, tako se izčrpava Kristus za Boga in za blagor človeštva. Ker je sveča simbol Kristusa, zato tudi goré vedno sveče na oltarju pri sv. maši. Voščene sveče ne more na oltarju nadomestiti nobena druga razsvetljava.

ZIMA

Prikašljala je starka zima,
suh, naguban ima obraz;
Ko z brado kljukasto pokima
sneg' z neba prileti in mraz.

Po vrtu se senica klati,
premalo hrane daje gozd;
zda j imaš zajec ti uhati
svoj štiridesetdanski post.

Mož starček se pri peči greje
in kima truden, da zaspi;
da bo dovolj za platno preje,
kolovrat urno suče hči.

Po gladkem ledu drse se otroci,
ne vedo, kaj je mraz;
nagajajo se z kepo v roki,
za nje vesel je zimski čas.

Frances Žibert, čl. št. 2, Chicago.

Po 33 letih zopet v domovini

(Nadaljevanje)

Po par dneh počitka v Ljubljani sem se odpravila proti rojstni vasi, Retje, Loški potok. Bila sem tako srečna, da sem se peljala z avtomobilom, ki ga ima mož moje nečakinje v Ljubljani. Vozi pa tudi dnevno bus iz Ljubljane skozi Vel. Lašče in Novo vas v Loški potok. Vožnja na busu stane en dolar našega denarja. Bus je še precej velik in udoben, ima 32 sedežev. Ko sem zagledala svojo rojstno vas, se mi je tako milo storilo pri srcu, da se nisem mogla premagati, da mi nebi solze stopile v oči. Rada bi bila kar vse v enem dnevu obiskala, to mi pa ni bilo mogoče, ker imam še veliko sorodnikov živih. Tako sem ostala za tisti dan doma pri bratovi ženi, Tončki Bartol, to je žena pokojnega brata Rudolfa, ki ima prav lepo stanovanje v Šegovi vasi.

Drugo jutro sem šla v cerkev in na pokopališče. Cerkev je še lepa in z električno razsvetljavo ter ob nedeljah polna ljudi in se vrši lepo ljudsko petje, ki se mi je prav dopadlo. Bila sem v nedeljo pri sv. maši ob 6. uri. Po sv. maši je bilo polno ljudi na pokopališču, kjer sem srečala veliko znancev, seveda se pa nismo več poznali. Grobovi so bili zelo lepo okinčani in tudi lepi spomeniki. Videla sem tudi grobove, v katerih so po tri ali štiri trupla skupaj, to so nesrečni padli reveži, ki jih je precejšnje število pri nas. Farovž še ni nič popravljen, kar je žalostno za videti; tudi šola na Taboru je zaprta,

tista velika lipa pa še stoji in mežnarija, kjer sedaj stanuje župnik. Ljudje so zelo prijazni in še vedno verni. Takrat je bila košnja in so bili zelo zaposleni. Imeli so dosti sena, in sploh vse polje je lepo kazalo, pšenica in ječmen že skoro zreli, krompir je tudi lepo obetal. Tudi drugače so se življenjske razmere veliko boljšale. V skoraj vsaki hiši imajo električno razsvetljavo. Vas Travnik, ki je bila hudo prizadejana, je že lepa in skoro vse hiše so nanovo postavljene. Vas Bela voda je pa še vsa porušena. Včasih je bilo 16 hiš, sedaj so pa le še tri, in še tiste niso popolnoma popravljene. Vprašala sem, kje so ti ljudje, ki so enkrat tu stanovali, in so mi rekli, da so se kar po svetu razkropili. Ostale vasi pa mislim, da niso bile preveč prizadete.

Obleke še vedno potrebujejo, ker ni zaslužka, da bi si sami kupili. Hrane pa sedaj ne manjka, vsaj kjer sem bila jaz, nisem videla pomanjkanja živeža, ker imajo v vsaki vasi svojo zadrugo in tam se vsega dobi. Seveda drago je vse, posebno kdor nima svojcev v Ameriki, da bi kakšen dolarček dobil. Naročili so mi, da naj izročim vsem našim srčne pozdrave, in tudi vsi so vam zelo hvaležni za vso dobroto, priporočajo se pa tudi še zanaprej. Nikar ne pozabite svojih domačih, vsako majhno darilce jim bo prav prišlo.

Pozdravljeni in nadalje prihodnjč.

Josephine Zeleznikar

Grob pokojnega brata Rudolfa na pokopališču Tabor, Loški potok.

Naši rojaki in rojakinje v domovini se res zanimajo za negovanje cvetic na grobovih svojcev. Pokopališča so po mnogih krajih kakor lep park, kar na pravi na obiskovalce zelo lep čustven občutek. — Videli smo mnogo grobov svojih dragih, ki snivajo večno spanje v rodnem kraju. Blag jim spomin.

DOPISI

Št. 2, Chicago, Ill. — Seja v decembru je bila lepo obiskana. Članice so se živahno zanimale za vse predloge ter obljubile lepo pomagati, da se bodo vsi sklepi lepo izvršili tekom letošnjega leta.

Sestra Christine Dolmovich je poročala o programu za božičnico, ki se je vršila v nedeljo popoldne, 13. decembra ter prav lepo se je poskrbelo, da je bilo vse imenitno izpeljano. Več o tem dogodku pride v angleškem delu Zarje, kakor tudi slikice, vzete ob tej priliki.

Po seji se je pa vršil „birthday party“ in članice, ki so slavile rojstni dan, so prinesle vsakovrstne dobrote. Bilo je res prijetno. Prav lepa hvala vsem skupaj. Da bi jih dočakale še mnogo.

Prihodnja seja se vrši v četrtek, 14. januarja in lepo se prosi vse članice na udeležbo. Torej na svidenje na seji!

Št. 5, Indianapolis, Indiana. — V zadnjem dopisu sem omenila, da bomo napravile skupno večerjo dne 14. novembra v Slovenskem domu. Zdaj pa hočem nekoliko opisati naš uspeh ki je bil v popolno zadovoljstvo vseh navzočih. Dvorano smo imele zmeraj polno, eni so odšli, pa spet drugi so prišli in vsak je bil vesel. To vam je zopet dokaz, kaj vse se lahko doseže, ako se dela v slogi in zastopstvu. Bilo je res dosti dela in potov, ali na vse se pozabi, ko se doseže lep uspeh. Naša ročna blagajna je dobila prav lepo podporo. Besede zahvale in toplega priznanja za ves trud in pomoč naj sprejmejo: Mrs. Anna Lambert, Viktorja Lambert in Julka Zupancich za zelo okusne mesene klobase (bale smo se, da jih bo preveč, pa so še zmanjkale). Enaka hvala tudi Mrs. Louise Jaeger in Rose Medvešček za fine krvavice, ki smo jih tudi vse prodale.

Lepa hvala tudi Mrs. Julka Zupancič, Ani Jerančič, Margaret Sustersich, Ani Trauner, Mary Lambert, Mary Ann Bayt, ki so nam bile v dobrosrčno poslugo v kuhinji in v dvorani. Bile smo tako zaposlene, da nismo imele časa za govoriti. Hvala Mrs. Antoniji Bayt, ki je bila ves čas pri tiketih, enaka hvala njeni hčerki Tereziji Lambert, ki je prodajala srečke za dva purana in tudi Louisu Draganu, ki je nam preskrbel za srečke. Najlepša zahvala vsemu občinstvu in Narodnem domu, ki nam je dal na razpolago dvorano brezplačno.

Najlepša zahvala gre tudi Mrs. Antoniji Bayt in Margaret Sustersich, ki sta skrbeli in pomagali, kjer je bilo treba, tudi v žep posegle, da so olajšale malo naše stroške. Še enkrat lepa hvala vsaki posebej in vsem skupaj.

Lepe pozdrave pošiljam vsem članicam in nasvidenje pri januarski seji, to je četrti teden.

Mary Markich, tajnica

Št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio. — Poročilo šivalnega kluba. — Naša glavna seja, katera se je vršila 10. decembra, je za nami. Skončala se je prav lepo; izvolile smo zopet ves stari odbor, samo dve nadzornici imamo novi, ki sta prav fejest dekleti in znata tudi prav dobro računati, to sta sestri Milly Novak in pa sestra Silviya Jansa. Dobrodošli med nami. Po seji smo imele prav dobro postrežbo, ker je več naših članic obhajalo svoj rojstni dan in ker je taka navada, da vsaka, ki obhaja rojstni dan, prinese kakšno pecivo in dober kofetek. Tako so nanese polno mizo peciva in še vsakovrstne druge stvari (tudi nekaj takega za grlo pomočiti je bilo) in sestra Johana Valenčič je prinesla eno steklenico prav dobrega brinovčeka. Hvala lepa, pa še zanaprej se priporočamo. Tako smo končale našo glavno sejo; malo smo zapele, malo molile in se prav vesele odpravile domov. Nocoj nam pa sestra Koren priredi ribjo večerjo. Kakor vam je znano, lastuje malo hišico v Wermillion on the Lake, kjer z možičkom ribarita in nam je obljubila da nam bo napravila prav okusno ribjo večerjo. Vem, da bo res, ker nam je tudi lansko leto to pripravila. Kadar se ona in sestra Mary Komidar skupaj spraviti in skuhati, potem je sigurno kaj dobrega, pa naj bodo ribe ali kokoši ali kaj drugega. To so vam izvrstne kuharice.

Hvala vam lepa sestra Koren in Komidar, jaz se vama v imenu šivalnega kluba že sedaj priporočam za poletni izlet v Vašo ljubko vasico Vermillion.

Končno pošiljam vsem članicam po vsej Ameriki srčna voščila za Novo leto 1954.

Tončka Repič, poročevalka

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vabim vse članice na sejo dne 3. februarja. Slišale boste poročilo od Card Party, ki se bo vršil 24. januarja in še več drugih važnih stvari. Prosi se vas tudi, da bi takoj v začetku leta pridobile nove kandidatke, da ne bomo zopet zaostale kot smo v letu 1953.

Vsem članicam, ki obhajate rojstni dan v januarju in februarju, želim vse najboljše.

Prosim, da bi v tem letu redno plačevale svoj assesment, ker meni je težko za vas zalagati. Prosim vas tudi, da bi obiskovale bolne sestre.

Odbor za letos je sledeč: Predsednica Frances Plesko, podpredsednica Tillie Patch, tajnica Mary Schimenz, blagajničarka Sophie Stampfel, zapl-snikarica Mary Mesarich; nadzornice: Josephine Pung, Frances Udovich in Justine Turk.

Vsem glavnim odbornicam, članstvu Zveze in posebno vsem članicam pri št. 12, voščim srečno in zdravo Novo leto ter vas lepo pozdravljam,
Mary Schimenz, tajnica

Št. 14, Cleveland (Nottingham), Ohio. — S tem mesecem pričenjamo Novo leto 1954. Bog sam ve, kaj nas vse čaka v tem letu. Čas hitro mine, ampak če pomislimo, koliko sprememb smo dočakale, potem lahko rečemo, da je bilo zelo dolgo, posebno, kjer je bolezen v hiši.

Naznanim, da je umrla ustanoviteljica podružnice, sestra Anna Rehar. Bog ji daj večni mir in pokoj. Pri naši podružnici smo imele v preteklem letu dva smrtna slučaja, namreč Roze Zdesar in zdaj pa Ana Rehar. Prosim Boga, da bi nas obvaroval vseh smrtnih nezgod v Novem letu.

Seja v decembru je bila dobro obiskana. Navzočih je bilo okrog 50 članic. Le tako naprej, sestre, le še večkrat napolnite dvorano med letom, ker s tem boste pomagale k lepim sklepom in tudi odbornicam dale novo pobudo.

Po dolgem ustavljanju smo morale zopet prevzeti urad. Jaz sem trdno mislila, da se bom za nekaj časa odkrižala in se malo oddahnila, pa se ni dalo. Pri društvih je že tako, da se je težko ločiti iz urada, smo kakor ptičke v kletki, ki ne moremo ven. Odbornice smo vse „ta stare“, razen blagajničarke, ki je sedaj sestra Rozi Picelj, ki je zelo agilna na društvenem polju, odkar je pred par leti prišla iz Montane. Tajnica je Štefka Smolič, 20300 Goller Avenue, telefon IV 1-6791. Prosim, da bi ji šle na roke, ker ona se zelo pritožuje, da članice zaostajajo pri plačilu assesmenta. Zato je bil osvojen sklep na glavni seji, da se v bodoče ne bo hodilo v nobenem slučaju kolektat po hišah in tista, ki ne bo imela plačano za šest mesecev, se jo parkrat opomni s kartico in če se ne bo odzvala, se jo enostavno izbríše. Upati je, da se boste v tem oziru poboljšale. Po seji smo imele zabavo in je bilo dovolj za jesti in piti. Članice so nanese vsakovrstnih dobrih stvari in bilo je vsega zelo dosti, da smo se prav pošteno okrepčale in zabavale. Le tako naprej, le še pridite na sejo v tem letu, saj boste imele vselej lep užitek.

Na seji v marcu bomo pa zopet praznovali rojstni dan in bomo imele prav prijetno zabavo, na katero ste vse vabljeni.

Na rokah imam lepo zalogo naših popularnih kuharskih knjig in vam priporočam, da nabavite to krasno knjigo za svoj dom in tudi za hčerko, snaho in prijateljico, ki vam bo vse življenje hvaležna za lep dar.

Želim vsem glavnim uradnicam zdravo in blagoslovljeno Novo leto, kakor tudi vsem članicam pri naši SZZ.
Mary Strukel, predsednica

NAJLEPŠE čestitke „Zarji“ ob priliki 25-letrnice obstoja pošiljajo podružnice št. 22, 23, 47, 52, 57, 64, 68 in 93 ter obenem želijo, da bi še mnogo let prihajala v domove članic ter nudila lep užitek v poljudnem branju. Uredništvo se lepo zahvaljuje vsem podružnicam, ki so izrekle svoje čestitke v decemberski in današnji izdaji.

ŠT. 23, ELY, MINNESOTA

September 19, 1928

Prvi odbor: Predsednica Mary Jerich, podpredsednica Mary Agnich, tajnica Katarina Slogar, blagajničarka Katarina Kapšič, zapisnikarica Katarina Slogar; nadzornice: Rose Svetich, Mary Slabodnik, Frances Tomsich.

* * *

Odbor v letu 1953: Predsednica Katarina Slogar, tajnica Barbara Rosandich, blagajničarka Mary Shikonya.

Na prvi seji 10 članic; v letu 1953, 319 članic.

ŠT. 22, BRADLEY, ILLINOIS

August 1, 1928

Prvi odbor: Predsednica Rose Smole, podpredsednica Frances Lustig, tajnica Anna Jakofčič, blagajničarka Mary Drašler, zapisnikarica Kathie Križan; nadzornice: Anna Starešiničič, Barbara Krall, Lothie Križan.

* * *

Odbor v letu 1953: Predsednica Mary Rittmanic, tajnica Mary Starisinic, blagajničarka Rose Lee.

Na prvi seji 22 članic; v letu 1953 — 29 članic.

ŠT. 47, GARFIELD HEIGHTS, OHIO

June 17, 1931

Prvi odbor: Predsednica Alojzija Zidanich, podpredsednica Mary C. Bates, tajnica Helena Tomažič, blagajničarka Antonia Dolinar, zapisnikarica Jennie Pugelj; nadzornice: Ida Brožič, Valentina Bizjak, Frances Bricel.

* * *

Odbor v letu 1953: Predsednica Terezija Bizjak, podpredsednica Antonija Dolinar, tajnica in blagajničarka Helen Tomažič, zapisnikarica Jennie Pugelj; nadzornice: Agnes Zagar, Agnes Rus, Ivanka Bizjak; duhovni svetovalec Rt. Rev. Msgr. John J. Oman.

Na prvi seji 104 članic; v letu 1953 — 138 članic.

ŠT. 52, KITZVILLE, MINNESOTA

March 25, 1932

Prvi odbor: Predsednica Mary Kotar, tajnica Mary Bartol, blagajničarka Angela Rus, zapisnikarica Mary Bartol; nadzornici: Frances Šega, Paulina Germ.

* * *

Odbor v letu 1953: Predsednica Josephine Oswald, podpredsednica Mary Techar, tajnica Rose Chiodi, blagajničarka Mary Gutzwiller, zapisnikarica Rose Ziderich; nadzornice: Mary Musech, Frances Zbachnik, Cecelia Kochivar.

Na prvi seji 8 članic; v letu 1953 — 50 članic.

ŠT. 57, NILES, OHIO

January 7, 1934

Prvi odbor: Predsednica Jennie Logar, podpredsednica Johanna Printz, tajnica Viola Logar, blagajničarka Eva Leskovec, zapisnikarica Frances Jerman; nadzornice: Antoinette Racher, Rose Verhovshek, Antoinette Kosanec.

* * *

Odbor v letu 1953: Predsednica Frances Yerman, podpredsednica Frances Jerina, tajnica Mary Jerina, blagajničarka Johanna Prinz, zapisnikarica Agnes Kermec; nadzornice: Mrs. Opalka, Johanna Zuzola, Agnes Kermec, Anna Dolence.

Na prvi seji 11 članic; v letu 1953 — 87 članic.

ŠT. 64, KANSAS CITY, KANSAS

May 2, 1935

Prvi odbor: Predsednica Mary Zakrajšek, podpredsednica Antonia Bratkovič, tajnica in blagajničarka Teresa Cvitkovič, zapisnikarica Mary Horžen; nadzornice: Agnes Lipovec, Mary Zuratovič, Antonia Kastelic.

* * *

Odbor v letu 1953: Predsednica Antonija Kostelec, podpredsednica Mary Yuratovich, tajnica Catherine Lastelic, blagajničarka Mary Mootz, zapisnikarica Mary Horzen; nadzornici: Agnes Lipovac, Mary Majerle; rediteljica Katherine Modrčin.

Na prvi seji 20 članic; v letu 1953 — 92 članic.

ŠT. 68, FAIRPORT HARBOR, OHIO

February 12, 1936

Prvi odbor: Predsednica Josephine Bajce, tajnica Angela Lunka, blagajničarka Angela Kandare, zapisnikarica Mary Zalar; nadzornice: Mary Modic, Frances Zalar, Jennie Zalek; rediteljica Anna Svigelj.

* * *

Odbor v letu 1953: Predsednica Mary Modic, tajnica in blagajničarka Mary Grzely; nadzornice: Jennie Troha, Amilja Yužna, Josephine Komendat; duhovni svetovalec Rev. Julius M. Viglas.

Na prvi seji 9 članic; v letu 1953 — 28 članic.

ŠT. 93, NEW YORK, NEW YORK

November 26, 1938

Prvi odbor: Predsednica Helena Corel, podpredsednica Frances Ruppe, tajnica Agnes Klarich, blagajničarka Helen Hodnik, zapisnikarica Frances Sainich; nadzornice: Mary Majestic, Cilka Burgar, Ana Strovich; rediteljica Mary Križman.

* * *

Odbor v letu 1953: Predsednica Helen Corel, podpredsednica Agnes Klarich, tajnica Anna Kerko-vich, blagajničarka Helen Hodnick, zapisnikarica Mary Palcich; nadzornice: Mary Krizman, Mary Majestic, Agnes Cvetko; duhovni svetovalec Rev. Edward Gabrenja.

Na prvi seji 15 članic; v letu 1953 — 93 članic.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), Ohio. — Najprvo se odbornice lepo zahvalimo vsem članicam za tako lepo skupno sodelovanje pri podružnici v preteklem letu.

Na seji novembra smo zopet slavile rojstne dneve (birthday) članic. Kakor vsako leto, je bila tudi letos velika udeležba. Pri lepo pogrnenih mizah in obloženih z okusnimi dobrotami, smo bile kakor ena velika družina v sestriški ljubezni zbrane, in zopet je pesem zadonela „Happy birthday to all“.

Sestri F. Sraj in G. Česek sta pa napekli okusne potice in krofe, kakor jih le oni znata. Še posebej pivico so darovale: G. Česek, F. Sraj, J. Uduc, R. Lausche, J. Gross, M. Novak, M. Filipovic. Prav lepa hvala.

Letna seja je bila prav dobro obiskana. Tudi letos se je Miklavž pripeljal in je bil obložen z lepimi darili in ker smo bile pridne, je kar vse izložil. Pomagala mu je M. Janežič, kakor vsako leto.

Veliko božično veselje je bilo izmenjavanje božičnih daril, ker se človek spomni svojih otroških let.

Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor: duhovni vodja Rt. Rev. Msgr. John J. Oman, predsednica Anna Jakič, podpredsed. Theresa Lekan, tajnica Helen Zupancic, blagajničarka Rose Lausche, zapisničarka Mary Filipović; nadzornice: Mary Janežič, Mary Skufca in Angela Stražar; zastavonoša Mary Novak, rediteljica Jeni Barle, zastopnice za Narodni dom: J. Uduc, M. Hrovat; častne pogrebnice so: J. Hočevnar, Helen Mirtel, Mary Filipović, J. Gross, A. Cekada, Rose Lausche, J. Uduc; poročevalka Helen Mirtel.

Na bolniški listi so: Alice Arko, Mrs. Kukel, A. Zbekowski, Mary Miklič, Mrs. Pucel iz Burg St.

Želimo vam ljubo zdravje. Kajti če ima človek zdravje, ima vse bogastvo tega sveta.

Pozdravljam vse sestre vse organizacije SZZ.

Anna Jakič, predsednica

Št. 16, So. Chicago. — Danes imam žalostno novico za poročati. Zadnjega novembra je bila do smrti pobita na cesti, ko je šla na delo. Annie Benkovich. V resnici ne vemo ne ure ne dneva, ko nas Bog pokliče v boljše življenje. Naše iskreno sožalje preostalom. Annie naj pa uživa raj, katerega je gotovo zaslužila.

Ker za dežjem vedno sonce sije, tako je tudi v našem življenju in na zadnji seji smo imele vesele urice. Prišel je Miklavž na sejo, da je naši malim prinesel krasne stvari. Ko je prišel z vrečo na rami, so otroci kar tekali po dvorani, ker večina jih nikdar ni videla Miklavža. Vsakega je obdaril, potem so pa otroci še dobili vsak čokoladno mleko, katerega je darovala mlekarna, za katero dela Mr. Starčević, in to toliko, da je še ostalo. Njegova žena je kupila bonbone ter napravila za vsakega en za-

KAMPANJA JE PRINESLA USPEH!

Kot kažejo poročila, bo mesec december pokazal zelo lepo število novih članic, kar bo pomagalo k uspešnemu zaključku letošnje kampanje.

Vsem, ki ste se potrudile, najlepša hvala. Podrobno poročilo pride v prihodnjo izdajo.

Voščim vsem skupaj prav veselo Novo leto ter upam, da bomo v novem letu zopet pokazale vsepovsod lepe uspehe!

Vdano Vaša,

ALBINA NOVAK, tajnica

vojček z Miklavževu palico. Iskrena hvala Alice Starčević in možičku, ki sta toliko pomagala, da je bilo vse lepo izpeljano. Tudi Miklavžu iskrena hvala, ki nam je že drugič ustregel (v osebi Anne Kralj.) Naša tajnica je pa prinesla čokolade za male. Tako je bilo vse lepo in domače, in človek se spomni na svoja mlada leta v domovini, ko je prišel Miklavž z angelom ter parkeljni, ki so pri vratih ropotali z verigami, ako kdo ni hotel moliti. Upam, da bomo drugo leto tako naredili, da bo v nedeljo popoldan in bodo tudi daljni lahko prišli. Vsem in vsakemu posebej, ki so pomogli do tako lepega uspeha, iskrena hvala. Darove sta imela v rokah Mrs. Starčević in Mrs. Srebot. Ko so bili otroci obdarovani, smo pa me prišle na vrsto, da je tudi nam Miklavž razdelil naše darove. Potem smo posedle okrog miz, ki so bile obložene z vsakovrstnimi jedili in naša blagajničarka nam je zopet, kot vedno, postregla z kofetkom — in za nameček, in to dober nameček, smo dobili več malih v našo Zvezo. Bog živi vse mlade in stare.

Odbor je pa zopet enoglasno ostal po starem. (Našo dobro Gladu smo komaj preprosili, da je ostala.) Pozdrav vsem!

Katie

Št. 18, Cleveland, Ohio. — Najlepša hvala vsem zvestim članicam, katere so se udeležile glavne letne seje 8. decembra. Ako bo skupna vzajemnost tudi v bodočem letu, upamo imeti vesel in družaben potek vseskozi. Dal Bog vsem srečne in veselja polne dneve v nastopnem letu 1954!

Pri naši podružnici je zaenkrat izvoljen ponovno ves dosedanji odbor; k omenjenemu številu je dodano še ime sestre Ang. Markič kot rač. nadzornica.

Sestri Ančki Medves izrekamo tem potom besede zahvale, ker se je potrudila vpisati novo članico, Mrs. Pierino Dus, katero smo z veseljem sprejeli v svoj delokrog.

Bolni Miss Annie Zibert pošiljamo iskrene želje za skorajšnje okrevanje, isto vsem ostalim, katere tare bolezen na en ali drug način, kot pravimo.

Prosila bi iskreno tem potom, da se prav vse članice udeležijo prihodnje januarske seje dne 12. januarja, ker bodo podani letni računi in obenem tudi za vse jako važen predmet. Sledi „Door prize“, torej katera hoče biti istega deležna?

Pozdravljam toplo vse članstvo naše Slov. Ženske Zveze!

Josephine Praust

Št. 20, Joliet, Illinois. — Takoj po moji vrnitvi iz stare domovine pred par meseci, se je na prvi seji sklenilo, da se moramo s polno paro oprijeti dela za našo pripravo za srebrni jubilej naše podružnice, katerega smo obhajale dne 4. oktobra. Bilo nam je na razpolago samo pet tednov. Med tem časom je bilo potrebno nabirati oglase za našo jubilejno programsko knjižico, nato zbirati zgodovino, urediti program za isti dan in pa zbrati delavki, ki bi imeli v oskrbi banket. Tudi s filmi je bilo mnogo dela, jih skupaj limati in pa jim dajati titelne od krajev, kjer smo potovali po Evropi. Z izvanredno dobro kooperacijo našega odbora, na katerega se lahko ponaša naša podružnica, se je vse delo točno in v najlepšem redu izvršilo.

Cela prireditve je izvanredno dobro izpadla kakor vedno, da se lahko naša podružnica ponaša z uspehom, in to bodisi v moralnem ali finančnem oziru. Naš veliki lokalni list „Herald-News“ nam je dal na razpolago mnogo pozornosti, zadnja dva tedna s slikami in opisovanjem, in to parkrat celo na prvi strani. Ker smo uživale toliko ugleda, nas ni torej nihče vprašal, ali pogrešamo reklamo v mesečniku „Zarja“, ki itak vedno pride prepozno med članice.

Po opisovanju naše poročevalke „Herald-News“, katera se je mudila med nami isti dan, je poročala na prvi strani, da je bila naša dvorana natlačena s 500 udeleženci. Vstopnice so bile že par dni poprej vse razprodane. Zjutraj pred slavno mašo so se zbirale članice v Ferdinand Dvorani. Mr. John J. Jevitz nas je uvrstil in vodil procesijo v cerkev, in sicer prve so korakale v uniformah kadetke, oba krožka, starejše in mlajše, nato gl. odbornice, nato ustanovne članice, odbornice podružnice in pa z malo izjemo vse članice podružnice. Posebna pozornost med nami je bila Mrs. Bara Kramer, ustanoviteljica podružnice, katera je prihitela iz San Franciscosa, California, na to slavnost, nato Mrs. Marie Prislund, ustanoviteljica Zveze in sedaj častna predsednica, katera je s sabo pripeljala tudi več svojih članic iz Sheboygana, med njimi gl. predsednico iz Oglesby, Ill., Mrs. Josephine Livek. Cerkev je bila nabito polna. Sv. mašo je daroval naš pomožni župnik, Rev. Frank Dopek, toda slavnostno pridigo so imeli pa Monsignor Rt. Butala, ki so tudi naš duhovni vodja podružnice, kateri je lepo čestital našim odborom in članicam, delavkam zadnjih 25 let, ter njih zasluže za organizacijo, cerkev

Odbornice št. 20, Joliet, Ill., ob srebrnem jubileju: Spredaj od leve na desno: Jo Sumic, blagajničarka; Frances Bot-tari, podpredsednica; Emma Planinsek, predsednica (18 let); Mary Kunstek, predsednica (22 let); Josephine Erjavec, v uradu 25 let (3 leta kot nadzornica, 22 let kot poročevalka). Zadaj: Mary Gregorich, nadzornica; Agnes Kolenc, nadzornica; Frances Gaspich, tajnica; Mary Lesnik, nadzornica.

in nasebino. Cerkev je bila krasno okinčana za ta dan za našo slavnost, spredaj pred klopmi smo videli zastavo naših kadetk ter slovensko in ameriško zastavo. Cerkveni zbor pod vodstvom organista Mr. Anthony Rozman je krasno pel latinsko sv. mašo, med mašo pa solo Ave Maria Schubertovo, ki tako krasno poje naša članica Anna Fandek. Po sv. maši na čelu naših kadetk, kapitanke Dorothy Govednik in Elaine Troppe smo vsi korakali proti dvorani sv. Jožefa. Tu je bila dvorana kar hitro nabito polna. Vsak je hitel, da dobi svoj prostor za okinčanimi mizami, in pod vodstvom kadetk, ki so bile „ushers“, so spretno vodile vse navzoče in vsakemu pokazale svoje mesto.

Točno ob 1. uri pomolijo Monsignor pred kosilom, nato se prične banket in naše natakaričice so kar spretno na mizo še in še nosile.

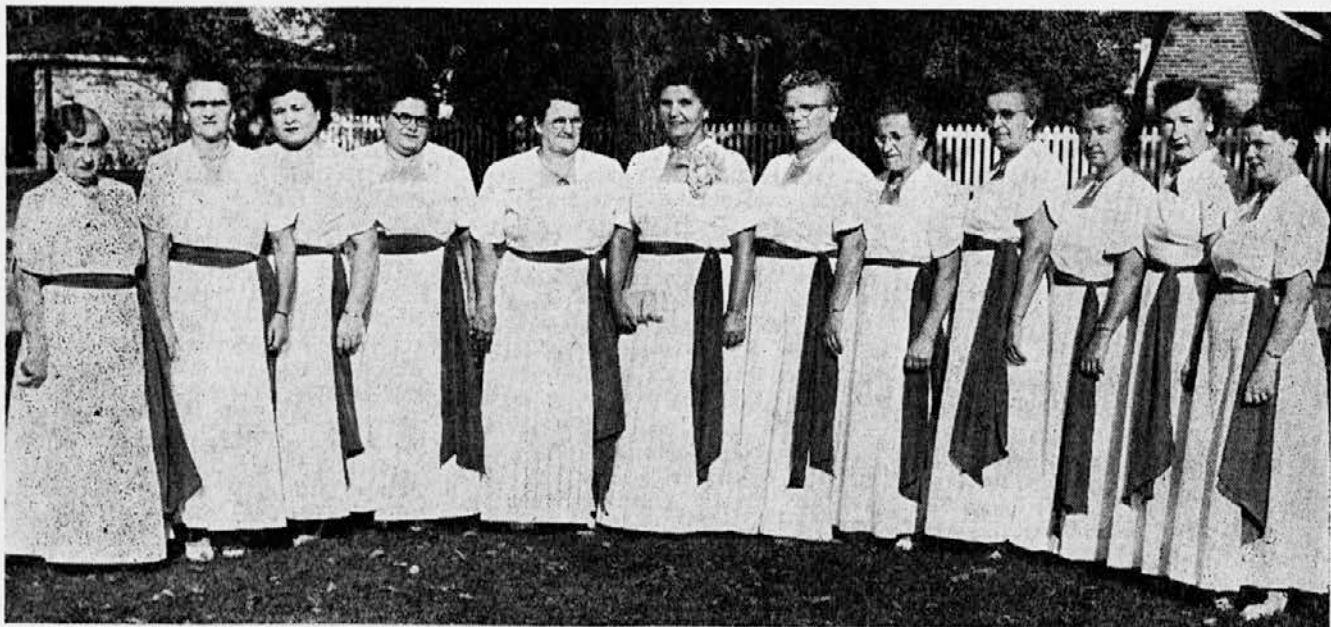
Zatem se je pričel program. Predsednica Emma Planinsek pozdravi vse navzoče ter nato predstavi mojo malenkost kot stoloravnateljico. Naš pevski zbor pod vodstvom Jennie Sprengel je krasno nastopil večkrat med programom, in to pot prvič v svojih novih oblekah, ki so bile nalašč za ta dan vse enake po kroju in barvi. Govorili za to priliko so: namestnik župana, ki je bil na konferenci izven mesta te dni, Mr. Francis Dunne, legalni zastopnik župana in svetovalec v mestnem odboru, kateri je šaljivo pristavil „kje na svetu se lahko pooblasti Irca, da zastopa Nemca na slovenski prireditvi.“ Tej opazki je žel mnogo aplavza. Nastopil je tudi naš okrajni glavar, Sheriff Roy Doerfler ter izročil stoloravnateljici ob tej priliki 25 verstnic ter še dve mums povrhu za spomin živim in umrlim članicam. Govoril je tudi Mr. John L. Jevitz, ter vedel mnogo povedati o naši organizaciji, ker pač ima mnogo izkušnje, ki je vedno pri rokah, kadar ga potrebujemo. Nato Mr. Frank Sumic, predsednik Ameriškega Slovenskega doma v Jolietu, nato okrajni sodnik Hon. John C. Cowing. Nastopil je tudi naš pomožni župnik Rev. Frank Dopak, Josephine Sumic kot vneta kegljačica, častna predsednica, kapitanica kadetk, Mrs. Josephine Mahkovec Goran ter sedanja kapitanica Dorothy Govednik. Govoril je tudi Rev. Thomas iz Indije, kateri nam je orisal življenje v Indiji ter je sedaj študent v Notre Dame University.

Govorili so tudi zastopniki raznih organizacij, in sicer čestitali so Mrs. Jean Tezak, predsednica Sv. Genevefe št. 108 KSKJ, nato Mr. Paul Lavric za Dr. Sv. Antona KSKJ, Mr. John Nemanich za Dr. Vitezov sv. Jurija KSKJ, Mr. Frank Wedic za Družbo sv. Družine, ter Mr. John Sokatch za Hrvaško Zajednico.

Slavne govornice so bile: Mrs. Marie Prislund iz Sheboygan, Wis., ustanoviteljica naše organizacije, katera je podala lepo sliko o delavnosti naše podružnice tekem 25 let, nato gl. predsednica Mrs. Josephine Lève iz Oglesby, Illinois, katera je spodbujala za kampanjo, ter končno pa naša Bara Kramer, katera je žela mnogo aplavza s svojim šaljivim nastopom.

Rekla je, da je ponosna videti toliko ljudi ob 25-letnici pri podružnici, katero je ona prišla tako od daleč ustanovljati. Med govori je nastopila tudi mala Karen Hofer, katera je igrala na gitaro, katera je predstavljala mladinski oddelek. Tudi prizor v spomin mrtvim članicam je vzbudil mnogo zanimanja, kateri so tiho sledili vsaki kretnji na odru. V tem prizoru so nastopili: Irene Planinsek, Joyce Goran, Karen Hofer in Jeanette Kraus. Takoj, ko je šlo zagrinjalo vsaksebi, se je oddaleč slišalo tiho petje našega zbora „Blagor mu, ki se spočije.“ Med prizorom pa je cel čes se slišala krasna pesem Ave Maria. Ta prizor se je posebno dopadel našim angleškim udeležencem, kajti naša poročevalka iz Herald-News je mnogo poročala o vtisih tega prizora.

Naš program se je bližal h koncu. Stoloravnateljica se iskreno zahvali vsem udeležencem, vsem prijateljem iz Jolietu in Sheboygana, nato vsem kuharicam, na mizo nosilkam, vsem, kateri so prejšnjo noč ob polnoči prišli mize postavljati, kajti prej ta večer se je v isti dvorani vršil ples, in to so bili Mr. in Mrs. Frank Sumic, Mr. in Mrs. Paul Dufour, Mr. in Mrs. Frank Goran, ter Mr. Joe Kunstek in Joseph Erjavec. Nadalje se je zahvalila vsem gl. odbornicam, odbornicam naše podružnice, ustanovnim članicam, naši častiti duhovščini, našemu organistu in njegovemu zboru, nato našim starejšim in mlažšim kadetkam, ki so prišle v polnem številu za našo slavnost, našim keglja-

PEVSKI ZBOR ŠT. 20, JOLIET, ILL.

čicam, Mr. Arthur Kraus za sound sistem, ter Mr. in Mrs. Bob Kostele za pomoč v kazanju filmskih slik s svojim aparatom. Našim častitim šolskim sestram za vsako pomoč, pevodkinji in našemu zboru ter vsem skupaj in vsakemu posebej, kateri so sedaj ali v preteklosti pomagali na kak način kar nam je dalo kolosalen uspeh za naš srebrni jubilej in naša prireditve, ki je bila prvovrstna, bo zopet zapisana v zgodovini kot slavnost, ki ne bo pozabljena.

Po programu je sledil odmor za 20 minut. Ljudje so pa že nestrpnost čakali videti moje filme, katere sem posnemala po mojem potovanju po Evropi. Filmala sem že takoj še doma, ko smo se poslovili od doma, nato skozi do New Yorka in nadalje na parniku Queen Mary, ko smo se oddaljevali od obrežja. Filmala sem, ko smo pristali v Chebourg-u, nato skozi do Parisa, Versailles, Orleans, nato tiste velike gore, po katerih smo tri dni se vozili in na katerih se malo kdo poda z avtom na tako višino. Filmala sem kraje, kjer smo se ustavili, nato Lurd. Krasna je slika na božji poti, Lurdu, ker smo bili tam ravno na dan Sv. Rešnjega Telesa, in so bili navzoči: dva kardinala pri sv. maši, nešteto škofov, stotine monsignorjev, in drugih duhovnikov. Klečali smo tudi pri Groti in jokali vsi, kateri smo prišli tako od daleč, da smo prisotni na tem svetem kraju. Ko smo kupili še nekaj spominčkov, smo se podali na pot. Vozili smo se skozi francoska mesta, Du Puy, ter se ustavili v Lyons. Prihodnji dan smo že bili na francosko-švicarski meji, kjer so nas pri granici pregledovali, naše potne liste, našo prtljago, nato zopet na pot skozi visoke hribe, Black Forest (Črni gozd), smo končno prispeli v Genevo. Tu smo vse posneli mesto ter poslopje Združenih Narodov (United Nations). Zopet smo prispeli v Bern, ki je glavno me-

sto Švice. Filmali smo vsa zanimiva poslopja in krasno okolico. Prihodnji dan, ko smo nadaljevali našo pot, smo dospeli v Luzerne, ki je znano kot najlepše mesto v Švici. Tu smo obstali in Ronald se je šel lahko kopat. Ko smo se odpočili in si nagledali vso krasoto tega mesta, smo nadaljevali drugi dan za Zurich. Bilo je ravno v nedeljo — in krasen dan za filmanje. Končno smo se tudi od tu morali posloviti in se podati čez mejo na Nemško. Zopet smo bili ustavljeni od švicarskih in nemških uradnikov v uniformah, kjer smo se morali izkazati, kdo da smo. Vse to smo na hitro filmali, ker smo se bali, ako bi bili ustavljeni, in smo vedeli, da bi to tudi druge zanimalo, kako se potuje z avtom čez meje. Ko smo na Nemškem prispeli v Stuttgart, smo se ustavili, kjer imajo našo postojanko ameriški vojaki, in nato hiteli dalje, da obiščemo nemške duhovnike, ki poučujejo v isti bližini. Nadaljevali smo pot v Heidelberg. Nakupili smo si krasne spomine od tega krasnega nemškega mesta, ki je znano po svojih hribih in palačah. Toda žal pa, da je bilo že zvečer ter da nismo mogli slikati Klub Ameriških vojakov, kjer smo isti večer posetili „Floor Show“. Take klube ima Amerika povsod po Evropi, kjer koli imajo naši fantje svoje postojanke.

Ustavili smo se tudi v Berchtesgaden-u — kraj, kamor je šel Hitler na oddihe in razgovore. Mesto je krasno in daleč v hribih. Tu imajo zopet naši ameriški vojaki krasno bivališče z raznimi zabavami, da jim zbrisuje dolgočasje po Ameriki. Vse to se krasno vidi v mojih filmih.

Tu je bilo zelo prijetno, ker smo slišali ponovno govorico naših ameriških vojakov. Prihodnji dan smo se vračali ter se ustavili v Dachau-u, ki je svetovno znana mučilnica Nemcev v zadnji vojni, kjer je tisoče ljudi bilo umorjenih in sežganih. Ves

ta kraj sem filmala, kar nam bo neizbrisljiv spomin na grozoto, katero so morali prestati ubogi ujetniki. Nato smo se ustavili v Munich, ki je pa letos zelo drugačen, kot ob zadnjem našem obisku. To pot je zelo razdejan, katero mesto še ni bilo mnogo popravljeno. Nadaljevali smo pot do Kufstein-a, to je krasno tirolsko mesto, kamor veliko število turistov vedno zahaja. Tu sem obiskala teto (ženo mojega strica) ter filmala to lepo mesto pod velikimi gorami. Tu bi se najrajše ustavili za kak mesec, toda morali smo dalje, prihodnja postaja je bila Salzburg. Dasi ravno je tu deževalo, vendar so se nam filmi posrečili, da smo filmali vse zanimivosti tega slavnega mesta. Po dveh dneh od tu smo nadaljevali pot do Dunaja. Tu smo zopet filmali, ko so nas ustavili Ameriški vojaki ob meji ameriške cone, nato zopet smo nadaljevali pot ter bili pozdravljeni od Rusov. Končno dospemo na Dunaj, kjer so nam dve moji sestrični pokazali zanimivosti in tudi nočne lokale. Krasno je to mesto, dasi ravno ima še mnogo sledov zadnje vojne. Zopet smo se podali na pot in to pot se ustavili v Linz-u, nato pa v Graz, katero mesto je tik ob jugoslovanski meji. Tu smo obiskali teto pokojne Mrs. F. Wedic ter obiskali razna zabavišča in si ogledali mesto ter končno se podali v Jugoslavijo. Tu nas je že čakal naš sorodnik Jože Koracin pri meji s hčerkami. Ustavimo se nato še v Mariboru, da obiščemo sestrično in končno pridemo v Ljubljano, kjer so nas čakali vso sorodniki, od blizu in daleč, iz Gorenjskega in Dolenjskega, vse se je pripeljalo nas pozdravit ter podajati nam cvetlice, katere so se prihodnji dan nesle v cerkev sv. Terezije, kajti bilo jih je za en avto. Nato smo se zgovorili, kdaj pridemo obiskati tega ali onega. Ko obiščemo najprej mojo rojstno vas Šent Vid nad Ljubljano ter fil-

mam vse sorodstvo in mestece, gremo nato prvi petek po našem prihodu na božjo pot Šmarno goro.

Zbrala se je dolga vrsta romarjev od blizu in daleč in tako romamo na Šmarno goro. Lepo se vsak vidi v filmu, ko zvoní pri svetem Antonu, predno pridemo do vrha gore. Sv. mašo je daroval č. g. Belec ter imel tudi krasno pridigo in pozdrav nam Američanom. Med sv. mašo je orgljal moj sorodnik, moje sestrične in bratanci pa krasno peli. Vsi smo se jokali celo mašo, zavedajoč se, kako srečni smo, da nam je bila prilika dana, da smo še enkrat v domovini. Vse nas je ganilo. Potem smo vsi šli navzdol. Ko smo že daleč stran, pogledamo na Šmarno goro, ki je bila za nami v vsej svoji krasoti s cerkvico na vrhu. Obiskali smo isto popoldne naše sorodnike po Šent Vidu nad Ljubljano, nato drugi dan pa filmala sorodnike naših prijateljev, kateri so mi naročili, da jih obiščem. Zopet smo se nato podali proti Škofji Loki, da obiščemo nečakinjo, sestro Damjano naše č. sestre Perpetue iz Chicage, ki je že 18 let v samostanu uršulink. Tu nam je predstavila svojo prednico in druge č. sestre. Na vrtu smo še filmale, ker sem vedela, da bi rada tudi sestra, ki je tu, videla svojo nečakinjo v filmu. Ustavili smo se na Brezjah, nato na Bledu, kjer smo bili večkrat, nato v Ribnem, kjer smo obiskali Rev. Pavel Podbregar, ki je bil tu v Jolietu pred 20 leti za pomožnega župnika. Bil nas je zelo vesel. Filmali smo njega in pa njegovo cerkvo, na katero je zelo ponosen in srečen, da je župnik v takem lepem kraju. Isti dan smo se ustavili v Lescah, Žirovnici, Kranju in Jesenicah. Prihodnje dneve smo obiskali Opatijo ter izročila zdrave sorodniku naših prijateljev tu v Jolietu. Ustavili smo se v Postojni. Nato v nedeljo smo se podali v Gorico obiskati bratranca mojega moža, ki je župnik na Gradu. Nato smo se peljali v Belo Krajino, Suhor, Metliko in Semič. Povsod smo izročali pozdrave in filmali. Obiskali smo Litijo, Zagorje in Trbovlje. Peljali smo se v Žužemberk, kjer je imel sorodnik našega soferja (brat mojega zeta) avto, in se mudili ves dan. Med potjo smo pa imeli priliko videti pogreb ene vaščanke v Šmarju. Ustavili smo se, ker med njimi v spreduvju je bila sestrična mojega moža. Bili smo na Rožniku, Tivoli in na Gradu, Rakovniku, nebotičniku in sploh povsod, da smo filmali te krasne kraje. V Slon hotelu sem govorila z Mrs. Roosevelt, ki se je ravno isti čas tam mudila v Ljubljani. Podali smo se tudi v Beograd, kjer smo obiskali razne lokale v spremstvu bivšega jugoslovanskega konzula, ki je bil prej nastavljen v Chicagi, in kateri nam je razkazal mesto. Nato se podamo v Sarajevo, nato v Dubrovnik. Ker so moji filmi skoz in skoz barvani, je mesto, posebno Dubrovnik, se krasno

izkazalo, ker je res nekaj posebnega, ter posneli smo nebroj turistov, ki so se tam mudili. Zopet smo tu videli Mrs. Roosevelt. Nadaljevali smo pot proti domu na parniku „Partizanka“ proti Splitu, Šibeniku, Rabu in končno pridemo na Reko.

Zopet smo v Ljubljani. Vso pot v Beograd in okolico nas je spremljevala ga. Koričinova, moja sorodnica. Med tem časom je naš voznik že odhitel nazaj v svojo postojanko Stuttgart. Toda nam je pa bil na razpolago drug avto, ki nas je vozil na vse strani.

Nato obiščemo sorodnike mojega moža na Dolenjskem. Škofljica, Šmarje, Sap, Grosuplje, Gomile in Šent Vid pri Stični. Krasni so filmi, ki nam kažejo življenje na kmetijah. Tu bi pa najraje ostal moj sin, da bi vedno konja vozil. Filmali smo tudi pokopališča pri Sv. Križu v Ljubljani, nato v Šent Vidu ter v Trbovljah. Filmala sem cerkve sv. Petra in Pavla, ki je tako krasna, in pa cerkev sv. Frančiška v Ljubljani po sveti maši, ko smo vsi v dežju ven hiteli.

Lepa je slika, ko se poslavljamo pred ljubljansko postajo v sredi veliko sorodnikov, in solze so nam neprenehoma tekle po licih, ker smo si eden drugega vprašali, ali se še kedaj vidimo, in kmalu zopet pridite nazaj. Že se je vlak pomikal in še smo filmali naše sorodnike, ki so od daleč še vedno za nami podajali roke v slovo.

Ko se ustavimo v Trstu, kajti to je bilo prvič, da se vozimo z vlakom, nas je prišel čakati prijatelj, ki nas je peljal okrog po mestu in razlagal razne zanimivosti. Tu smo zopet filmali naše Ameriške vojaše pri svojih postojankah in se z njimi pogovarjali. Drugi dan pridemo v Benetke (Venice). Ko se moj sin in hčerka dovolj navozita celi čas po tistem kanalu v gondoli, nato po dolgi vroči vožnji prispemo v Rim. Tudi Rim in Benetke sem filmala, kar nam bo vsem v trajen spomin na vse te zanimivosti. Od tu nato nazaj proti Parizu. Pot nas je vodila ob krasnih obalah in mestih. Nato dospemo tudi v Cherbourg, kjer smo čakali na veliko ladjo Queen Elizabeth, katera se je počasi približevala obali tega pristanišča. Ustavili smo se en dan v Cherbourgu, nato se podamo na ladjo, kjer smo kmalu zatem se začeli oddaljevati od francoske obale — od Evrope — kjer smo prebili take lepe dneve. Po kratki, hitri vožnji smo zagledali New York. Filmov je bilo ravno za tri ure in 15 minut, dasiravno sta pomagala s svojim projektorjem tudi Bob in Bernice Kostelec. Lep je spomin na teh filmih o naših potovanjih po Evropi, toda najlepši je pa hrib Triglav in drugi lepi krajji Slovenije. Ko je bilo konec filmske predstave, je marsikdo želel jih še in še videti. Tako se je končala naša 25-letnica. Nato se je vršil še ples in prosta zabava. Na lep način

smo praznovali ta dan, kar bo gotovo vsak ohranil ves potek v živem spominu. Toda naša programska knjižica je tudi zgodovinska knjiga zadnjih 25 let in bo lep spomin za vsako članico. V tej knjigi so poleg nebroj oglasov tudi druge zanimivosti. Nismo pa prosili za oglas na gl. urad Zveze, ker nočemo oškodovati stroškovni sklad.

Članice, ki so pripomogle k uspehu našega velikega dneva, so: načelnica Emma Planinsek, za publikacijo in kinčanje omizja Sumic, blagajna in vstopnice Frances Gaspich, programske knjižice, vodstvo programa in vabila Josephine Erjavec, kuhinjo Emma Planinsek, Mary Kunstek in Mary Lesnik, Mary Gregorich in Agnes Kolenc. Pomagale so: Mrs. Jos. Ambrosich, J. Bambich, J. Jerisha, Charles Mance, John Sandal, Stephen Smrekar. Nato Mrs. Edw. Bottari je imela v oskrbi omizje. Za pomoč je imela Mrs. Joseph Bajuk, Luke Benedik, Harold Berge, Paul Dufour, Anthony Gaspich, Frank Goran, Joseph Gregorich in John Kolenc. Dalje Joseph Nosse in John Rudman ter Misses Molly Gregorich, Isabelle Musich, Dorothy Nemanich, Jean Gombach in Jean Govednik. Sprejem pri vratih so imele v oskrbi kapitanka Dorothy Govednik, Elaine Troppe, Olga Ancel in Millie Pucel. Oder v oskrbi je bil v rokah Irene Planinsek. Pomagale so tudi Mrs. Anton Grohar, Miss Jo. Mlakar in Mrs. Racher. Imena pevskega zbora so: pevovodkinja Jennie Sprengel, Frances Bottari, Teresa Ciric, Rose Jagodnik, Jo Jurjevich, Mary Kunstek, Mary Lesnik, Mary Maren Emma Planinsek, Anna Schnell, Antonia Susterich in Jo Sumic.

Naše ustanovne članice so: Rose Gorsich, Anna Pluth, Agnes Skedel, Antonia Struna, Louise Riffel, Mary Zupancich, Josephine Judnich, Zelko Mary Kunstek, Catherine Petric, Mary Russ, Mary Setina, Catherine Skoff, Barbara Zelko. Ustanovljeno je bilo po Barbari Kramer in Josephine Erjavec. Onih, kateri niso več med nami, ker so bile poklicane v večnost, so: Rose Gorsich, Mary Setina, Cath. Skoff. Umrlo je med tem časom 98 članic. Naj jim sveti večna luč.

Najbolj dolgo so v uradu: Josephine Erjavec, 25 let, Mary Kunstek, 22 let in Emma Planinsek, 18 let.

Tem potom z mojim poročevanjem prilagam tudi klišej naših odbornic, da se predstavi članicam naše pridne uradnice, nato pa sliko našega pevskega zbora v novih oblekah.

Še enkrat priznanje vsem, katere ste od začetka pomagale in drugim, ki ste toliko pripomogle tekom let k napredku podružnice. Hvala tudi Mrs. Bara Kramer ter Mrs. Priland in Mrs. Livek za Vašo navzočnost in vsem ostalim, ki ste prihiteli na našo slavnost. Dolga je doba 25 let in mnogo se v tem času zgodi.

Svoje poročne obletnice so praznovale sledeče članice: Mrs. Rose Ja-

godnik s soprogom Josephom, 40 letnico; Mr. in Mrs. John and Mary Horvat, zlato poroko; Mr. in Mrs. Matevž in Anna Bucar, 60 letnico; Mr. in Mrs. Jakob in Mary Mihelič, 50 letnico; ter Mr. in Mrs. Louis in Berta Lukančič, srebrno poroko.

Bolne so bile tudi Miss Molly Zelko, Jennie Krall, Rose Jarovsz, Frances Ukovich, Anna Mahovec, Helen Lakotic. Umrl je soprog naše agilne članice Mary Kunstek, Anton. Pred par meseci sta obhajala 45-letnico poroke. Po kratki boleznici je mogel na hitro zapustiti svojo drago družino. Umrl je tudi soprog Therese Marentic, Rudolf. Dalje očim od Ann in Mary Kostelc ter Teresa Monglet, Mr. Frank Horvat. Bil je zelo priljubljen v družini. Vsem onim, ki ste obhajali poročne obletnice, naše iskrene čestitke, onim, ki ste bolne, želje za okrevanje in onim pa, ki ste izgubile svojega dragega, pa naše sožalje.

Poklicane v večnost so bile: Lucy Racki, Antonia Fritz, Frances Sestak in Matilda Malnar. Naj v miru počivajo, preostalim pa naše sožalje.

ISKRENA HVALA

Tem potom se lepo zahvaljujem našemu odboru, nato našim pevkam in pa vsem članicam, katere ste v velikem številu prišle takrat na sejo in nato na party, ki je bil prirejen nepričakovano meni v čast ob slovesu, predno sem se podala v staro domovino. Hvala za toliko daril in pa iskrenih želja, katere so me vodile vso pot našega dolgega potovanja po Evropi. Takrat sem imela solzne oči ob slovesu, misleč, Bog ve ako se še kedaj vidimo tu, toda ni bilo dolgo, ko sem se vračala že nazaj in ladja Queen Elizabeth je z vso brzino hitela proti New Yorku. Takrat sem imela pa vse za nami, kajti z mano sin Ronald in hčerka Jonita sta obujala tiste krasne čase po Sloveniji, tiste lepe hribe, kjer nikjer na svetu ni tako lepih kot pri nas v domovini. Čeravno smo se vrnili tako srečni, hvala Bogu, nas zopet srce vleče nazaj. Upam in želim, da bodete tudi ve, članice, katerim ni bilo mogoče iti to pot, čimprej obiskale svojce, ker vsak, s katerim sem govorila o Vas in mu izročila Vaše pozdrave, je jokal, le zakaj tudi ve niste prišle. Res, nikdar ne bi mislila, da bi v tem času prepotovali toliko Evrope, videli toliko krajev, toliko naroda, kar seveda bi nam ne bilo mogoče, ako bi se ne vozili od kraja do kraja z avtom. Rada bi na dolgo in široko še pisala o tem in onem, kar vem, da bi Vas vse zanimalo, toda sem itak že preveč prostora vzela za moja poročila, radi tega moram zaključiti.

Josephine Erjavec, poročevalka.

Št. 21, Cleveland (West Park), Ohio. — Glavna seja je bila lepo obiskana. Lepa hvala vsem požrtvovalnim in dobrosrčnim sestram, ki so prinesle dobre stvari za prigrizek. Predsed-

Slike, posnete ob srebrnem jubileju podružnice št. 24.

Ko smo bile v La Salle, Illinois, na proslavi 25-letnice podružnice št. 24, ki se je vršila v nedeljo, 18. oktobra, je urednica imela priliko vzeti vse te lepe slike od naših odbornic in duhovnega svetovaleca Very Rev. Aleksandra Urankarja, ki je daroval jubilejno sveto mašo v cerkvi sv. Roka.

Na gornji prvi slikici so: Predsednica št. 24, Anna Plantan, glavna predsednica Josephine Livek, glavna blagajničarka Josephine Zeleznikar in predsednica št. 89, sestra Anna Stor. — Na drugi slikici so pa: Mrs. Plantan, Father Aleksander, tajnica št. 24 Mrs. Angela Strukel in blagajničarka Mary Kastigar. — Na tretji slikici so pa: Mrs. Livek; pridna delavka pri št. 24, Ann Pelko, Josie Zeleznikar in Albina Novak. — Na četrti slikici so odbornice od podružnice št. 2, ki so se udeležile proslave, in sicer: Frances Zibert, Father Aleksander, Sophie Petrovich, Anna Zorko in Josie Zeleznikar. Vse se iskreno zahvaljujejo št. 24 za izkazano gostoljubnost in glavni predsednici Mrs. Livek za vso lepo potrežbo in prisrčno postrežljivost.

nica, sestra Hosta, je spekla okusen štrudelj in senviče, sestra Kožel pa pripravila dober kofetek.

Za letos je bil izvoljen sledeč odbor: Predsednica Frances Kavc, podpredsednica Mary Hosta, tajnica Stella Danculovic, zapisničarka Ančka Pelčič, poročevalka Frances Kavc, nadzornici: sestra Kozuh in sestra Weiss, zastopnici S.N.D.: Rozi Kovač in Cecilija Tomazic.

Prav lepa hvala sestri Jennie Puzelnik za krasne prevleke za blazine, katere j dobila sestra Frances Flis. Hvala sestri Agnes Zakrajsek ter sestri Strazishar, Mary Hosta in Ceciliji Tomazic za vsa darila. Želimo, da bi dočakale še mnogo zdravih in srečnih let v lepi družbi.

Nahajamo se v letu, ki je posvečeno Mariji, zato jo prosimo v vsakdanji molitvi, naj nas spremlja po pravi poti ter pripelje v sveti raj.

Zbolela je sestra Galč in tudi sestra Tisovec. Vsem bolnim želimo ljubo zdravje. Priporočam, da obiskujete bolne sosesre.

Srečno Novo leto in najlepše pozdrave vsem skupaj, Frances Kavc

Št. 24, La Salle, Ill. — Leto gre k zatonu in kmalu bomo stopili v Novo leto. Upam, da nam bo Bog naklonil zaželjen mir po vsem svetu, in da bi se naši sinovi povrnili od vojakov zdravi in srečni domov med svoje drage.

Naša decemberska udeležba je bila tako številna, da je človek kar vesel in rad dela. Bilo nas je kakih 80 in smo priredile božičnico z izmenjavo daril ter „Potluck“-večerjo za naše igrance, ki so nam pripravili lepo igro za 25-letnico obstoja naše podružnice. Priredili smo božični party za vse

skupaj: za igrance in članice, ki so prinesle vsega toliko, kakor da bi imele ohcet. Mize so bile lepo božično okrašene, kar sta napravili Emma Šimkus in Anna Pelko, ki sta bili pokroviteljici za ta večer. Pomagali so jima: Ana Dajncak, Betty Ajster, Agnes Ostraski, Treza Gendl, Matilda Svitek. Torej lepa hvala vsem. (Ker vas je bilo veliko, ne morem vsako posebej omenjati.)

Prošene ste tudi za drugikrat. Topot ste pokazale, da znajo žene vse dobro pripraviti: bilo je dosti potic vsake vrste, kokoši, dobrih kranjskih klobas (domačega izdelka), kejkov, krofov, dobrega kofeta in tudi dobre-

SLAVNOSTNI ZAJTRK OB PROSLAVI 25-LETNICE PODRUŽNICE ŠT. 24, LA SALLE, ILL.

Ustanoviteljice in lepo število članic je pristopilo k svetemu obhajilu pri sveti maši v nedeljo, 18. oktobra, in potem so se skupno podale k slavnostnemu zajtrku v šolsko dvorano sv. Roka. Pri govorniški mizi sta župnik Rev. Michael Železnikar in naš duhovni svetovalec, Very Rev. Aleksander Urankar ter naše glavne odbornice. Za govorniško mizo stojijo pa brhke kuharice in natakarice, ki so pripravile okusna okrepčila. Bil je zelo lep dan in program pripravljen za proslavo, izvrstno izpeljan.

ga vinca ni manjkalo. Tako smo bile vse vesele. Pele smo lepe božične pesmi in tudi gostje so bili med nami: Father Maukel Železnikar, Asistent Father Vulvrđ in Father Odilo iz Lemonta, ki so tisti čas vodili sv. misijon, kjer smo se naučili mnogo lepih pesmi.

Globoko sožalje izrekamo naši članici Nelle Zakresky nad izgubo njenega očeta Johna Ovnik. Bil je zelo dober in je rad pomagal pri fari sv. Roka. Pokojnik zapušča tri hčere: Sister Immaculata, Nelle in Anni; brata Antona Ovnik in dva zeta. Nadalje izrekamo sožalje sestri Mary Knap nad izgubo sina, Toneta, ki je bil star šele 16 let. Nadalje sožalje naši članici Kristini Dernač, kateri je preminil njen mož, Frank, ki ga je Bog rešil hude bolezní. Zapušča ženo, hčer in sina. Vsem družinam naše sožalje, pokojnim pa večni mir in naj jim bo Bog dober plačnik.

Na seji je bil izvoljen sledeč odbor za leto 1954: Predsednica Ana Plantan, podpredsednica Mary Kragulsky, tajnica in zapisničarica Angela Strukel, blagajničarka Mary Kastigar; nadzornice Ana Jakše, Mary Uranič in Karolina Hrovat; duhovni svetovalec Father Majkel Železnikar.

Ves odbor vam želi zdravo in veselo Novo leto, da bi ga dočakale vse zdrave in da bi se udeležile pogosto naših sej. Pozdrav vsem našim članicam in glavnim odbornicam in vsem članicam po širni Ameriki.

Angela Strukel, tajnica

Št. 25, Cleveland, Ohio. — Lepi božični prazniki so za nami in nasto-

pilo je zopet Novo leto. Bog naj ga blagoslovi, da bi po vsem širnem svetu zavladal ljubi mir v tem letu, ki je Marijino leto — Njej posvečeno. Na njeno priprošnjo se bo dosti doseglo, če se bomo zvesto k Njej zatekali.

Pri naši podružnici smo v decembru v enem tednu izgubile kar pet naših dobrih članic. Prva je preminula naša desetletna zapisničarica Julia Brezovar, ki je bila dobra sodelavka za našo podružnico in vedno med prvimi, kadar je bilo kaj za delati ali srečke prodajati; druga je bila Mary Glovich, tudi dobra članica, ki jo je bolezen mučila celih štirinajst let; tretja je bila Mary Andošek, tudi delj časa bolana in naša dobra, zvesta članica; četrta Frances Orazem, tudi več časa bolana, dobra naša članica; peta Katarina Grbec, tiha, mirna žena, ki je nenadoma umrla. Vse so zapustile že odrasle otroke in štiri so bile vdove. Samo Mrs. Glovich je zapustila moža. Bog naj jim da večni mir in pokoj, preostalim otrokom pa naše globoko sožalje nad izgubo dobrih mater, katerih se bomo spominjale v molitvah. V zadnjem letu nam je umrlo 16 naših dobrih članic. Vse smo lepo spremile do groba in položile vsaki venec ali smo za sv. mašo dale.

Imele smo pa tudi pet naših članic, ki so obhajale svojo zlato poroko. Najprvo sta Mr. in Mrs. A. Kozel iz 61. ceste, sta oba še čila in zdrava; potem Mr. in Mrs. John Tutin iz Luther, ravno tako oba zdrava; Mr. in Mrs. Blaž Hoce iz Norwood Rd., (Mr. Hoce nam je večkrat brezplačno igral, ko smo imele prireditve), Mrs.

Hoce je pa bolj boleha sedaj; potem Mr. in Mrs. Frank Opaskar, oba sta še čila in zdrava; Mr. in Mrs. Jernej Kromar iz Norwood Rd., je pa mož bolj bolehen, Mrs. Kromar je tudi večkrat kaj dala za našo podružnico, ker ona zna delati lepa ročna dela. Vsem tem želimo, da bi dočakali še živi in zdravi demantne poroke v krogu svojih družin.

Teta štokrlja je obiskala sestro Dolinar ter ji v spomin pustila zalo hčerkico; pri sestri Srsen tudi zalo deklico in pri sestri Stranski pa krepkega fantka. Da bi bili vsi zdravi in delali veselje svojim mamicam.

Pri naših sejah se imamo prav dobro. Po vsaki imamo prigrizek in namočilo, da se malo pogrejemo. Za februar vas pa že sedaj vabim, da pridete takrat z veliko žlico, tako smo se uradnice zmenile, ker bomo imele kar tri birthday, pa tudi druge vabimo, ki obhajate ta mesec. Vabim vas na januarsko sejo, kjer boste slišale letno poročilo, kako smo napredovale ali nazadovale. Pripeljite svoje prijateljice s seboj, da pristopijo k naši podružnici.

Vas vse lepo pozdravljam, na svidenje na seji. Mary Otonicar

Št. 30, Aurora, Ill. — Pozdravljene v Novem letu 1954. Naj vam to leto prinese vsega, kar bi vam bilo v zadovoljstvo, vsem bolnim pa želim ljubega zdravja.

Naši mestni možje in trgovci so si izmislili novo idejo in izpeljali, in kaže, da bo tudi ostala. Saj veste, vsak trgovec poskuša kar največ mogoče prodati svojega blaga, in tako so se zmenili, da bi bilo mogoče dobro zdaj pred Božičem uvesti vsaj en dan ali

večer samo za moške, da tako lahko sami po svoji volji izberejo in kupijo kak „Christmas present“ za ženo, izvoljenko ali komur koli; brez, da bi bila žena zraven ali sploh vedela, kaj je mož kupil. Trgovci so tudi obljubili, da bodo (če možje hočejo) tudi držali njih kupljene stvari do Božiča, tako da bo žena res „surprise“ na Božični dan, ko bo dobila možjevo darilo.

Pa me gornje spomni, kako je bilo še v domovini v postnem času, ko si je pokojni župnik A. Vester napravil red glede velikonočne spovedi, namreč tako: en teden fantom, en teden možem, potem dekletom in ženam. Ko je prišla vrsta na može, pa je rekel: „Ta teden je za može, pravina, za može.“ Bolj na tiho je pa pristavil: „Če pa katera ženska pride, jo pa kar odrinite!“ Može so bili seveda veseli tiste besede, so se hihitali in smejali, da smo jih po vsej cerkvi slišali. Zato še danes po tolikih letih vem: če katera ženska pride, pa jo odrinite, ha, ha.

Dne 6. decembra sva bila s sinom v Chicagu pri Medenovih. Mr. Meden je bil šel zadnje poletje v staro domovino obiskat svojo še živečo mater, ki živi v Begunjah (na Notranjskem). Moja sestra pa v sosednji vasi, kakih 15 minut vstran. Pa sta se našla. Mr. Meden je šel na dom moje sestre ter posnel slike za filme od nje in njene družine. Tako sem videla kako sta z možem, reveža, že stara. Film tudi pokaže njenega moža, kako plete košare ali koše. In okolica kako je lepa, vsa v cvetju! Po pašnikih in „gmajnici“ tako lepe cvetlice! Res sem poznala na filmu vas Begunje in okolico, a vendar mi je bilo zelo žal, da ni bilo Mr. Medena doma tisti čas, ko sva bila tam, da bi mi bil kaj več razložil kaj predstavljajo filmi. O lepa moja domovina, ti junaška zemlja mila! — Vseeno prav lepa hvala Mrs. Meden za vso Vašo prijaznost in prav lep pozdrav Vam in Vašim ljubkim otrokom in tudi Mrs. John Kukman, ki sem jo imela priliko spoznati.

Na zadnji seji, ko so prišle volitve na vrsto, smo vse reklo „po starem“. Zapisnikarico smo morale malo čakati, predno je rekla: ja. Poročevalka pa ni prišla na volitve, in tako ne vem, če bi vse rade moj stolček (ha,ha), ali pa ga nobena noče), zato se bom pa morda še včasih oglasila. Do takrat pa mi ostanite vse zdrave in vesele!

Kar na hitro je bil odpeljan v bolnišnico naš rojak Louis Lavrič. In zdravnik je rekel, da bo moral čez praznike ostati v bolnišnici.

Težko operacijo je tudi prestala naša Mrs. Račič, ki pa se že kar dobro počuti doma.

Vsem bolnim želim ljubega zdravja.
Frances Kranjc

Št. 31, Gilbert, Minn. — Zopet stojimo pred novim letom in si stavimo nove načrte skozi leto, pa kolikokrat

naših ciljev ne moremo doseči, radi boleznimi in zopet nesreče, tako da smo kakor barka na viharjem morju, ki jo razburkani valovi na vse strani hočejo potopiti. Bog daj, da bi srečno preživel leto 1954.

Sedaj pa nekaj vrstic naši podružnici. Članice rade pridejo na seje, ker po seji imamo zabavo ter se vsak mesec par uric prav zadovoljno zabavamo. Imele smo tudi volitev in je bil enoglasno izvoljen stari odbor. Dne 20. oktobra smo imele kino in je sijajno uspel. Zahvala gre članstvu, onim ki so prodajale tikete in vsem, ki so prinesle darila in vsem drugim, ki so na en ali drug način pripomogle do tako lepe udeležbe in tako velikega poseta, ki je bil, in še nadvse velikega dobička. To pomeni: če članstvo deluje skupno, se tudi pokaže v javnosti. Članstvo se prav lepo zahvaljuje našim trgovcem za njih gostoljubnost, ker so nam darovali tako veliko daril za dobitke iz dobre volje. Drage sestre, gospodinje! Bodo tudi me dobre odjemalke teh trgovcev, ker „roka roko umiva“.

Imele smo tudi žalost. Umrli je sestra Paulina Rogina. Meni je rekla: „Veš Tončka, na glavno sejo bom prišla.“ Božja previdnost je prečrtala njeno pot. Pred zahvalnim dnevom je vse uredila in spekla potico in vse dobrote za prihodnji dan in mož je šel na delo, ko pa je prišel domov — je bila mrtva. Pokojna zapušča moža, pet hčerk, sina, sestro in mater v Kranju na Gorenjskem. Ko sem bila letos v domovini, sem jih obiskala. Pokojna je bila zvesta Slovenka. Bila je več let zapisnikarica pri društvu, rada se je udeleževala društvenih sej in se je tudi borila za pravico in so jo članice rade posnemale.

Draga Paulina! Težka je bila ločitev od Tvoje rakve in ostala nam bočeja za vedno v spominu, dokler ne pridemo za tabo in se snidemo nad zvezdami. Počivaj v miru, naša nepozabljena sestra in večna luč Ti naj sveti! Žalujočim naše sožalje, pokojni večni raj!

Glavnim odbornicam in celokupnemu članstvu srečno Novo leto.

Tončka Lucich, predsednica

Št. 32, Euclid, Ohio. — Na decemberski seji je bila kar lepa udeležba. V veselje je bilo tudi, ker je bilo precej mladih in so pokazale svoje zanimanje, kar je več kot prav, saj sčasoma bodo mogle mlade moči prevzeti vodstvo, da bo naša Zveza napredovala.

Katarina Golinar je že večkrat stara mama. V septembru so dobili pri sinu Franku dvojčka, deklice, že od prej imajo dvojčka, fanta, stara 5 let, vseh skupaj je šest otrok, pri hčeri Ana Dobrovoljski so dobili fantka, ki bo delal družbo sestrici, tako je v vsem sestra Golinar že 14 krat stara mati. Vesela je tudi, da je sin Johnny doslužil vojaško službo in je prišel častno odpuščen domov. Tillie Bolek je pa tudi vesela, da ima še mamo in

ata živa, ki sta obhajala v novembru zlato poroko. Naše čestitke vsem!

Hčerka Antonije Memec, Rose, je pa naglo zbolela in bila odpeljana v bolnico. Želim, da se kmalu pozdravi. Sin Louis je pa srečno prišel domov častno odpuščen iz službe marinov (vojaške službe).

Bolni sta tudi Staza Baron in v kritičnem stanju je še vedno Hattie Straus.

Bog daj tem in vsem našim bolnim ljubega zdravja.

Smrt je tudi posegla v našo podružnico. 20. oktobra je umrla Mary Prostor, ki je bila dobra članica in nikdar ni odrekla pomoči podružnici. Naj uživa plačilo pri Bogu, preostalim naše sožalje.

Pri odboru je tudi nekaj izpremembe. Naša pridna Ančka Godlar ni mogla prevzeti nobenega urada radi boleznimi moža. Pristrčna hvala za vso pomoč in gotovo boš še naprej pomagala po svojih močeh. Bog pošlje bolezen pa upaj, Ančka, da bo tudi Tebi še sonce sreče posijalo.

Izvoljen je bil sledeči odbor: Terezija Potokar, predsednica; Mary Rupp, podpredsednica; Anna Cooke, tajnica; Marlyn Lekan, blagajničarka; Frances Perme, zapisnikarica in poročevalka; Mary Kolman, rediteljica. Računski odbor: Barbara Baron, Helen Kovačević in Karoline Peck. Veselični odbor: Mary Noda, Genovi Calta, Molly Gregorc, Helen Kovačević in Barbara Baron.

Seje se vrše vsak prvi torek v mesecu v dvorani sv. Kristine, razen julija in novembra — ta dva meseca ne bo seje.

Za v prid članicam je bilo sklenjeno: Če se mlada članica poroči, dobi dar v vrednosti \$2.50; resno bolnim se plača v razredu A trimesečno članarino, v razredu B pa dvomesečno članarino, če so poravnale vse pristojbine v ročno blagajno, ker to se izplačuje iz ročne blagajne.

Nadalje se za umrle članice daruje za sv. mašo in preskrbi pogrebni avto za uradnice. Za obletnico podružnice se daruje za sv. mašo za umrle in žive članice. Za Božič in Veliko noč se da dar cerkvi po pet dolarjev in ker pridejo še drugi stroški, ste prošene vse članice, da ne odrečete pomoči, ko se gre za v prid ročne blagajne. „Sale tax“ znamke tudi še pobiramo, da tudi tako pomoremo ročni blagajni. Letos 1954 bomo praznovali 25-letnico in upamo, da boste vse dobrovoljno sodelovale za lep uspeh.

Po seji smo se pa prav lepo zabavale, praznovali smo božičnico, rojstne dneve in izmenjavale božična darila.

Dobrote so darovale: Ana Godlar, Barbara Baron, Mary Kovačević, Zofe Femec, Frances Nemec in Terezija Potokar pa vinsko tekočino.

Imele smo tudi „door prize“, ki so jih darovale Angela Jarm, Pavla Vrh, Ann Cooke in Terezija Potokar. Dobitke so dobile: Katarine Shivbat, Rose Matjašič, Mary Erčul, Katarine Golinar, Josefina Janes in Ana Tevavic.

Prisrčna hvala vsem, ki ste pripomogle k lepi zabavi in onim pa, ki bi lahko prišle na sejo, pa niso, jim je res lahko žal, da so zamudile nekaj lepega. Sedaj pa kličem vsem: Veselo, zdravo in blagoslovljeno Novo leto! Frances Perme, poročevalka

Št. 33, Duluth, Minn. — Zopet je vzelo slovo od nas leto 1953. Res hitro tečejo leta za letom. Kakor navadno, da se meseca decembra voli odbor, je bil skoraj vse stari odbor izvoljen, le zapisnikarico je bilo treba novo izvoliti, ker je dosedanja odšla na počitnice nekam v Washington k hčeri in se tako izognila vsemu delu. Upamo, da boste kmalu zopet med nami. Izvoljen je bil sledeči odbor: Predsednica Anna Podgoršek, podpredsednica Sophia Tomich, tajnica Mary Shubitz, zapisnikarica Anna Sever; nadzorni odbor: Angela Blatnik, Mildred Braye in Mary Jaksha. Seje bodo kakor navadno drugi četrtek v mesecu ob 7.30 zvečer v cerkveni dvorani. Srečno, veselo in blagoslovljeno Novo leto vsem članicam SŽZ.

Mary Shubitz

Št. 35, Aurora, Minn. — Najprvo voščim srečno, zdravo in zadovoljno Novo leto 1954 vsem glavnim odbornicam in vsem članicam SŽZ.

Dne 7. decembra smo imele glavno letno sejo, na kateri je bilo 25 članic in štiri iz mladinskega oddelka. Druge sestre, pridite vsaj enkrat na leto vse na sejo, da bomo videli, koliko nas je. Najbolj bo razveselilo odbornice, videti veliko udeležbo na sejah. Prav lepo ste prošene, da plačate mesečne prispevke redno vsaki mesec, da ne bo treba tajnici po hišah kolektirati, kar je zelo težko. Na seji smo sklenile, da tajnica založi za en mesec ali dva, več pa ne, dokler članica ne povrne.

Seje imamo vsak prvi ponedeljek v mesecu v Harding building-u ob pol osmih zvečer. Pogrešale smo naše dobre članice z dežele. Prav nobene ni bilo na glavni seji. Kadar ve pridete, vsaj kakšno zapojemo, če vas ni, ni pa nič petja; le pridite na prihodnjo sejo, četudi imate zdaj tako čudno cesto, da morate iti iz mesta, da v mesto pridete. Naj bo že tako ali tako, pridite vseeno. V odbor so izvoljene sledeče sestre: Predsednica Mary Smolich, podpredsednica Gudreen Kulaszewicz, tajnica in blagajničarka Frances Bradach, zapisnikarica Mary Bartol, nadzornice Frances Smolich, Gudreen Kulaszewicz, poročevalka Mary Bartol. Naj še povem, da se je podružnica št. 35 precej povečala pri članstvu v tej kampanji. Prav lepa hvala naši marljivji tajnici, le tako

naprej za napredkom in povečanjem članstva. Prav lepa hvala za priobčitev slike naših članic št. 35, ki so se udeležile Zvezinega dne v Hibbingu, v „Zarji“ meseca novembra.

Prav lep pozdrav vsem skupaj!

Mary Bartol

Št. 38, Chisholm, Minn. — Glavna seja se je vršila dne 3. decembra. Udeležilo se je precejšnje število članic, vendar sem pričakovala večjo udeležbo. Seveda vreme tudi vpliva na članice, ker so bile ceste ledene in se tudi vsaka boji, da spodrsne in se poškoduje. Vseeno se je seja vršila v lepem redu in premišljeno, s prijaznim sodelovanjem naših članic. Prišle smo do točke, kaj naj storimo, da se opomore naša blagajna, ker so stroški vedno večji. Razlog: ker smo povečini postarele in se nam bliža „življenja jesen“, se bolezen večkrat in v večjem številu oglašja. Ako je članica v bolnišnici sedem dni, se ji podari dva dolarja za cvetlice, ali pa se ji ta vsota odšteje v asesmentu. Na priporočilo naše predsednice, da bi vsaka članica prispevala po deset centov v ročno blagajno vsak mesec, je bil predlog, da vsaka članica prispeva mesečno po pet centov v ročno blagajno, soglasno sprejet. Torej sestre, tukaj se Vam uradno naznanja, da z januarjem prihodnjega leta mora vsaka članica dodati k svojim rednim prispevkom za Zvezo še pet centov. Teh pet centov na mesec ostane v naši ročni blagajni. Dolžnost vseh je, da to upoštevate.

Mary Nosan, predsednica

Ana Trdan, tajnica

Silvija Petrich, blagajničarka

* * *

Po seji pa smo imele malo prigrizka in tudi dobre pijače ni manjkalo. Zamenjale smo božična darila, (s temi je tudi dosti presenečenja). Koliko je bilo zabave s skrivnostnim zavitkom; srečko je dobila sestra Mary Sušnik, (pripravila je sestra tajnica). Ko ji predsednica izroči, jo pa tudi opomni, naj bo zelo previdna, ko bo odpirala, ker kaj se ve, morda Ti lahko kaj v obraz skoči. Da ste jo videli, kako je v strahu razvijala to je bilo smeja na koše. Pa je bila notri ena majhna steklenica, približno štiri inč visoka in en inč okrogla. Kaj je bilo notri? — dva požirka... (se ne sme povedati!)

Tudi eno majhno punčko smo imele, ki jo je napravila sestra Perko-vich. Tako majhna stvarca, pa nam je prinesla štiri dolarje v blagajno. V resnici smo se prav lepo zabavale in imele lep večer.

V veselem razpoloženju smo se pozno v noč razšle na svoje domove z željo, da bi bilo še večkrat tako.

H koncu se vsem prav prisrčno zahvalim za vaše sodelovanje. Šle ste mi lepo na roke v vseh ozirih. Naj vam Bog stotero poplača. Vsem bolnim članicam pa želim ljubo zdravje.

Odbor za leto 1954 je ravno tisti, kot je bil dosedaj, in sicer: predsednica Mary Nosan, podpredsednica Frances Bechay, tajnica Ana Trdan, zapisnikarica Frances Andolšek, blagajničarka Silvija Petrich; nadzornice: Agnes Hochevar, Anastazija Mihelich, Ana Kochevar; poročevalka Mary Nosan.

Seje se vrše vsako prvo sredo v mesecu v Slovenskem Narodnem domu ob 8. uri zvečer.

Zdravo in veselo Novo leto želim vsem članicam naše podružnice, vsem glavnim odbornicam in vsem članicam SŽZ. — Tebi, Corinne, pa potrpljenje z mojimi dopisi in želim Ti prav lepega fanta za Novo leto!

Mary Nosan, poročevalka in predsednica.

Št. 41, Cleveland, Collinwood, Ohio.

— Vsem članicam SŽZ. želim zdravo in zadovoljno Novo leto. Želim, da se bomo držale vseh dobrih sklepov, katere smo naredile tekom najlepših praznikov leta.

Decembarska seja je bila prav lepo obiskana. Odbor je pa še kar ves ta star ostal, tako bomo še kar naprej za eno leto skušale, kar bo mogoče napraviti v korist podružnice in Zveze. Zborovale bomo še v starem prostoru in še prvi terek v mesecu.

Po seji je prišel na Miklavž, oziroma me imamo Miklavževko, katero prav dobro zastopa sestra Francka Meše, za kar ji prav prisrčna hvala. Članice so pa prinesle raznih dobrot, tako da smo se prav dobro imele. Poleg par lepih božičnih pesmic smo zapele tudi „Happy Birthday“ sestri Mary Markel, ki je v decembru obhajala rojstni dan. Želimo Vam še enkrat, sestra Markel, vse najboljše, in še mnogo srečnih rojstnih dni.

Sestram Jamnik, Meše, Rebolj, Cerjak, Pintar, Bolha, Hribar, Markel in Strauss pa najprisrčnejša hvala za okusno pecivo, sladke kapljice in vse druge dobrote, s katerimi ste nas postregle.

Po 12-letni mučni bolezni se je preselil v lepše življenje splošno znani John Prišel, soprog nekdanje agline predsednice, sestre Ančke Prišel. Pokojnik je vsa dolga leta vdano in potrpežljivo prenašal muke bolezni. Soproga Ančka ga je prav skrbno negovala in oskrbovala skozi ves čas onemoglosti, dasi tudi sama ni prav trdnega zdravja, zadnji čas je pa še dobila vnetje krčnih žil. Naj jo ljubi Bog skoraj nagradi z dobrim zdravjem. Nad izgubo dragega soproga ji izrekamo naše iskreno sožalje. Blagi pokojnik naj pa v miru počiva in večna luč naj mu sveti.

V stari domovini je preminula v častitljivi starosti 92 let Marija Lipicer, mati sestre Justine Dermaša in Mary Dobida. Naj blaga pokojnica mirno počiva v domači zemlji. Sestrama Dermaša in Dobida pa naše globoko sožalje.

Naša v Floridi bivajoča sestra Carolina Rostan je tako nesrečno pa-

dla, da si je zlomila roko. Želimo, da se bo prav kmalu dobro pozdravila. Enako želimo tudi drugim sestram, katere nadleguje bolezen, skorajšnjega zdravlja. Zdrave sestre pa prav prijazno vabimo, da to leto prav pridno posečate naše seje.

Sestrskje pozdrave vsem,

Ella Starin, tajnica

Št. 47, Garfield Heights, Ohio. — Najprvo kličem vsem članicam SZZ. veselo, srečno in blagoslovljeno leto 1954. Nadalje sporočam vsem članicam naše podružnice, da sem po skoro 23 letih zapustila urad tajnice ter je moje mesto prevzela sosestra Jennie Pugel, 10724 Plymouth Ave., Garfield Hgts. Vsem se zahvalim za složno sodelovanje, posebno odbornicam, ker smo skozi vsa leta delovale v složnosti in za ugled podružnice in Zveze. Prosim vas, delujte še v bodoče tako, ker pa je nova tajnica, pomagajte ji v vseh ozirih, posebno pa glejte, da boste gotovo imele vsak mesec plačan assessment, ker ona vas ne bo mogla zakladati in bo primorana suspendirati; glejte raje, da ji boste plačevale vnaprej, ne pa za nazaj, ker vas je bilo več tako navajenih. Njen mož je že dalje časa bolan in ne prinese plače, da bi mogla usluge delati z zalaganjem. Da pa bo drugače dobra tajnica, ni dvoma, saj je vedno rada delovala v društvenih aktivnostih ter bila dolgo let blagajničarka.

Končno vas vse prav prisrčno pozdravljam in vas že sedaj vabim, da se udeležite dne 13. marca seje, ker ena bo isti večer srečna, ker bo dobila prevleke za vzglavnike, katere je sestra A. Krasevič tako lepo skvačkala. Hvala Ani za lep dar, isto hvala za dar v podružnično blagajno sestram: L. Kastelec. M. Jelarčič in S. Dedek.

Helen Tomažič, bivša tajnica

Št. 54, Warren, Ohio. — Veselo, zdravo in srečno Novo leto želim vsem glavnim odbornicam, duhovnemu vodju in vsem članicam SZZ. po širni Ameriki. Delujmo vse složno, da bomo ob zatonu leta z zadovoljstvom gledale naše uspehe. Leta 1953 je dosti podružnic obhajalo jubilej 25-letnega obstoja, kar je lepa doba. Tudi naše glasilo „Zarja“ je prekoračila to dobo. Lahko rečemo, da Zveza brez glasila ne bi imela nikdar takega uspeha, kot ga ima danes. Pod spretnim vodstvom smo žele lepe uspehe. Želim, da bi „Zarja“ svetila v tem smislu še poznim rodovom. V mesečniku „Novi Svet“ sem z veseljem brala značilno pesmico v čast „Zarji“, ki je vse hvale vredna in priznanje moža nam ženam. Moja vroča želja je, da bi šle še tako naprej za povzdig slovenskega ženstva v Ameriki.

Ko to pišem, se decemberska seja še ni vršila, zato bom o izidu poročala drugič. Novembersko seja je imela v oskrbi naša sestra Carolyn Knezovich, ki nas je izvrstno pogo-

stila in obdarovala vse, ki so bile sročne v igri. Prisrčna hvala.

V januarju se bo poročila najmlajša od hčerk sestre C. Smuke. Bog ji daj obilo sreče v novem stanu.

Pred par dnevi me je pretresla novice, da je zapustila to solzno dolino vneta delavka katoliških društev in predsednica št. 25, Julia Brezovar. Moje iskreno sožalje vsem prizadetim nad izgubo dobre matere in članice ter uradnice tolikih društev. Naj ji bo ljubi Bog plačnik ter naj ji sveti večna luč!

Drage sestre pri vseh podružnicah! Želela bi, da bi v Novem letu napravile sklep, da se boste udeleževale sej, in tako napravile sebi in drugim članicam nekaj veselih ur razvedrila in svetovale z dobrimi navesti, ki bodo v korist SZZ. Bodite pozdravljene vse, posebno pa pozdravljam članice naše podružnice, ki se nahajajo v daljni Kaliforniji in Arizoni, vsega skupaj jih je šest z mladino.

Rose Racher, poročevalka

Št. 55, Girard, Ohio. — Meni se kar čudno zdi, ko berem Zarjo, glasilo SZZ, da ne vidim nobenega dopisa ali sporočila iz naselbine. Saj je vendar precej članic pri društvu, pa menda ni nobene toliko zmogljive, da bi napisala malo sporočilo, kako živimo tukaj. Torej ni moja dolžnost, pa bom jaz vseeno nekoliko povedal, da še živimo tukaj v Girardu in da imamo Žensko in Moško Zvezo, da skupaj delujemo, še precej v slogi. Vinsko trgatav smo imeli skupaj, ki je nam prinesla toliko, kar nismo pričakovali. Zadnji četrtek so imele pa glavno sejo in so nas, Moško Zvezo, povabile, da naj pridemo po seji, da bomo imeli nekaj veselih uric. Seveda so naročile, da bodo ženske preskrbele za jestvine, moški pa za pijačo, in smo res šli, da bomo vsaj videli, kako bo. Kar se tiče za jesti, je bilo jako dobro pripravljeno, kar se tiče pa pijače, to pa že veste, da se ne pozabi. Je bilo tudi precej dobro, saj imamo v odboru take, da ga radi zehatajo. Še muzikantarja so imele, tako da je bilo kar veselje. Pa pravijo, da je Girard mrtev. Ne, ne, tu si moramo življenje sami narediti. Drugi dan pa je bilo samo govornje, kako je bilo lušno, koliko je bilo plesa, še „polster-tanz“ smo plesali, da se je vse kadilo. In naš župan je bil jako vesel, je rekel, da Slovenci pa znamo narediti veselje. Torej članice, kadar boste imele kaj takega, samo nas povabite, pa bomo imeli zmeraj veselo družbo.

Zdaj pa voščim srečno Novo leto vsem članicam SZZ in vsem članom Moške Zveze.

John Anžiček

Št. 57, Niles, Ohio. — V decembru smo imele prav lepo sejo ter bile zadovoljne z udeležbo. Ponovno so bile izvoljene vse bivše odbornice, katerim se lepo zahvaljujemo za dobro

OB DESETI OBLETNICI

Kitzville, Minn. — Dne 2. februarja bo minilo enajst let, odkar je padel v službi Strica Sama moj ljubi sin in brat

CHARLES STRAZISHAR

V žalosti se spominjamo dne, ko smo prejeli bridko vest, da ne bomo nikdar več videli živga med nami... Bil je pri vseh priljubljen in zato tudi pogrešan med vsemi. Toda vemo pa, da se nahaja v kraju, kjer ni trpljenja, ne gorja.

Preljubi sin in brat Charles, spomin nate bo ostal v naših srcih vekomaj. Sladko počivaj in prosí za nas pri Bogu, dokler se ne združimo v večnosti.

Mr. in Mrs. John Strazishar,
starši, bratje in sestra.

vodstvo v preteklem letu 1953 in upamo, da bo isto lepo sodelovanje tudi v tem letu. Živele naše vrle odbornice in članice! Seja se je vršila pri sestri Logar, ki nas je prijazno pogostila. Hvala lepa. Želimo Vam, da bi dočakale še mnogo let vse tiste, ki praznujete v tem mesecu svoj rojstni dan.

Srečno Novo leto želim vsem članicam širom Amerike, Zvezi pa obilo lepega napredka ter zdravje vsem skupaj! Johanna Prinz, poročevalka

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. — Naša glavna seja 17. decembra se je prav lepo skončala in sklenile smo več dobrih stvari za bodoči uspeh pri podružnici. Upamo, da boste prišle v lepem številu na vse seje v Novem letu.

Voščim vsem članicam SZZ po vsej Ameriki, da bi uživale vso družinsko srečo v Novem letu, nad vse pa Vam ljubi Bog daj zdravje!

Mary Zopank, podpredsednica

Št. 84, New York City, N.Y. — V preteklem letu je bilo več zanimivih stvari pri naši podružnici. Dne 15. februarja se je poročila zapisničarica Betty Voje Birk, 25. aprila je pa bila poroka Marie Mlakar z Antonom Gish. V maju se je pa vrnil iz Koreje Anton Cerar in se oženil. Oženila sta se tudi Mihael Hočvar in malo pred njim pa Joseph Habjan in Frances Zaletel, v mesecu juniju pa tudi Miss Grill. V avgustu je pa bila poroka hčerke naše blagajničarke, Josephine Pešal z Edwardom Shubel. Za to svatbo in za Glasivo je bil med nami tudi njihov stric, naš slavni pevec Anton Shubel, ki nam je zapel več lepih pesmic, namreč toliko lepega petja nismo že dolgo slišali v naši naselbini kot takrat. Na tej svatbi, kakor tudi na svatbi Marie Mlakar Gish smo bili gostje izvrstno postreženi. Prav nobene stvari ni manjkalo pri pijači in jedachi. Vsem zakoncem želimo obilo sreče in zadovoljstva v zakonskem stanu.

Na 25. julija smo pa imeli izlet v prosto naravo in se peljali s posebnim busom. Vreme je bilo krasno, zato je bila tudi zabava imenitna.

Mr. in Mrs. Anthony Gish

Med članicami je bilo tudi več veselih dogodkov z obiski tete štokrlje. Več naših dobrih članic so zdaj nanovo stare mamice. Vsem novorojenčkom iskreno želimo pristan v Zvezo, kar je upati, da bodo dobre mamice in stare mamice preskrbele. Saj lepše organizacije sploh ni na svetu kot je naša SZZ.

V življenju se vrstijo veseli kot žalostni dogodki in tudi brez slednjih nismo bile v preteklem letu. Preminile so tri naše članice. Prva je bila sestra Matilda Pavlič, potem sestra Johanca Zavrtnik in nato blaga sestra Ivanka Zakrajšek, ki je bila med ustanoviteljicami in skoraj ves čas v važnem uradu. Če se ne motim, devet let je bila predsednica. Bolna je bila več let in zdaj bo gotovo snivala večni sladki sen v družbi mnogih, ki so odšli pred njo po večno plačilo k Bogu.

Me jih pa bomo gotovo pogrešale, ker so bile zveste, dobrasrčne članice. Hvala vsem članicam za lepo udeležbo pri molitvi in pogrebih. Naše globoko sožalje vsem preostalim.

V oktobru je umrla Fanči Likar, ki ni bila članica, ampak njena dobra mamica Fannie Holesek je pa bila prva podpredsednica, kakor tudi njena svakinja Molly Holesek, ki se je morala podvreči težki operaciji. Družini Likar in Holesek naše globoko sožalje.

V zimskem času se bolezen rada otepa okrog nas in je tudi več naših dobrih članic v bolniški postelji. Sestra Rozi Birk je na potu okrevanja, samo dolg čas ji je in bo zelo vesela obiskov, kakor tudi vse druge bolne sestre, zato toplo priporočam, da jih obiskujete.

V poletju preteklega leta se je podalo tudi več naših članic s potnicami od Zveze na izlet v staro domovino. Prav gotovo bomo z velikim zanimanjem brale potopise. Moja sestra Pani Cerar in njena hčerka sta bili tudi med njimi in sta obiskali sestrosmiljenko (bolniško strežnico), ki je v samostanu v Zagrebu. Ona je stara 72 let in dobiva penzijo; zdravnik jo pa pride enkrat na mesec pregledat in ji da zdravila. Boleha na revmatizmu. V tem samostanu je čez 400 sester v starosti od 20 do 80 let. Sveta maša se daruje vsako jutro v kapelici. Pravi, da ji ni nič hudega, samo, ko bi bila boljša v nogah, pa bi bilo „okej“. Veseli nas, da so se vse potnice dobro počutile in zdrave vrnile nazaj. Gotovo bo šlo več oseb na potovanje čez široko morje tudi to poletje in obiskalo svoje drage ter si ogledalo rojstno domovino. Užitek je gotovo velik pri takem lepem potovanju.

Dal Bog, da bi novo leto prineslo mnogo lepih dni in zadovoljstva vsem skupaj ter mir med narodi sveta.

Z najlepšim pozdravom,

Angela Voje, predsednica

Št. 85, De Pue, Ill. — Ko sem v zadnjem dopisu pisala o lepem poteku proslave 15-letnice podružnice, sem dobila precej pohval od članic, kar mi da pobudo še kaj napisati, saj se itak nobena ne oglasi od nas.

V minulem letu smo imele več pravih dogodkov, med temi tudi novo mašo, katero je pel Rev. Bernard Horzen OSB, sin družine Mr. in Mrs. Anton Horzen. Najlepše čestitke vsem skupaj.

V oktobru se je pa precej naših članic udeležilo 25-letnice obstoja št. 24 v La Salle, namreč vse tiste, ki so imele priliko se tja peljati z avtom.

Dne 14. novembra smo pa imele prav lepo veselico, katere so se udeležile domače članice, drugih ni bilo ne od blizu ne od daleč, akoravno smo vabile po radiju WLPO in je bilo tudi v časopisu „Tribuna“. Odzvala pa so se domača društva od SNPJ in ABZ, kar je pomagalo do lepega uspeha. Lepa hvala vsem, ki so se odzvali vabilu, lahko se zanesete, da bomo tudi me vam vrnile.

Dne 17. novembra je umrla sestra Mary Grbec. Pogreba so se udeležile vse naše članice razen tistih, ki so bile bolne. Na prsih smo imele pripete bele nageljne in pogrebniče so držale častno stražo s prižganimi svečami ter stale ob krsti v špalirju. Pokojna je bila dobra članica ter vedno prišla na seje. Na glavno sejo je tudi vselej prinesla božično drevesce ter dve sveči, kateri je prižgala in tudi poklonila darilo. Bila je vratarica in zelo ponosna na svoj posel, katerega je vestno izpolnjevala. Kadar smo pa imele veseliko, je kuhala kavo ter prinesla mleko in smetano. Odkar ji je mož umrl, je s svo-

jimi otroci obratovala mlekarino in sirarno. Še preden je umrla, je hčerki pripovedovala sanje, da je videla članice, ki so stale ob krsti in se od nje poslavljale... In res smo se z žalostjo poslovile od nje. Naj počiva pri Bogu v nebesih.

Voščim vsem skupaj veselo Novo leto ter vas vse lepo pozdravljam,

Jozefa Benkse

Br. 95, M. B. Bistrička, South Chicago, Ill. — Drage sestre in članice našeg društva in sve naše drage sestre Slovenske Ženske Zveze. Mogu vam javit svima, da je naša decembarska sjednica bila tako dobro posječana, da nikat nije bila tako, kako prošle godine, decembra drugog, to jest prvo srijedu u decembru.

Sat znam i vidim, da se naše članice zanimaju za svoje društvo. Majka Božja Bistrička voli sve u Slovensku Žensku Zvezu. Tako, drage sestre, samo složno i napred za još veću suradnju i više članic, da vidu naše sosesre Slovenke, da mi Hrvatice s njima zajedno radimo za veću i jaču, močniju organizaciju, u koju želimo i našu mladež što više snama prikupit, pak da su mama tu, mora biti i hčerka i sinak do 12 godina.

Na istoj sjednici je tako lepo išlo sve u redu, da baš je naša predsednica vesela. Primljeno u društvo bilo je 12 novih, još da su sve nove došle, bilo bi jih 26. Pak ćemo, ako dragi Bog da, drugi decembar primit po pravilima, tako da budu sve naše drage sestre i članice. Na istoj se sjednici zaključilo, da naše društvo br. 95 navršuje 15 godina svog opstanka na 1. marta 1954 i ta će se proslava obaviti u maju mjesecu 1954 sa banketom u Hrvačkom domu. Zato, drage sestre, složno rame uz rame za ovu pripremu, samo da se vidi, što se da, kad su sestre složne. Da li vidite, kad je ovo naše društvo bilo uzpostavljeno 1. marta 1939, sa 35 članicama na prvi sjednici, a danas u ovoj godini 1954, ima 316 članic. Uz vašu pomoć i pomoć naše drage sestre i sekretarice, Pauline Stanley društvo se podiglo na lepi stepen, ali moramo u ovoj godini učiniti i za našu mladež, to jest Juvenile. Moramu njih držat tu sa dobrim sportom. Dat će i to dobri Bog, samo treba, da mi stariji zasukamo rukave i sve ćemo postići z božjom pomoću.

Sada, drage sestre i članice, puno vam se zahvalim na vašem radu i na trudu, što ste učinile prijašnja leta, zdravo vaše i moje društvo. Nek vam dragi Bog naplati i da pomoć sa dobrim zdravljem.

Želeč vama i našim dragim članicam svima u Slovenskoj Ženskoj Zvezji širom ove naše domovine Amerike, sretnu, veselu i zadovoljnu Novu godinu 1954.

M. Markezic, president

A HAPPY NEW YEAR TO ALL!

Dear officers and members:

May the New Year be pleasant and prosperous to you everywhere! How beautiful are these words we think of the meaning. No doubt, many of us are thinking, "what will the new year really bring to us?" It is difficult to predict the future with any amount of certainty; however, we do know that our happiness and success will depend on our efforts, so let's give the very best we have in us to each day of the year.

The past year has been in many ways a most successful year for our organization. The grand opening celebration of our own HOME OFFICE BUILDING will long be remembered. Two successful campaigns for membership brought good results.

Some ten branches have celebrated their 25 anniversaries, and no doubt others will follow this year. I had the pleasure of being invited to some of these festivals which were beneficial not only to the branch, but to the entire organization also. The members have shown in

every way loyalty and determination to build a still bigger and better SLOVENIAN WOMEN'S UNION!

This month the new officers will assume their obligations. Your task is not easy-one, but we gain nothing in this world without an effort; so let's work hard to attain a most successful year. I wish you the best of luck in every endeavor. I wish to express my heartfelt appreciation for all your past work and I extend to you my sincere wishes for happiness and prosperity. I am hoping that the year 1954 will be a great year for all of us; and it can be, if you will always keep in mind, whatever good we do for the organization, that will be our heritage! And the best will not be too good. As this is the MARIAN YEAR, it's my wish and prayer that the Holy Mother bless you many-fold.

Let me say again: A HAPPY NEW YEAR TO ALL!

JOSEPHINE LIVEK, Supreme President

ACTIVITIES

No. 2, Chicago, Ill. — The first annual Christmas Party of Branch no. 2, Chicago, was held on Dec. 13, 1953 at St. Stephen's Church Hall. The honored and distinguished guest of the day was none other than jolly Santa Claus, who arrived loaded down with gifts for all the boys and girls who were there. The children enjoyed ice-cream and other refreshments and the adults who attended were served coffee and cake. Our main feature of the party was an Amateur Hour in which all the children participated. Everyone was thrilled by the talent shown by our youngsters. I'm sure that all the juniors and their mothers will remember this party as the best of the year. We hope to make this an annual event.

In behalf of the committee and myself, thanks to all our co-workers who helped in making this, our first effort, a huge success, and gave their time to help with the preparations, namely Mrs. Anne Zorko, ever-faithful worker, and Mrs. Sophie Petrovic, who is also very generous with her time. Thanks to Mrs. Agnes Marrazo for her donation of milk and cake, to Liz Zefran for all the boxes of Christmas candy, to Emily Basic and Mrs. Polenik for their luscious home-made cakes, our Santa Claus, Mrs. Frances Zibert, and to everyone who helped in any way. We had the pleasure of having Tony Trinko take photos of our youngsters as they were performing and with Santa Claus; these pictures may be seen at the January meeting.

Christine Dolmovic, Chairman

No. 13, San Francisco, Cal. — We'd like to introduce you to our officers for the year 1954; (Pres. and Rec. Sec'y duties will be held over until the January meeting); Vice-Pres., Frances E. Chiodo; Fin. Sec'y, Mary Ansel; Treasurer, Mary Wraa; Marshall, Mary Plutt; Door-Monitor Lou Zarick; Auditors: Kate Lampe, Rose Cepernich, Sothie Troya. The staff of officers are expecting complete cooperation for this new year, and we certainly will work to make 1954 a successful one. We hope to have a big attendance at every meeting, on the first Thursday of each month. Our treasury prospered in the last year and from our recent project, netted a gain of over \$100. The Liquidizer, was disposed of at our December meeting, and H. Saunders, of San Bruno Ave., took home the wonderful appliance. Also lucky on that evening were Kate Govedic and Mrs. Betty Doherty.

During the discussion of our 1954 program, we decided to retain the custom of celebrating a Memorial Mass next November on the last Sunday, as we have done in the past. A reminder will be sent at that time. Also, the elections of officers in 1954 will take place in the month of November to give us more time.

Bara Kramer thanked the group for honoring her at the Banquet and presenting her with a wrist-watch as a testimony of her great work with our branch. Her prediction that No. 13 will see a great deal of progress in the new year will surely come true if we continue to have her wonderful support now as we have had in the entire existence of our branch. So, we will all stand together and prove that Bara's predictions will come true.

Our past Treasurer, June Starika had to leave her office as she could not continue to hold the position with her many household duties. The office of treasurer was expertly done by June, and we say Thanks, Thanks, Thanks!

Our Christmas gift exchange was a pleasant one, since we all were awarded our presents by number—laughter prevailed throughout, as you can well imagine.

Get-well wishes are extended to our beloved Mary Slanec, whose many years of hard work will never be forgotten, and Tillie Kamblick, Anna Skala, Mary Rezak and Mrs. Spayer. May you all regain good health in the new year, and retain it!

So, greet 1954 with an open heart, and remember, by giving the other fellow an even break, you yourself will gain the same blessings. Life can and is beautiful—trust in God, keep your friends and all will be peaceful!

Frances Chiodo

No. 16, So. Chicago, Ill. — Many thanks to Mrs. Santa Claus (Emma Kralj) for the wonderful job she did at our Christmas Party which was held for both our juniors and adults after the regular December meeting. The children had a grand time with their refreshments and everyone received a beautiful gift. Senior members exchanged a one dollar grab-bag gift and those were also distributed by Mrs. Santa.

The Spretnjak girls made Christmas tree favors, filled with candy for everyone and we also enjoyed home baked cakes and apple strudel. Popular games were played afterwards. Although it was a chilly evening, we had a wonderful attendance and we

are very grateful to everyone who came. If you haven't attended a meeting for several months, do come to the next one, Jan. 14, and please pay up all outstanding dues.

On behalf of all our members and officers, I wish to express our deepest sympathy to the bereaved family of our late, dear member, Anna Benkovich.

Ann L. Springer, Rec. Sec'y.

No. 20, Joliet, Ill. — **LOOKING BACK**—during the second half of 1943 and 1948 for the outstanding events—

Ten years ago and also in the month of October the branch celebrated its 15th anniversary with the blessing of the Junior uniforms, the cadet staffs and the American and Slovenian flags. It was a colossal affair preceeded by much planning, hard work and complete cooperation, followed by that glowing satisfaction of a job well done.

Five years ago the senior cadets ordered new uniforms and were busy with the task of raising the two thousands dollars necessary to cover their cost.

PRESENT EVENTS — From the first page of the Joliet Herald-News for Monday, October 5, comes the following:

"SWU MARKS 25th ANNIVERSARY
by Madeline Wellnitz

Commended for its outstanding accomplishments of the past quarter of a century, the Slovenian Women's Union, Joliet Branch No. 20, which marked its silver anniversary Sunday was challenged to carry on an even more extensive program during the next 25 years, especially for the Slovenian youth of the community.

More than 500 persons including city, county officials, supreme officers of the SWU, organizers of the branch and members of St. Joseph's parish, gathered at the St. Joseph's hall Sunday afternoon to pay tribute to the Joliet lodge and to review its many achievements. The banquet followed a noon high mass of thanksgiving at St. Joseph's church celebrated by the Rev. Frank Dopak, assistant, and attended by hundreds of members of the Union and their friends. Special guests came from California and Wisconsin and even India. The Junior and Senior cadets in their forest green and gold uniforms participated in the processional and recessional in church.

During the banquet, special tribute was paid to six of the 14 charter members who were in attendance. They included: Mrs. Josephine Erjavec, recording secretary, who has held office since the branch was organized and who has been a member of the supreme board for 22 years; Mrs. Mary Kunstek, sergeant-at-arms for 23 years; Mrs. Agnes Skedel, who

HAPPY BIRTHDAY IN JANUARY!

The first month of the New Year, 1954, will be celebrated by several of our officers as their birthday month, also. They are: Supreme Officer, Mary B. Theodore, br. 56, Hibbing, Minn., who celebrates January 31st, and the following branch presidents: Jan. 1st, Anna Flisek, br. 91, Verona, Pa., Jan. 13, Mary Stephenson, br. 27, No. Braddock, Pa., Jan. 22, Anna Stor, br. 89, Oglesby, Ill., and Jan. 27, Mary Polajner, br. 4, Oregon City, Oregon.

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY WITH BEST WISHES FOR A HAPPY AND PROSPEROUS NEW YEAR!

Left to right: Mrs. Madeline Wellnitz, reporter for Joliet Herald News; Mrs. John Jevitz, Bara Kramer, Josephine Erjavec, Marie Prislund, Josephine Livek, attending branch 20, silver jubilee.

was the first vice president; Mrs. Josephine Zelko, Mrs. Catherine Petric, and Mrs. Mary Zupancic. The latter was one of the first trustees. Other charter members were: Mrs. Antonia Struna, President; Mrs. Anna Pluth, secretary; Mrs. Rose Gorsich, treasurer; Mrs. Louise Riffel, Mrs. Mary Russ, Mrs. Mary Setina, Mrs. Catherine Skoff and Mrs. Barbara Zelko. Several of the women are now deceased.

"President of the lodge for the past 18 years, Mrs. Emma Planinsek, presented gifts to Mrs. Erjavec and Mrs. Kunstek with gifts going also to the charter members.

Special tribute was paid also to Mrs. Planinsek.

Among the out-of-town guests of honor were: Mrs. Marie Prislund, of Sheboygan, Wis., founder of the SWU and now honorary president of the organization—she was president for 18 years before ill health forced her to retire; Mrs. Bara Kramer, of San Francisco, who came to Joliet 25 years ago and organized the Joliet branch; and Mrs. Josephine Livek, of Oglesby, the new supreme president of the organization.

All three women gave short addresses in which they complimented the Joliet lodge for its outstanding record and termed it 'The most active branch in the Union.' It is the second largest branch of the 106 in the SWU.

Jovial Mrs. Kramer, who was the organizer of the local branch and who traveled from California to attend Sunday's fete, was presented with a special pin by the supreme president, Mrs. Livek.

The branch was organized 25 years ago by Mrs. Kramer. There were 14 names affixed to the charter. The 14 women met at the home of Mrs. Mary Russ, North Broadway and decided to form a branch of the Union here.

From this humble beginning, the branch has grown until now it numbers more than 800 members. It has a junior and senior cadet drill team that has brought the championship to Joliet on many occasions; a bowling team that brought the SWU national championship here eight times in 17 years; a dramatic club and a choral group.

In a sermon during the Mass of thanksgiving and again at the banquet, MSGR. M. J. BUTALA, pastor of St. Joseph's church and spiritual director of the branch, commended the women for their work and urged them to 'Work for God and for America.' Msgr. Butala thanked the group for its work for the parish and the community. 'Keep up the good work. No other organization has done as much for the Slovenian people as you have.'

Unable to attend, Mayor Arthur O. Janke sent a letter of regrets in which he explained that he and his wife were leaving for the Illinois Municipal League convention at Springfield that started at noon Sunday.

In behalf of Mayor Janke, Corporation Counsel Francis Dunn gave a short talk. He started out by commenting, 'Where but in America could an Irishman substitute for a German at a Slovenian Women's banquet?'

Dunn said the Slovenian people brought with them a great deal of courage and the conviction to live the American way of life.

"Sheriff Roy Doerfler in congratulating the women, presented the officers with a bouquet of 25 long-stemmed red roses, one for each year the organization has been functioning. Included in the bouquet was a white mum in honor of the deceased members and a gold mum because Sheriff Doerfler termed the Union, 'The liveliest group of women I know.'

County Judge John Cowing said that the other speakers had expressed his sentiments and that he merely wanted to add his congratulations and best wishes for a happy and prosperous quarter of a century. He termed the SWU a 'truly great organization.'

John Jevitz, a civic community leader of the parish, was called on to say a few words because of his helpfulness to the SWU in the past. 'As a young man one of the nuns of the parish advised me to be "Good to the girls" and to help them at all times,' he explained. I've tried to follow this policy.'

In behalf of the Slovenian Home, Frank Sumic, president, extended best wishes and congratulations. He commended the group for its fine fraternal spirit and for its many construction functions. 'Your organization has helped to make this community a good one to live in and the lodge symbolizes harmony and charitable ideals,' he said.

Best wishes were extended also by representatives of various other Slovenian organizations including the KSKJ. Mrs. Jean Tezak represented the St. Genevieve's lodge, Matt Krall and Paul Laurich, St. Anthony's lodge; John Nemanich, St. George's lodge; Frank Wedic, supreme secretary of the Holy Family organization who termed the SWU a 100 percent American organization, and John Sokatch, president of the Croatian Fraternal Union.

"Five members from Sheboygan accompanied Mrs. Prislund, including the president of the lodge there, Mrs. Mary Godez.

Captain Dorothy Govednik spoke for the Senior and Junior drill teams, who were proud to be a part of the branch. 'In appreciation for all their interests and efforts the cadets worked hard in winning the championship so many times.'

Mrs. Josephine Goron, honorary championship cadet captain who led the cadets to several championships, told of what the SWU has meant to her and added that she hoped her daughter would benefit to the same extent in later years.

Mrs. Josephine Sumic, treasurer, and head of the bowling team, said that the young women have appreci-

ated the interest showed in them and that the bowlers worked hard to bring recognition to Joliet.

It was Father Dopak, in his address at the banquet who challenged the women to the 'bigger task ahead—that of our youth. Today there are so many pitfalls, making guidance more important than ever,' he declared. 'We need a fraternal organization to take care of this growing problem. It's up to you, a strong organization, to see that the young folks have worthwhile interests in the community.'

An unexpected guest was the Rev. Thomas of India. He is studying at Notre Dame University and is working hard toward his doctorate in political science. Father Thomas, who made a striking appearance with his dark beard, came as a guest of Mr. and Mrs. Luke Benedick, 1514 North Broadway. Father Thomas spent the week-end with the Benedicks son William, who is a student at Notre Dame in South Bend, Ind.

In Honor of the 98 deceased members of the local branch, an impressive 'In Memoriam' service was conducted. For this phase of the program, a large white cross formed an altar on the stage. There were white-covered steps to the altar and tall lighted tapers. Irene Planinsek served as the narrator and read the names of the members who died in the last five years. Four-years-old Joyce Goron placed a wreath at the altar in honor of the dead. Others who participated in this tableaux were: Karen Hofer and Jeanette Kraus.

The SWU Choral club under the direction of Mrs. Jennie Sprengel entertained with several Slovenian numbers. The women wore white eyelet formals tied with purple sashes for their stage appearance.

Karen Hofer, a junior member of the lodge entertained with a guitar selection.

Following the formal program, Mrs. Erjavec showed colored movies of her recent trip to Europe."

* * *

A resolution was sent by the Joliet branch to President Dwight D. Eisenhower and Secretary of State John Foster Dulles protesting the transfer of Zone A to Italy.

A picture in the Joliet Herald-News revealed that our Lieut. Elaine Troppe was Miss Fire Prevention of 1952 for the Joliet Arsenal. She was shown crowning this year's queen.

During the weekend of November 13 at the College of St. Francis we found its annual stage production "Life with Father" a source of great entertainment. In the leading role of the mother Vinnie was our Lieut. Irene Planinsek, who portrayed her role exceptionally well. Irene is also the Little Theatre's president for 1953-54.

Olga Ancel

No. 23, Ely, Minn. — Highlights of the November meeting of our Dawn Club are as follows: Our well-travelled friend, Leona Slogar, was initiated as a new member and we are all happy to have her with us. Mrs. Uno Sarri, who formerly operated "Little Sweden" was also given a warm back to our company. Good to see you Anne; and now we have two more interesting members in our group.

We also voted upon a donation to the Girl Scout Movement at that meeting.

As chairman of the December meeting, your reporter was chosen, and as my assistants: Mary Zgonc, Mary Skufca, Mary Vidmar, Stephanie Wienerl, Christine Grahek, Julia Zgonc and Sophie Pryatel.

Luck member of the evening was Margie Skubitz; and after the meeting was adjourned, Cootie winners were Mrs. John Richards, high and Mary A. Pucel, low.

Birthday celebrants were Jeanette Vidmar, Mary Shikonya and Frances Coolrich. A delicious lunch was then served by Chairman Mary Shikonya and her committee, Mary Toylan, Margie Skubitz, Mary Stubler and Mary Starkovich.

* * *

The "Ely Dawners" met with such Christmas spirit at the December meeting, that it was simply overjoying! Florence Markovich opened the meeting with prayer as she has in the past—but this time there were tears shed, as it was her last bow as president. We'll miss your bright and cheery presence at the head of the Board and your ardent enthusiasm. (We're certain that Florence's term of office will be written as a shining spot in the history of your branch! C.N.) Rose Ferdeber then read the minutes and also shocked us by resigning from her office. (Our heartiest commendations to you, Rose, for your ever-conscientious efforts! C.N.) Pauline Pishler, after reading her treasurer's report tendered her resignation, also! After the shock our officers gave us, the meeting resumed in a melancholy state, until new business reopened our more uprising thoughts.

It was decided to make our annual donation to St. Anthony's Church at this time. And a renewal of a yearly subscription to the Nat'l Geographic Magazine was made for Louis Dejak, who for many years has been bedridden. A very Happy New Year, Louis! Keep up your wonderful courage!

Mrs. Frank Vranesich was also commended for her good service as chairman of the sick committee.

The lunch committee was then chosen for the next meeting. They are: Mrs. Louis Benko, chairman and assisted by Mrs. John Evanish, Mrs. George Ferderber, Mrs. Albert Ferderber and Mrs. Joseph Godec.

READY TO CUT ANNIVERSARY CAKE ARE: K. Slogar, Pres.; Mary Jerich, First President. — On the top left picture are: Florence Markovich, President, Dawn Club; Mary Novak, Auditor; Mary Zgonc, Auditor; Mary Shikonya, Treasurer; K. Strucel, Rec. Sec'y.; Sup. Officer, M. Theodore, Katherine Slogar, Mary Erchul, Pres., Soudan; Mary Jerich, Vice-Pres.; Barbara Rosandich, Sec'y. — On picture below: K. Slogar, M. Jerich, F. Tomsich, Katherine Peshel, Katherine Kapsch, Pastor Rev. Mihelcic and his assistant Rev. Vovk.

The by-laws were read and approved and elections of officers followed. Our new Board is: President Mrs. Frank Vranesich, Vice-president Mrs. Louis Zgonc, Secretary Mrs. Joe Vidmar, Treasurer Mrs. Frank T. Pucel, Auditors Mrs. Steve Seliga, and Mrs. John Richards, Reporter Mrs. Anthony Skradski. Mrs. Joseph Pishler was the lucky member of the evening and took home a lovely gift.

After the meeting was adjourned we enjoyed European movies as shown by Leona Slogar. Her travels throughout Germany, Jugoslavia and other continental countries were beautifully photographed. We saw many places of interest and the home-sites of many of our mothers and grandmothers. Thanks, to you, dear Leona!

Santa made his welcomed appearance and distributed his gifts to the members.

Birthday song was sung to Mrs. John Vidmar and Mrs. Mike Wienzler.

Lunch was then served in a Christmas motif and the tables were nicely laden with cookies, sandwiches and a gelatin dessert. Trimmings of the Christmas season predominated with a Crib and Christmas Tree-laden with gifts—was fixed for our pleasure. The committee in charge of these arrangements did a fine job in decorating and preparing for this party.

Mrs. Anthony Skradski, Reporter

No. 23, Ely, Minn. — The 25th Anniversary of our branch was celebrated September 27th, and it was a very fine success! We began the day by attending the 6:00 o'clock Mass in a group and receiving Holy Communion. The Mass was offered by Rev. Joseph Vovk, who had a special sermon for the occasion. We all dedicated the Mass for the living and dead members of our branch.

In the evening we had a banquet with a large attendance. Also we enjoyed the presence of many guests from Hibbing and our neighboring branch at Tower-Soudan. We were glad to see Mrs. Mary Erchul, Minnesota-Mother-of-the-Year from Soudan and Mary Theodore from Hibbing. Mrs. Mary Lenich, Supreme Trustee from Eveleth sent us a congratulatory letter as she was unable to attend due to illness. Founder, Mrs. Marie Prislund from Sheboygan, Wis., sent us a telegram for the occasion, which we were very happy to receive. (We missed you very much, Albina, Corinne and Mrs. Livek and thought perhaps you would have taken a plane up to Ely; but, we were indeed very happy that you visited with us when you were in Minnesota and hope you will come again as we all enjoyed your visit.)

The banquet tables were beautifully decorated with blue and yellow streamers (SWU colors) across the tables and candles with silver ribbon bows and fresh garden flowers. Mrs. Florence Markovich was in charge of the decorations with Rose Ferder-

ber, Barbara Rosandich, Mary Vidmar, Mary Novak, Margaret Schubit, Stephanie Vranesich and Katherine Strucel as her committee. Our centerpiece was a beautifully decorated cake made by our member, Mrs. Margaret Schuster. Master-of-Ceremonies was Father Vovk and Fr. Mihelcic offered grace. Mrs. Slogar gave the welcome address and remarks about the organization were given by Mrs. Mary Jerich, our first president. Mary Hutar was in charge of the community singing and her sister, Mrs. Catherine Merhar accompanied us on the piano.

Our branch no. 23, began September 24, 1928 with the first meeting held by the home of the late Mrs. Margaret Agnich. The living Charter Members are: Mrs. Mary Jerich, Mrs. Katherine Slogar, president; Frances Tomsich, Katherine Peschel, Katherine Kapsch, Mary Gornick, and Rose Svetich. Those deceased are Miss Mary Agnich, Mrs. Margaret Agnich and Mrs. Mary Slabodnik.

We hope and pray that we will have continued success in the future as we have had in the past 25 years.

Mary Shikonya, treas.

No. 27, No. Braddock, Pa.—A Happy and a prosperous New Year to All.

Our December meeting was not so well attended, but those who were not present missed a jolly time. We had unexpected guests at our meeting from Br. no. 26 of Pittsburgh, Pa. They were the most jolly three women I have met in a long time, and

they brought refreshments with them, which we all enjoyed when the meeting was over. Thank you very much, Mrs. Mary Coghe, Mrs. Agnes Klobucher, and Mrs. Anna Trontal. Mrs. Coghe gave a small talk on the activities they have, and how far some of the ladies travel to get to their meetings, but they all come and have a good time. Some of the ladies come part way by bus and the rest of the way by street car, or vice-versa, and after their meetings they have games and refreshments. If they can do these things, why can't we? Again I say to the visiting ladies "Thank-you".

We had election of officers, and it was the fastest election I ever witnessed. It resulted with the same staff of officers which are, Mary Stephenson—President, Mary Stefanics—Secretary, Mrs. Ursula Pierce—Vice-President, and Frances Celligoi—Treasurer.

Our meetings are held every first Sunday at three o'clock at the home of our Vice-President Mrs. Ursula Pierce, 1629 Ridge Ave., North Brad-dock, Pa.

Come to the meeting ladies so we can make plans for our 25th anniversary.

I want to thank our officers and all our members for their co-operation in the past year and may we continue so in the future.

To all who are sick or convalescing, God grant them a speedy recovery and I hope to see more at our January meeting.

Mary Stephenson, President

No. 32, Euclid, Ohio. — The December meeting was very well attended and during the main discussion of the evening we planned for our 25th Anniversary Dinner which will be held sometime in October, 1954. The chairlady of the committee in charge of arrangements is Mary Noda. She will report on their progress during the months preceeding the affair.

The officers elected for the year, 1954 are as follows: Pres., Theresa Potokar; Vice-Pres., Mary Rupar; Sec'y, Ann Cooke, 21670 Fuller Ave., RE. 1-6068, Treasurer, Marilyn Lekan; Rec. Sec'y, and Reporter, Frances Perme; Auditors: Barbara Baron, Helen Kovacevic, Caroline Peck.

After the meeting we had a Christmas social. We exchanged gifts and also some of our ladies took home extra gifts. They were: Catherine Skrobat, Rose Matjasich, Mary Erchul, Catherine Gollnar, Josephine Janes, and Anna Tekavec.

I also wish to remind you who are in arrears with your dues, to please take care of this matter as soon as possible. It would make it much easier for me if you would all pay your dues on time. Another reminder—save your sales tax stamps for our branch. The money we get in return is placed into the treasury.

OFF TO THE LAND OF SUN AND FUN!

Your 9 day vacation to Florida, the Sunshine State has been planned for February 20, 1954. The Tour will include Jacksonville, St. Petersburg, Clearwater, Cypress Gardens, Bok Tower, Miami Beach, Palm Beach, Daytona Beach, Marineland, and St. Augustine, Florida.

All information may be obtained by writing to:

Miss Marie Ovnik
Berry Tours
55 E. Washington St.,
Room 534
Chicago 2, Illinois

Let us all remember Hattie Krauss, and Staza Baron an all other sick members in our prayers.

See you at the next meeting, February 2nd! Ann Cooke, Sec'y

No. 34, Soudan, Minn. — Another successful meeting of Branch 34, was held on Tuesday evening Dec. 25. Mrs. Joseph Erchul our president welcomed the following new members into our Branch: Mrs. Michael J. Musich, Miss Mary Musich, Mrs. John Tekautz, Mrs. Joseph Mesojedec, Mrs. Victor Tonko, Mrs. Louis Chiabotti, Mrs. Anton J. Zollar and Mrs. Albert Trucano.

Election of officers for the ensuing year was next on the agenda, which resulted in all the old officers being re-elected with the exception of the vice-president. The present slate of officers for 1954 are Mrs. Joseph F. Erchul, president; Mrs. Jacob Pavlich, vice president; Mrs. Mary Pahula, secretary; Mrs. John Pahula, sergeant-at-arms; Mrs. Frank Planton, Mrs. John Zavodnik and Mrs. Anton Poderzay, trustees, and Mrs. Anthony F. Yapel, reporter and publicity.

Because no Christmas party was held the members decided to have a social meeting in January and this will be held on Sunday evening January 17, and begin with a baked ham dinner at 6 o'clock at the Catholic Men's Clubhouse. After the dinner a short business meeting will be held, followed by games and a social hour.

Our hostesses at the December meeting, Mrs. James Brulla, Mrs. John Pahula and Mrs. Anton Poderzay sr. served a delicious lunch following the meeting and provided many prizes for games so that all members went home with a prize.

Our meetings are well attended and everyone has a good time and eagerly awaits the next month's meeting. Be seeing you there.

I take this opportunity to wish all members of the Slovenian Ladies Union a Happy New Year from the members of Branch 34.

Barbara Yapel, Reporter

No. 43, Milwaukee, Wis. — Season's greetings to all. I sincerely hope you all enjoyed the festive holidays and that all New Year's resolutions are still intact. One of the resolutions should be to attend the meetings a little more regularly, and in so doing you will be better informed as to the activities of the branch. You can also contribute to the social by being present and giving suggestions that you may have. We always welcome new ideas and hope to see you all in the year 1954.

One of the events for 1954 will again be our card party. We did so well and received so many compliments about the beautiful pillowcases, that it was imperative to do so again this year. We have purchased the pillowcases and are looking for members with eager and nimble fingers to help us embroider and crochet. As the winter nights are long, cold and so dreary, and time lies so heavy on your hands what could be a better accomplishment than pillowcases done for the benefit of your branch. Let's all join in and do our part.

Hoping all sick members a speedy recovery and may they again enjoy the best of health. Mary Ribbich

No. 45, Portland, Oregon. — Attendance at the last meetings has been fairly good, but there are a number of members who we miss—so, try your best to be with us more regularly during the new year.

Our condolences are sent to Mrs. John Mikolavich on the death of her husband who passed away in October, 1953 after a lingering illness. Besides his wife, he is survived by four sons and one daughter, who is also our member. Our sympathy is also extended to Mrs. Lucy Betich who lost her sister. May the souls of the faithful departed rest in eternal peace.

Again, we wish all of our good members and friends, a Happy New Year!
Louise Struznik

I wish to thank all who helped and worked hard during the past, especially the social committee consisting of Katherine Simich, Mary Roso, Eva Matich, Wilma Franciscovich, Rose Mary Roso, our secretary, Louise Struznik and Lucy Cozetto, who are always willing to help.

It was decided at the November meeting to change the date of our meeting to the first Thursday of each month, starting with the month of January, as many of our members attend Novena Devotions on Tuesdays.

To all who are ill, we wish the very quickest recovery to good health.

As president of no. 45, for the past two years, I wish to sincerely thank all members and officers for your cooperation and kindness—it is deeply appreciated.

Yustina Missetich, president

No. 46, St. Louis, Mo. — We had our last meeting of the year, and as you all know it is always an important one; but sorry to say our attendance should have been much better.

Officers for the year 1954 are Mrs. Prebil, President; M. Dolenz, Vice-President, and H. Skoff, Secretary-Treasurer. The ladies remembered E. Susin with a beautiful rosary for her twenty-fifth wedding anniversary. May you enjoy many more, Elsa and Alois.

After the meeting we had a most delicious luncheon. Thank you to Mrs. M. Lousha for her apple strudel and Mrs. A. Mihelcic for her potica.

May our sick members have a speedy recovery and all our members make an effort to attend the meetings of the coming year of 1954.

Merry Christmas and a Happy New Year to all the officers and members of the Union.

Helen Skoff, Secretary

No. 56, Hibbing, Minn. — First off, the season's greetings from all of us up here in Northern Minnesota to all of you! Another year has rolled around and this past one has been very successful for no. 56. Our final event of 1953 took place on Dec. 8th when we held our annual Christmas party. Our meeting night began with a Turkey Dinner preceding the meeting. Later we resumed our business atmosphere and held election of officers, reelecting all our past officers to continue in 1954. Congratulations to all! Following the business meeting, Santa Claus appeared with gifts and goodies for all. Mr. James Passino, son of Angeline Passino, did a marvelous job with his great white beard and nice red costume. James was soon afterward inducted into the Army. Best of luck to him!

Entertainment was presented by the Petrick family, who performed during the course of the evening, and

A friend's grave, that of Robert J. Starc lies beneath this white marble cross. The beloved soldier—son of Mr. and Mrs. Joe Starc of Cleveland was killed in action during the Invasion of Anzio Beachhead in the winter of 1944. At Nettuno-Anzio U.S. Military Cemetery in Italy, 5783 American soldiers, killed in World War II, have found their last resting place. This beautifully-kept cemetery was visited this summer by Mrs. Novak and Mrs. Alice Zema at the time of their excursion to Rome.

we all enjoyed community carol singing. So, we closed 1953 with a nice memory and look upon the new year with a great deal of anticipation. With the wonderful cooperation we have had and such a fine group of ladies, we certainly can't fall to make 1954 another successful year. Thanks to all our co-workers and best wishes of a lot of prosperity in the 1954.

Anne B. Satovich, reporter

No. 72, Pullman, Ill. — How quickly the months fly! Again it is December, and another election. We are happy to report that our entire board of officers was willing to continue for another year. So our officers were re-elected as follows: Mrs. Angela Bezljaj, President; Mrs. Mary Klun, Vice-President; Mrs. Jennie Orazem, Treasurer; Mrs. Mary Drescher, Secretary; Mrs. Ursula Mikl, Sergeant of Arms; Mrs. Andolshek and Mrs. Zadnik, Auditors.

Please make a note that our meeting place has been changed. We will now meet at the home of Mrs. Jennie Orazem, 11431 Champlain Ave., 1st floor. At this time, we want to thank Mrs. Zadnik for allowing us to hold our meetings at her home in the past. She was more than willing for us to continue, but it was decided that we do not impose on one member for too long a time.

After the meeting we had our annual Christmas party and raffle. We are sorry that more of you did not

come out, as we had a very enjoyable evening. Mrs. Bezljaj and Mrs. Orazem made home-made sausages and "potica", and believe me, these ladies know how to make good sausages and potica! Many thanks to them for their work. In the raffle, first prize was won by Mrs. Nemenich and second prize by Mrs. Sheehy. Second prize was made and donated by Mrs. Dolinar, for which we thank her.

Because of expected inclement weather, no meetings will be held in January and February. Our next meeting will be on March 17th.

Don't forget to pay your dollar assessment for our treasury.

We have not heard of anyone being sick, so hope all our members are enjoying good health.

With best wishes for a happy New Year—
Wilma Zagar

No. 73, Warrensville, Ohio. — "It was a very nice meeting and I am very well pleased with our election of officers." These are the words that our President, Mary Juratovic used at the end of our December meeting.

First of all, we want to thank all the past officers for the wonderful job they have done while in office. Especially our President Mary Juratovic who always went out of her way to do extra little things for the ladies.

Our new officers for 1954 are as follows: President Ann Yane, Vice President Frances Travnik, Financial Secretary Molly Danicic, Recording Secretary Louise Eply, and Reporter Mary Juratovic. Lots of luck to all, and here's hoping we can keep up the good work.

As you know, the place and date of Christmas party has been changed. Helen Dusek has again offered us her home for the party, the date being Sunday Dec. 13th. More about the party in the next edition.

Congratulations to Mr. and Mrs. Eugene Attinoto on the birth of a baby girl.

"Happy Birthday" to Kay Yaratic, Evelyn Majercik, Josephine Novak, Louise Zabukovec and Genevieve Attinoto, who are celebrating in January.

As you all know this is my last report. It's been fun writing this little bit of news each month and I'm sure they will be more interesting in the future. Good Luck, Mary.

Your Reporter, **Frances Travnik**

No. 79, Enumclaw, Wash. — Our last meeting was held at the home of Mrs. Mary Potocnik in Cumberland. There were quite a few members present, which made us all very happy.

After a discussion about having a Christmas Party, it was decided to forego the event for this year, since all the members were quite busy. Instead, we will plan on a picnic or a

WOMAN'S GLORY

The Kitchen

All recipes
are tested
by contributor
Frances Jancer
1110 — 3rd St.,
LaSalle, Ill.

Milk forms the basis of most diets. It is important in many foods, such as beverages, soups, sauces, custards, batters and doughs, souffles and many desserts. White sauce, or 'cream sauce', as it is sometimes called, is usually made with milk. So many recipes require white sauce, as a base, or as an accompaniment. Directions for making Thin, Medium and Thick white sauce is very important.

For thin White sauce:

1 tablespoon butter, 1 tablespoon flour, 1 cup milk, $\frac{1}{2}$ teaspoon salt, $\frac{1}{8}$ teaspoon pepper.

Melt butter and stir in flour; gradually stir in milk and stir until mixture boils and thickens, then cook about 3 minutes longer, stirring occasionally; add seasonings. Place over hot water and keep warm and hot and keep covered to prevent a crust formation on top.

For medium white sauce:

2 tablespoons butter, 2 tablespoons flour, 1 cup milk, $\frac{1}{2}$ teaspoon salt, $\frac{1}{8}$ teaspoon pepper.

Use the same method as for above.

For Thick White Sauce:

4 tablespoons butter, 4 tablespoons flour, 1 cup milk, $\frac{1}{2}$ teaspoon salt, $\frac{1}{8}$ teaspoon pepper.

Use the same method as for above.

The thin white sauce is used for cream soups, thin cheese sauce and toast.

The Medium white Sauce for gravies, creamed dishes and scalloped dishes.

The Thick white sauce is used for souffles and croquettes.

party for the youngsters later in the year.

During the business portion of the meeting, we also decided to contribute to Zarja for its celebration of the 25th Anniversary.

Afterwards, a delicious lunch was served by our hostess, Mrs. Potocnik.

Some of our members are still on the sick list. Mrs. Mary Podbregar is resting at home after having spent some time in the hospital. Mrs. Logar has also returned home after a hospital stay. Our Vice-president Mrs. M. Mihelick is confined to the hospital, now. Best wishes are extended to them for speedy recoveries!

Fannie Ramshak, Secretary

Mrs. John Snyder of Sauk Rapids, Minnesota, sent in the following fine recipes:

CHOP SUEY CANDY

3 cups white sugar, $\frac{3}{4}$ cup milk, 3 tablespoons cocoa, 1 tablespoon butter, $\frac{1}{2}$ cup chopped walnuts, $\frac{1}{4}$ cup shredded cocoanut, $\frac{1}{4}$ cup raisins, $\frac{1}{4}$ cup puffed rice, 1 teaspoon vanilla.

Cook sugar, milk, cocoa and butter until soft ball stage. Take from fire and add rest of the ingredients, finally adding the vanilla. Pour on a buttered pan and let cool.

Variation: Add 1 tablespoon peanut butter.

POP CORN CANDY

1 cup sugar, 2 tablespoons molasses, 2 tablespoons butter, $\frac{1}{4}$ teaspoon salt, $\frac{1}{8}$ cup water. Mix this altogether and boil until the crack stage. Pour this over 2 quarts of popped pop corn, and add salted peanuts. Set in buttered pan to cool.

I wish to thank Mrs. Snyder for these recipes, and would suggest that other readers would send in their favorites. These eventually will be published in a supplement to "Womans Glory — The Kitchen". Every member will be given due credit for her contribution unless she specifies that she does not want her name mentioned. We know that our Slovenian homes have oodles of recipes that could be shared with readers in New York, California or Pennsylvania. Think it over, and get out your favorites.

BAKED CIDER PUDDING

$\frac{1}{2}$ cup shelled almonds, $\frac{3}{4}$ cup dry bread crumbs, 3 eggs, separated, $\frac{3}{4}$ cup sugar, 1 teaspoon grated lemon rind, $\frac{1}{2}$ teaspoon cinamon, 2

cups sweet cider, 1 cup heavy cream, whipped.

Put almonds and crumbs through a food chopper, using finest knife. Beat egg yolks well, add sugar and beat until fluffy; add lemon rind, cinamon, almonds and bread crumbs. Fold in stiffly beaten egg whites, and turn into well-greased spring form pan. Bake in moderate oven 350 degrees or 30 to 40 minutes, or until firm. Unmold. Heat cider and pour slowly over cake as soon as it is turned from the pan. Serve with whipped cream. Makes one 8 inch cake.

BAKED INDIAN PUDDING

5 cups milk, $\frac{2}{3}$ cup dark molasses, $\frac{1}{2}$ cup sugar, $\frac{1}{2}$ cup yellow cornmeal, 1 teaspoon salt, $\frac{3}{4}$ teaspoon cinnamon, $\frac{3}{8}$ teaspoon nutmeg, $\frac{1}{4}$ cup butter.

Scald 4 cups milk and add molasses, sugar, cornmeal, salt, spices and butter. Cook over hot water 20 minutes or until mixture thickens. Stir constantly. Turn into baking dish, add remaining cold milk, but do not stir. Bake in a slow oven 300 degrees for 3 hours without stirring. Serve warm with cream, hard sauce or ice cream. Makes 10 portions.

BANANA CREME

1 package Lemon Jello, $1\frac{1}{2}$ cups boiling water, 5 large very ripe bananas, 5 teaspoons sugar, 1 cup heavy cream.

Dissolve jello in the boiling water. Let this get cold and somewhat thick; then beat until the consistency of whipped cream. Then add the bananas which have been thoroughly mashed, the sugar and the cream which has been whipped. Mix well. Pour into mold. Chill until firm. Serve with whipped cream. Serves 8.

WOMAN'S GLORY — THE KITCHEN

ENGLISH-SLOVENIAN COOKBOOK

is still available. — Order yours today!

No. 95, So. Chicago, Ill. — Among the new business discussed at the last meeting was the naming of the date of our 15th Anniversary celebration, which will be May 16th, 1954. We will have a banquet at the Croatian Hall. More details later.

We had a very large crowd at the December meeting, which was very successful with a group of new members to help us enjoy ourselves. Thanks to all the ladies who brought home made cakes, (over 12 different kinds) and to Mrs. Markezich and Mrs. Trgovac for their delicious strudels; and also, thanks to Mrs. Kropel for donating an ice-cream cake.

We are very sorry to have lost a dear and faithful member, Mrs. Margaret Vurum, for whom we will all

ask God's peaceful blessing. Our sympathy to her bereaved daughter, Margaret, who is also our member.

We welcome three more new members to our branch, Arlene Burns, Ann Gravicich and Allan Bogovich. Our branch is reaching for great heights in progress, especially in obtaining a lot of new members. With the help of all the members, we are sure to have a successful 1954.

Our election of officers resulted in the following roster of officers for 1954: President, Mrs. Mary Markezich; Vice-president, Mary Simunich; Secretary, Pauline Stanley; Treasurer Martha Shepe; Rec. Sec'y, Matilda Martin; Sgt.-at-Arms, Victoria Tomich; Reporter, Pauline Stanley.

See you at our next meeting!

Pauline Stanley, Sec'y

Branch no. 2, Chicago Juniors enjoy Christmas Party.

JUNIORS' PAGE

Dear Juniors,

Sunday, Dec. 13th, was an eventful day, as our branch held their first organized Christmas Party for our juveniles. It was a wonderful party, with an attendance of about 85 juniors in the ages of infancy to 14 years. The children were served refreshments and participated in their own Amateur Hour, which was delightful for the entire audience, including the mothers and grandmothers and officers who also attended. Some of the children danced, some sang and others played their musical instruments, all Very talented. Afterwards we had the pleasure of witnessing the appearance of Santa Claus himself, who distributed gifts to all the boys and girls. Candy and balloons entertained the children, while the party reached its most exciting moments. We are certain that all the children and adults enjoyed planning the party for them. If any of our members' children would like to write their comments on the party, we would certainly all love to hear from them. So, mothers, suggest to

your children that they might write letters for publication on the Junior Page of Zarja.

We wish to congratulate the chairlady of the Christmas Party, Mrs. Christine Dolmovic, for her wonderful job; and of course, thanks to her committee who all worked together to make the party a grand success. With such good teamwork, we should make this an annual event.

LILLIAN KOZEK,
Supreme Youth Committee.

THE SNOW

The snow is falling through the air,
Among the trees and everywhere,
Covering roads and brooks and lanes
And peeping in the window panes.
It trims the gray fence rails in frills,
Turns haystacks into fleecy hills,
Gives all the posts round, woolen caps
And fields, white aprons for their laps.

GIGGLES

Willy—What has two heels and no soles?
Billy—I don't know. What?
Willy—A loaf of bread.

Sally—What kind of tree has no leaves?
Anne—I don't know. What kind is it?
Sally—A shoe tree.

Minnie—Everybody says Experience is
the best teacher.
Winnie—Where does she teach?

Hetty—What is the capitol of Alaska?
Betty—Juneau.
Hetty—No. Do you?

Donny—Why are you running around
the bed.
Lonny—I'm trying to catch up with my
sleep.

Mother—Tommy, don't dip your bread in
your gravy. It's such bad manners!
Tommy—I know — but it's such good
taste.

ON THE COVER

An expression of the wish: Happy New Year has been sent to Zarja and all its young readers by two lovely members of the Junior Department of Branch no. 1, Sheboygan, Wisconsin. Margaret Ann and Mary Fischer, granddaughters of our Founder and Honorary President, Mrs. Marie Priland, were photographed

this summer when Margaret Ann was only two months old. They are the eldest and youngest daughters of Mr. and Mrs. Robert Fischer of Kohler Village, Wis.

The editorial office and the Supreme Youth Committee join them in extending to all wishes for success and prosperity in the New Year, 1954!

BRANCH NO. 2, CHICAGO JUNIORS AT GALA CHRISTMAS PARTY

Celebrating Christmas with lots of spirit are the children of Branch no. 2, Chicago, Ill., pictured on page 28. In the center are shown the children as they were seated at tables laden with goodies. On lower left-center picture are seen the committee who prepared the party; left to right: Lillian Kozek, Marilyn Zefran, Santa Claus (Mrs. Frances Zibert), Sophie Petrovic, Chairman; Christine Dolmovic, and Agnes Marrazo. We think the youngsters who performed in the Amateur Hour possess great talents, and some of them are pictured as they performed. Top left: Counter-clockwise, our future entertaining artists are: Diane Kovacic, accordionist; Elaine Kolenko, Tony Tomazin, Charlene Jerin, (beginning bottom row across), children with balloons, Mary Ann Basic, Karen and Charlene Jerin, Karen Sejud in the arms of her mother, Rosemarie Tomazin, Sandra Strupeck, Tony Tomazin, Michael Malloy, dancers, Marlene Marazzo, Jackie Smith, Noreen Dolman, Elaine and Joann Kolenko, Cynthia Dolmovic, Gary Statkus, Sandra Strupeck, Raelynn Poldan, Mrs. Charlotte Tomazin, Mrs. Jean Zeleznikar holding daughter Mary, Patsy Mally and Robert Kleta, Gary Statkus, Mary Ann Basic, Ronald Putzell, and top right, Raelynn Poldan. All of the children were remembered by Santa Claus and the top row shows some of the guests to whom gifts were distributed; top row across, Mrs. Chris Dolmovic looks over Santa's shoulder as he (she) calls Billy Dolmovic and Sandra Strupeck, next is Santa and Jackie Smith. Then, Mrs. Agnes Marazzo whispers something to Santa as he asks Karen and Charlene Jerin if they've been good little girls. Santa looks happy giving little Gerald Tomazin his gift and next Mom, Lili Putzell, seems to be helping sons Robert and Ronald carry off their presents as Chairman Chris checks the roll! Lovely young mother, Adeline Bovdik holds young daughter Cheryl who doesn't know Santa very well, while Mrs. Dolmovic and Mrs. Marazzo look on. Denise Marie Cherway accompanied by daddy John and mommy Jean, seems to be delighted by the party. Nearly one hundred children and many adults will certainly remember a wonderful Christmas party as prepared for them by the very active members of Branch no. 2. Congratulations!

NOTICE TO ALL MEMBERS!

For your convenience a monthly listing of meeting dates and a calendar of saints' feastdays has been compiled. It will be found on the last page of every issue. Your branch number follows the date of the month and may be easily found by tracing down the column. We hope it will enable you to keep a regular check on the dates of your meetings and thereby insure a larger attendance.

BIRTHDAY WISHES

Mrs. Mary Theodore, residence: 2529, 4th Avenue, Hibbing, Minnesota, the most active member of the Youth Committee, who is greatly interested in our Junior Circles everywhere, will celebrate her birthday on January 31st. Let's join hands in wishing her: Many happy returns of the day!

A LITTLE TRICK OF LAUGHING

A little trick of laughing
When all your plans go wrong,
Will turn a fit of growling
Into a cheerful song.

Finančno poročilo S. Ž. Z. za mesec oktober 1953
Monthly Report of the S.W.U. for the Month of October 1953

	Mesečina		Družabne in		Skupaj	Štev. članic	
	Redni	Mladinski	"Zarja" članice	Razno		Redni	Mladinski
1. SHEBOYGAN, WIS.	73.05	3.10	.10	.20	76.45	192	32
2. CHICAGO, ILL.	155.25	12.70	.10		168.05	381	133
3. PUEBLO, COLO.	139.85	11.70	1.20		152.75	348	120
4. OREGON CITY, ORE.	8.45				8.45	25	
5. INDIANAPOLIS, IND.	46.10	4.90			51.00	131	49
6. BARBERTON, OHIO	61.90	2.30	.20		64.40	169	28
7. FOREST CITY, PA.	59.00	7.80	.70		67.50	153	82
8. STEELTON, PA.	67.10	1.80			68.90	88	9*
9. DETROIT, MICH.	15.85	.50			16.35	40	5
10. COLLINWOOD, OHIO	180.60	6.70			187.30	499	70
12. MILWAUKEE, WIS.	116.90	8.40			125.30	328	84
13. SAN FRANCISCO, CAL.	55.80	1.10			56.90	137	11
14. NOTTINGHAM, OHIO	139.25	5.40	.30		144.95	351	54
15. NEWBURGH, OHIO	137.55	6.40	.10		144.05	333	64
16. SOUTH CHICAGO, ILL.	67.65	2.50	.20		70.35	169	25
17. WEST ALLIS, WIS.	56.95	1.70			58.65	152	17
18. CLEVELAND, OHIO	36.05	.70			36.75	98	7
19. EVELETH, MINN.	64.80	8.30			73.10	169	85
20. JOLIET, ILL.	213.55	21.70		.50	235.75	594	217
21. CLEVELAND, OHIO	44.65	5.00			49.65	125	51
22. BRADLEY, ILL.	24.80				24.80	29	#
23. ELY, MINN.	100.70	5.90			106.60	267	59
24. LA SALLE, ILL.	84.25	8.10			92.35	223	91
25. CLEVELAND, OHIO	393.45	18.80	1.40		413.65	959	192
26. PITTSBURGH, PA.	57.40	3.70		.35	61.45	154	37
27. NORTH BRADDOCK, PA.	35.05	1.40			36.45	84	14
28. CALUMET, MICH.	35.15		.90		36.05	94	
29. BROWDALE, PA.	16.05	2.20			18.25	43	22
30. AURORA, ILL.	9.35				9.35	26	
31. GILBERT, MINN.	49.20	4.10	.50		53.80	122	41
32. EUCLID, OHIO	54.85	2.00			56.85	135	23
33. NEW DULUTH, MINN.	31.00	1.80			32.80	82	18
34. SOUDAN, MINN.	17.65	.30	.10	.25	18.40	44	30
35. AURORA, MINN.	44.65	4.20	.10	2.00	50.95	96	42
36. MCKINLEY, MINN.	4.20				4.20	12	
37. GREANEY, MINN.	15.15	.50			15.65	42	5
38. CHISHOLM, MINN.	76.15	1.70	.10		77.95	195	17
39. BIWABIK, MINN.	10.15	.80			10.95	29	8
40. LORAIN, OHIO	39.70	.40	.30		40.40	102	4
41. COLLINWOOD, OHIO	92.70	2.80			95.50	252	30
42. MAPLE HEIGHTS, OHIO	16.90				16.90	44	
43. MILWAUKEE, WIS.	35.95	2.70			38.65	101	34
45. PORTLAND, ORE.	29.45	.50	.40		30.35	78	5
46. ST. LOUIS, MO.	10.65	.30			10.95	29	3
47. GARFIELD HEIGHTS, OHIO	44.35	1.70			46.05	121	17
48. BUHL, MINN.	9.00	.20	.10		9.30	21	2
49. NOBLE, OHIO	19.30	.50	.10		19.90	53	6
50. CLEVELAND, OHIO	30.00	1.00			31.00	75	10
51. KENMORE, OHIO	11.95	.30			12.25	27	3
52. KITZVILLE, MINN.	19.45	.30			19.75	47	3
53. BROOKLYN, OHIO	19.30	.90			20.20	48	9
54. WARREN, OHIO	35.80	4.60	.10		40.50	93	47
55. GIRARD, OHIO	38.15	3.60			41.75	94	39
56. HIBBING, MINN.	45.85	.60			46.45	121	8
57. NILES, OHIO	27.35	2.20			29.55	66	23
59. BURGETTSTOWN, PA.	16.65	1.20			17.85	39	12
61. BRADDOCK, PA.	17.80	1.00			18.80	44	10
62. CONNEAUT, OHIO	12.60	.20			12.80	31	2
63. DENVER, COLO.	37.10	3.60	.30		41.00	96	36
64. KANSAS CITY, KANS.	26.95	1.50			28.45	77	15*
65. VIRGINIA, MINN.	24.25	1.70			25.95	66	18
66. CANON CITY, COLO.	22.55	1.50			24.05	53	16
67. BESSEMER, PA.	36.30	4.30	.80		41.40	83	43
68. FAIRPORT HARBOR, O.	13.30				13.30	28	
70. WEST ALQUIPPA, PA.	6.00	.30			6.30	15	3
71. STRABANE, PA.	48.70	2.80		.30	51.80	120	30
72. PULLMAN, ILL.	17.95	1.20			19.15	47	13
73. WARRENSVILLE, OHIO	26.25	.20			26.45	75	2
74. AMBRIDGE, PA.	26.80	.20			27.00	55	2
77. N. S. PITTSBURGH, PA.	20.65	2.30			22.95	59	23
78. LEADVILLE, COLO.	29.30	4.20			33.50	34	21*
79. ENUMCLAW, WASH.	16.95	1.50	.70		19.15	42	15

	Mesečnina		Družabne in "Zarja" članice		Razno	Skupaj	Štev. članic	
	Redni	Mladinski					Redni	Mladinski
80. MOON RUN, PA.	12.15					12.15	29	
81. KEEWATIN, MINN.	11.90					11.90	34	
83. CROSBY, MINN.	10.85	.80	.50			12.15	26	8
84. NEW YORK, N. Y.	36.55	.90	1.00			38.45	98	9
85. DePUE, ILL.	13.25	.50	.10			13.85	35	5
86. NASHWAUK, MINN.							11	
88. JOHNSTOWN, PA.	29.20	3.70	.30	.10		33.30	72	38
89. OGLESBY, ILL.	32.70	3.10	.20			36.00	102	31
90. BRIDGEVILLE, PA.	22.90	2.70	.20			25.80	64	27
91. VERONA, PA.	24.35	.80		2.00		27.15	51	8
92. CRESTED BUTTE, COLO.	11.55	.20				11.75	23	2
93. BROOKLYN, N. Y.	30.10	1.20	.50			31.80	81	12
94. CANTON, OHIO							25	
95. SOUTH CHICAGO, ILL.	112.15	9.20				121.35	130	95
96. UNIVERSAL, PA.	24.40	.20	.40			25.00	58	2
97. CAIRNBROOK, PA.	15.15	.90				16.05	34	9
99. ELMHURST, ILL.	10.50					10.50	25	
102. WILLARD, WIS.	14.10	.60				14.70	12	2&
104. JOHNSTOWN, PA.	10.85		.10			10.95	31	
105. DETROIT, MICH.	6.45	.80	.50			7.75	17	10%
106. MEADOWLANDS, PA.	12.40		.40			12.80	24	
Skupaj	4166.95	244.10	13.00	5.70		4429.75	10496	2511

* Assessment for September and October; # October, November; \$ September; & October, November and December; % November.

STROŠKI:

Za umrlo sestro Caroline Hamm, pod. št. 2, Chicago, Ill.	\$300.00
Za umrlo sestro Anna Senica, pod. št. 2, Chicago, Ill.	100.00
Za umrlo sestro Frances Verhovec, pod. št. 10, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Rose Koren, pod. št. 10, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Angela Svirgel, pod. št. 10, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Mary Anzur, pod. št. 12, Milwaukee, Wisconsin	100.00
Za umrlo sestro Theresa Lenz, pod. št. 12, Milwaukee, Wisconsin	100.00
Za umrlo sestro Mary Barle, pod. št. 15, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Mary Perusek, pod. št. 18, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Lucy Rackl, pod. št. 20, Joliet, Illinois	25.00
Za umrlo sestro Mary Dolenz, pod. št. 23, Ely, Minnesota	100.00
Za umrlo sestro Mary Slabodnik, pod. št. 23, Ely, Minnesota	100.00
Za umrlo sestro Agnes Petek, pod. št. 23, Ely, Minnesota	100.00
Za umrlo sestro Antonia Gradishar, pod. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Frances Kmet, pod. št. 41, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Anna Fetch, pod. št. 61, Braddock, Penna.	150.00
Za umrlo sestro Ivanka Zakrajsek, pod. št. 84, New York City, N.Y. ...	100.00
Za umrlo sestro Stella Soldo, pod. št. 95, So. Chicago, Ill.	200.00
Za umrlo sestro Mary Znidarsic, pod. št. 104, Johnstown, Penna.	100.00
Za umrlo sestro Joan E. Bohar, pod. št. 19, Eveleth, Minn.	100.00
(članica mladinskega oddelka)	
Bohemian Benedictine Press za „Zarjo“: Tiskanje	\$1,025.00
Pošta in deposit	47.09
Delo na imeniku	10.64
	\$1,082.73
Mesečne plače glavnim urednicam (davek \$100.18)	624.82
Administracijski izdatki	130.00
Najemnina za glavni urad in uredništvo za september in oktober	100.00
Social Security & Witholding davek	333.15
Pošta, telefon in brzojavl	67.41
Skupni stroški	\$4,613.11

Bilanca 30. septembra 1953 — Balance September 30, 1953\$313,296.86
Dohodki v mesecu oktobru — Income in October 5,072.25

Skupaj\$318,369.11

Stroški v oktobru — Disbursements in October 4,613.11

Bilanca 31. oktobra 1953 — Balance October 31, 1953\$313,756.00

ALBINA NOVAK, glavna tajnica

VAŽNA NAZVANILA

Na zadnji konvenciji je bilo določeno sledeče:

Ko članica dopolne starost 75 let, odtlej ne plačuje več v smrtninski sklad, to pomeni, da plača 20 centov manj vsak mesec na glavni urad. To velja od 1. julija 1952. Ako je katera plačevala polno vsoto med tem časom, bo tajnica odštela v prihodnjem mesečnem poročilu za pretekle mesece, za katere ste plačali polno vsoto.

Ko pa članica dopolne starost 80 let, je pa popolnoma prosta asesment. To velja od 1. julija 1952. Ako je katera plačevala, bo tajnica odštela v prihodnjem mesečnem poročilu.

NOVOROJENČKI, fantki in deklice, so prosti mesečnine do enega leta starosti. Ako vpišete dete, ko je staro, recimo že tri mesece, potem dobi devet mesecev prost asesment, namreč toliko prostih asesmentov, da dopolni starost eno leto. Zato jih vpišite prav takoj ob rojstvu, da dobijo celo leto prost asesment.

DEČKE SE SPREJEMA DO 12 LET starosti. V mladinskem oddelku pa ostanejo do 18 let starosti kot deklice in bodo dobili isto prost certifikat za \$50.00, ako bodo deset let pri Zvezi, ko dopolnijo 18 let starosti kot deklice. Da jih ne sprejmemo starejše kot 12 let, je pa vzrok, ker moramo napraviti program za naše fante, ko dopolnijo 18 let in bodo v šestih letih dve konvenciji, ki bodo prav lahko napravili kakšen imeniten načrt za našo mladino, da bomo imeli fante in dekleta v organizaciji, kar bo gotovo povzdignilo življenje.

Ako ne prejimate redno „Zarjo“, sporočite takoj svoj naslov na uredništvo, ker drugače mi ne vemo, da ni v našem imeniku vaš pravi naslov. Javite nam tudi takoj, ako ne dobivate točno vsak mesec svoj list, ker to vse se bo uredilo v vašo zadovoljnost.

Koledar in seznam sej podružnic SZZ. za prve štiri mesece leta 1954.

JANUAR	FEBRUAR	MAREC	APRIL
1 P Novo leto	1 P Ignacij, mučenec	1 P Albin	1 Č Hugo
2 S Makarij, puščavnik	2 T Svečnica	2 T Karol, blaženi	2 P Frančišek Pavlan.
3 N Presv. Ime Jezusovo	3 S Blaž	3 S Pepelnica	3 S Rihard
4 P Tit	4 Č Andrej Korzinov	4 Č Kazimir	4 N Tiha nedelja
5 T Simeon, stolpnik	5 P Agata	5 P Perpetua, Felicita	5 P Vincencij Forerski
6 S Sv. Trije kralji	6 S Doroteja in Tit	6 S Fridolin	6 T Celestin
7 Č Valentin	7 N 5. po Razgl. Gosp.	7 N 1. postna	7 S Herman
8 P Severin	8 P Janez Matajski	8 P Janez od Boga	8 Č Albert, očak
9 S Julijan in Bazilisa	9 T Apolonija	9 T Frančiška Rimska	9 P Marija 7 žalosti
10 N Sv. Družina	10 S Skolastika	10 S 40 mučencev	10 S Apolonij
11 P Higinj	11 Č Lurška Mati Božja	11 Č Konstantin	11 N Cvetna nedelja
12 T Arkadij	12 P Lincolnov roj. dan	12 P Gregor (Kvatre)	12 P Julij
13 S Veronika, mil.	13 S Katarina iz Ríce	13 S Evfrazija (Kvatre)	13 T Hermenegild
14 Č Feliks in Hilarij	14 N Sedemdesetnica	14 N 2. postna	14 S Justin
15 P Pavel, pušč.	15 P Faustin	15 P Caharija	15 Č Veliki četrtek
16 S Marcel	16 T Julijana	16 T Marija, spokornica	16 P Veliki petek
17 N 2. po Razgl. Gosp.	17 S Silvin	17 S Patrik	17 S Velika sobota
18 P Sv. Petra stol	18 Č Simeon	18 Č Ciril Jeruzalemski	18 N Velika noč
19 T Kanut	19 P Konrad	19 P Sv. Jožef	19 P Leon IX. papež
20 S Fabijan in Sebast.	20 S Mildred	20 S Aleksandra, muč.	20 T Neža Montep.
21 Č Neža	21 N 2. predpostna	21 N 3. postna	21 S Anzelm
22 P Anastazij in Vincenc	22 P Marjeta Kortonska	22 P Katarina Švedska	22 Č Soter in Kajus
23 S Rajmund	23 T Peter Damjan	23 T Viktorijan	23 P Sv. Jurij
24 N 3. po Razgl. Gosp.	24 S Sv. Matija	24 S Gabriel, nadangel	24 S Fidelis
25 P Spreobrnitev Pavla	25 Č Tarazij	25 Č Marijino Oznanenje	25 N Bela nedelja
26 T Polikarp, škof	26 P Aleksander	26 P Ludger	26 P Sv. Marko, evang.
27 S Janez Krizostom	27 S Baldomir	27 S Janez, puščavnik	27 T Peter Kanljiz
28 Č Peter Nolasco	28 N 3. predpostna	28 N 4. postna	28 S Pavel od Križa
29 P Frančišek Saleški	Seje podružnic:	29 P Jona in Barahjezus	29 Č Peter, mučenec
30 S Martina	1. feb. — št. 29, 35, 65, 83.	30 T Angela Folnjska	30 P Katarina Sijenska
31 N 4. po Razgl. Gosp.	2. feb. — št. 1, 14, 32, 41, 42, 91.	31 S Benjamin	Seje podružnic:
Seje podružnic:	3. feb. — št. 3, 12, 21, 38, 52, 95.	Seje podružnic:	1. april — št. 13, 45, 46, 53, 80.
3. jan. — št. 6, 23, 24, 27, 51, 67, 73, 97, 99.	4. feb. — št. 13, 45, 46, 53, 80.	1. marec — št. 29, 35, 65, 83.	4. april — št. 6, 23, 24, 27, 51, 67, 73, 92, 97, 99.
4. jan. — št. 29, 35, 65, 83.	7. feb. — št. 6, 23, 24, 27, 51, 67, 73, 92, 97, 99.	2. marec — št. 1, 14, 32, 41, 42, 91.	5. april — št. 29, 35, 65, 83.
5. jan. — št. 1, 14, 32, 41, 43, 91.	8. feb. — št. 25, 50, 86, 89.	3. marec — št. 3, 12, 21, 38, 52, 95.	6. april — št. 1, 14, 32, 41, 42, 92.
6. jan. — št. 3, 12, 21, 38, 52, 95.	9. feb. — št. 4, 18, 30, 56, 57, 59, 70, 77, 84.	4. marec — št. 13, 45, 46, 53, 80.	7. april — št. 3, 12, 21, 38, 52, 95.
7. jan. — št. 13, 45, 46, 53, 80.	10. feb. — št. 15, 19, 28, 31, 40, 62, 71, 88.	7. marec — št. 6, 23, 24, 27, 51, 67, 73, 92, 97, 99.	8. april — št. 2, 10, 16, 33, 55, 81.
10. jan. — št. 7, 9, 36, 37, 39, 43, 49, 61, 66, 68, 74, 79, 85, 96, 102.	11. feb. — št. 2, 10, 16, 33, 55, 81.	8. marec — št. 25, 50, 86, 89.	11. april — št. 7, 9, 36, 37, 39, 43, 49, 61, 66, 68, 74, 79, 85, 96, 102.
11. jan. — št. 25, 50, 86, 89.	14. feb. — št. 7, 9, 36, 37, 39, 43, 49, 61, 66, 68, 74, 79, 85, 96, 102.	9. marec — št. 4, 18, 30, 56, 57, 59, 70, 77, 84.	12. april — št. 25, 50, 86, 89.
12. jan. — št. 4, 18, 30, 56, 57, 59, 70, 77, 84.	15. feb. — št. 19.	10. marec — št. 15, 19, 28, 31, 40, 62, 71, 88.	13. april — št. 4, 18, 30, 56, 57, 59, 70, 77, 84.
13. jan. — št. 15, 19, 28, 31, 40, 62, 71, 88.	16. feb. — št. 26, 34, 93.	11. marec — št. 2, 10, 16, 33, 55, 81.	14. april — št. 15, 19, 28, 31, 40, 62, 71, 88.
14. jan. — št. 2, 10, 16, 33, 55, 81.	17. feb. — št. 54, 72.	13. marec — št. 47.	15. april — št. 5, 106.
17. jan. — št. 8, 17, 20, 64, 90, 104.	18. feb. — št. 5, 106.	14. marec — št. 7, 9, 36, 37, 39, 43, 49, 61, 66, 68, 74, 79, 85, 96, 102.	18. april — št. 8, 17, 20, 64, 90, 104.
18. jan. — št. 19.	21. feb. — št. 8, 17, 20, 64, 90, 104.	15. marec — št. 19.	19. april — št. 19.
19. jan. — št. 26, 34, 93.	25. feb. — št. 22, 78.	16. marec — št. 26, 34, 48, 93.	20. april — št. 26, 34, 93.
20. jan. — št. 54, 72.	28. feb. — št. 63, 94.	17. marec — št. 54, 72.	21. april — št. 54, 72.
21. jan. — št. 5, 106.		18. marec — št. 5, 106.	22. april — št. 22.
24. jan. — št. 63, 94.		21. marec — št. 8, 17, 20, 64, 90, 104.	25. april — št. 63, 94.
28. jan. — št. 22, 78.		25. marec — št. 22, 78.	29. april — št. 78.
		28. marec — št. 63, 94.	

S.W.U. 18th ANNUAL MIDWEST BOWLING TOURNAMENT

April 3, 4, 1954

Your hostesses: Branch no. 24 Bowling Teams, La Salle, Illinois. — For all information contact Elizabeth Zefran, Sec'y, 1941 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.

The most lasting and valuable present to give to your friends is
a copy of our famous cookbook

"WOMAN'S GLORY — THE KITCHEN!"

CONTENTS

	Pages		
"MY FAVORITE" BY SUPREME OFFICERS	12-23	SANDWICHES	191-196
BREADS	25-36	SALADS	197-206
CAKES	37-62	TOASTS - PANCAKES	207-213
TORTES	63-66	MEAT PIES	214-216
CANDY-MAKING	67-73	CHEESES - MACARONI - SOUPS	217-225
COOKIES	75-91	HERBS - VINEGARS	217-225
DESSERTS - PUDDINGS	93-102	SOUPS	228-
PASTRIES (KRAPI)	103-110	STUFFINGS	229-233
TARTS	111-114	SAUCES	234-236
POTICAS	115-128	DRESSINGS	237-240
PIES	130-144	DUMPLINGS	241-243
STRUDELS	145-154	VEGETABLES	245-255
FISH - SEA FOODS	155-146	CANNING	257-266
MEATS	165-184	MEASURES	275
POULTRY	185-189	BEVERAGES	269-274
		HELPFUL HINTS	266-267
		MEMORANDUMS	276-286

Don't delay with your order but send it today with two dollars which covers
cost of mailing to:

ALBINA NOVAK, 1937 W. CERMAK RD., CHICAGO 8, ILL.

Arrowhead Siding & Roofing Co.

Roofing, Siding, Insulation
Remodeling

ALL WORK AND MATERIALS GUARANTEED

Box 507, Phone 2851 R
Virginia, Minn.

YOUR BUSINESS WILL BE APPRECIATED!

Get your article to our office as
early in the month as possible. The
TENTH of the month is our dead-
line.

Be sure to use the names of
everyone who takes part on the
program, telling what each does.
Tell who the committee members
and chairmen are. See that all
names are spelled correctly.

Try to have your article type-
written, double spacing it and writ-
ing on one side of the paper only.
If this is not convenient, write your
copy as plainly as possible with
pen and ink.

NOVI SVET

družinski list, božična povečana iz-
daja, december 1953, prinaša sledečo
vsebino:

Naše voščilo, uvodnik. — Na Sv.
Večer, (s sliko) Janez Šušteršič. —
Tebi, Božje Dete, Limbarski, pesem.
— Božična noč, pesem, Vrhovčan. —
Sveta Noč, Palčič Nelca, zgodba po
nemškem izvirniku. — Božič, članek,
Ciril Pfeifer. — Svetonočna, pesem.

Ciril Pfeifer. — V Sveti noči, pesem.
C. Pfeifer. — Mir Svetonočni, pesem,
Milena Soukalova. — Božična skriv-
nost, pesem, Limbarski. — Sveto-
nočni blagoslov, pesem, Limbarski. —
Božični zvonovi, pesem, Vrhovčan. —
Kralj Matjaž, C.P. — Strici, nadalje-
vanje povesti, F.S. Finžgar. — Ovčar
Marko, nadaljevanje povesti, Janez
Jalen. — Pustolovščine Toma Saw-
yera, nadaljevanje. — Slovensko-
angleški besednjak, nadaljevanje.

Priloga Pijonir prinaša: Slike: Sve-
tonočna — roka naj nas Tvoja, Dete,

k spravi vodi. — Jože Grdina pri raz-
valinah v Baalbeku. — Slovenska
plesna skupina v Milwaukee, Wis., —
Mrs. Mary Turk, Forest City, Pa., —
Chicago Fashion Show. — Cici Zapi-
sal in njegova celoletna kronika, ša-
ljivke. — Slike iz Svete dežele. —
Novice. — Milwaukee in martinova-
nje. — Od srca do srca. — Glasovi
naročnikov. — Praktični nasveti.

Naročnina \$4.00 letno. Naslov:
NOVI SVET, 1845 West Cermak
Road, Chicago 8, Ill.

~~MARY SADAR 25~~
~~1017 E. 72 ST.~~
~~CLEVELAND 3, OHIO~~

HAPPY AND PROSPEROUS NEW YEAR 1954!

DR. FRANK T. GRILL PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CAnal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SONS COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone VI 7-6891
Chicago 8, Illinois

Starc Park View Florists

Telegraph delivery service

Weddings, Bouquets, Funeral designs, Corsages
1096 Norwood Rd. Tel Ex. 1-5078
9320 Kinsman Rd. Tel. Mi. 1-2469
Cleveland, Ohio
J. J. STARC

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

Ray Gerend Peter Bastasic
SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen - nesreča - smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posluje že 60. leto

Članstvo: 45,000 Premožanje: nad \$9,400,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in od 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD:

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Priporoča se Vam slovenska izdelovalnica

OČAL

po nizki ceni in najboljšo postrežbo. Izdelujemo očala
tudi za staro domovino. Pošljite nam recept in odpišemo
vam natančno in hitro.

MIRKO SLAK, Optik

1123 Norwood Road, Cleveland 3, Ohio
For good fitting glasses see us. Every pair guaranteed.
Prescriptions filled. Prompt mailing overseas!

JOS. ZELE & SONS FUNERAL DIRECTORS

6502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd St.
ENdicott 1-0583 IVanhoe 1-3118

PARK VIEW WET WASH LAUNDRY COMPANY

A Service to Fit Every Budget
1727-31 W. 21st Street

CAnal 6-7172-73

CHICAGO

ZEFRAN FUNERAL HOME 1941-43 WEST CERMAK ROAD

LOUIS J. ZEFRAN Virginia 7-6688
ELIZABETH L. ZEFRAN
Funeral Directors & Embalmers CHICAGO 8, ILL.

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone EVERgreen 3-5060
Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 51 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja,
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel.: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.

Tel.: KEnmore 1-1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street

Tel.: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

17002-10 Lake Shore Blvd.

Tel.: KEnmore 1-5890 Cleveland 10, Ohio